

Luc Aereus

**100 eljárás mód
a keresztény csoportmunkához**

Prugg Verlag
Eisenstadt 1989

Luc Aereus

100 eljárásmod
a keresztény csoportmunkához

Prugg Verlag
Eisenstadt 1989

Az eredeti mű címe és kiadója: 100 techniques d'animation spirituelle pour vivre Dieu. Lumen Vitae, 186 rue Washington, B-1050 Bruxelles, 1983

Fordította: dr. Szánthó Erzsébet

Lektorálta: Nagy Ferenc

Felelős szerkesztő: dr. Teleki Béla

ELŐLJÁRÓBAN

A Luc Aerens összeállította dosszié gyakorlati segédeszköz a lelkipásztori animáláshoz, a keresztyén csoportmunkához.

Egyszerű és változatos módszereket tartalmaz, amelyeket a következő előnyös tulajdonságok jellemeznek:

– Olyan kifejezési módokat használ fel, mint a rajzolás, a testmozdulatok, a színjátás, a szerepjátás, a szójátékok, az álarcos játék, a szóbeli és írásbeli alkotókészség, az imádság stb.

– Egészen hétköznapi eszközöket vesz igénybe, pl. papírt, kartont, dobozokat, fényképeket, folyóiratokat, vetítógépeket, tüzet, fát és egyéb tárgyakat.

– Nagyon változatos tevékenységmódozatokat vesz programba: helyiségek előkészítését, a fogadtatást, személyek bemutatását, játékok rendezését, kiengesztelődést, programkészítést, kiértékelést és több minden mást.

– A csoportmunkában résztvevők alkotóképességét a hit felélesztésének szolgálatára serkenti.

* * *

Luc Aerens 1948-ban született a belgiumi Kortrijk (Courtrai) városban. Nős, családapá, 1985 óta állandó diakónus; feleségével együtt tagja a brüsszeli vikariátusnak, a gyerekek és fiatalok hitoktatásának kérdésével foglalkozik. Professzor a brüsszeli Felsőfokú Pedagógiai Intézetben és a szintén brüsszeli Lumen Vitae Központban.

* * *

Luc Aerens könyve kizárólag a csoportmunka módszertanával foglalkozik, pontosabban bizonyos eljárásmodokkal. Bizonyára nem mind a száz technika egyformán használható; viszont az is valószínű, hogy aki eredménnyel használja Aerens módszereit, azok mintájára maga is kitalál hasonló újakat.

Hogy az animálás távlatait kissé szélesebbre nyissuk, a könyvet az elején kiegészítjük egy cikkkel, amely az animálás dinamikájával és pedagógiájával foglalkozik. A szerző, Jacques Piton, ugyanabban a világban él, mint Luc Aerens. Cikke a Lumen Vitae folyóiratban jelent meg (42, 1987, 400–408).

Jacques Piton 1944-ben született, és 1968-ban szentelték a tournai-i egyházmegye papjává. 1969 óta a vallási tudományok professzora Braine-le-Comte-ban a Felsőbb Tanítóképzőben; 1981-ben egyházmegyei hittanfelügyelő, 1984-ben pedig az egyházmegyei középiskolák iskolai lelkipásztori felelőse lett.

* * *

E könyv és e cikk témája a magyar szakirodalomban még nem nagyon ismerős. Innen adódnak bizonyos terminológiai nehézségek: kulcsszavaknak (mint animation spirituelle, animateur) tudásunk szerint nincs jó magyar megfelelőjük. A lelkesítés, buzdítás csak részben fedí az animation itteni értelmét; mi az összefüggésnek megfelelően az animálás, animáció, csoportmunka, csoportvezetés és ezekhez hasonló szavakkal fordítjuk. A spirituel(le) jelentése lelki, lelkiéleti; úgy tűnik, e műben sokszor jobban hangzik az animation spirituelle keresztény csoportmunkára való fordítása. Az animateur jelentését jól visszaadja a csoportvezető szó.

Néhány fejezet modern dalokra épül. A könyv használói tudni fogják, milyen magyar énekanyag felel meg céljaikra.

A szerkesztő

A KERESZTÉNY ANIMÁLÁS IDEJE ÉS ALKALMAI

1965-ben Jacques Loew atya, akkoriban Marseille-ban munkás pap, kiadta Mintha látná a Láthatatlant (*Comme s'il voyait l'Invisible, un portrait de l'apôtre d'aujourd'hui, Cerf*) c. könyvét. Franciaországban, ezen az evangelizálásra szoruló földön, a Szent Péterről és Pálról elnevezett munkásmisszióban, a hitetlenség okozta seb láttán, Loew atya feltette a kérdést: Milyen típusú apostol képes megvinni Istent a mi világunknak? Hogyan válik az evangélium örömhírré az ember számára? Húsz év elteltével mondanivalója égetően időszerű marad. Újra elolvastam könyvét, és hagytam, hogy A misszió ideje és alkalmai című fejezet (207–217. lapok) újból nekem szegezze kérdéseit. Katolikus iskoláink nemde missziós földre vannak elültetve? Nemde missziós ország iskolái? A katolikus oktatás nemde ma is apostolokra vár, akik - a lassú érlelődéseket tiszteletben tartva - alázatosan megtanulják, hogy baráti kapcsolatokat szőjenek, tanúságot tegyenek a Szó mellett, és másokkal együtt megünnepeljék Urukat? Így a keresztény animálás pedagógiája három időpont körül kristályosodhatna ki: *a barátság ideje, a szó ideje, az ünneplés ideje*. Ez a tenni tudás (és lenni tudás!) gyakran ihlette azok reflexióját, és irányította gyakorlatukat, akik gondot fordítanak arra, hogy iskolájukban minőségi keresztény animálás folyjon.

A barátság ideje

1. Igazi barátságot kereső fiatalok és felnőttek

Mindnyájan lényünk mélyén hordjuk a barátság igényét, a felnőttek éppen úgy, mint a fiatalok: tanítók, vezetőség, diákok. Itt rögtön a fiatalokra gondolunk, akik iskoláinkba jönnek; bennük lakik az az igény, hogy elismerjék, megértsék és szeressék őket; sokukat megsébezte az élet, túlságosan korán meggyötörte a lét, gyakran rosszul szeretik vagy elvetik őket. Többen egymást követő iskolai balsikereken mentek keresztül, vagy fájdalmas családi helyzetben élnek; másokra kedvezőtlen társadalmi és gazdasági körülmények nehezednek, vagy pedig aggódva tekintenek saját jövőjük és az emberek lakta bolygó jövője felé.

Ilyen fiatalokat nem kizárólag a szabad foglalkozású körökben találunk; sokan vannak a technikai és általános oktatásban is, de az ilyen típusú oktatásban, és ez a különbség, talán kevésbé erősen és kevésbé hangosan fejezik ki személyes, családi, iskolai tapasztalataikat, a félelem és a szenvedés, a zavarodottság és a kétségbeesés hangján.

Ott vannak iskoláinkban – sajnos, könnyen elfelejtjük – a felnőttek is. Eszelősen igénylik a valódi barátságot, még ha gyakran el is sáncolják magukat hivataluk és tekintélyük védőpáncélja mögé. A jelenlegi válsághelyzet nem kedvez sok fiatal házaspár nyugodt biztonságának, hiszen komoly

anyagi problémákkal kell szembenéznük; Belgiumban 1986 júniusában elhangzott bizonyos véleménynyilvánítások csak még jobban kiélezték a közvélemény szemében a pedagógusok leértékelését. Nem egy tanár, gyakran nehéz tanítási körülmények között működve, súlyos egészségi problémákkal kénytelen szembenézni, nem is beszélve azokról, nőkről és férfiakról, akik házasságukon vagy családjukon belül súlyos affektív nehézségeken mennek keresztül. Talán nincs joguk arra, hogy iskolájuk körében befogadják, szeressék, meghallgassák, tiszteljék őket?

2. Megvalósítandó értékek. . .

Melyek lehetnek ennek a barátságértéknek az összetevői? Háromról szándékozom szólni.

Első helyen áll *a másik személye iránti tisztelet*. Mindenkinek neve, pontosabban szólva keresztnéve és arca van – egyetlen, pótolhatatlan, nem utolsó sorban sebezhető is.

Ez a tisztelet óhatatlanul magával hozza a másik ember *pozitív megbecsülését és értékelését*. Gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy a másikban elismerjük a pozitívumot, felfedezzük a pislákoló fényt vagy a hatalmas lángot, abban az éjszakai koromsötétben, amelyiken a másik a saját bevallása szerint keresztülmegy, vagy be sem meri vallani, hogy keresztülmegy. Megtaláljuk lehetőségeit, mélyre ásott kincseit, hogy neki magának felfedjük, és vele együtt elámuljunk rajtuk. A csodálkozni tudás, úgy tűnik, a barátság egyik lényeges tulajdonsága, éppen a mi korunkban, amikor minden rosszkedvűségre, meddő kritikára és csüggedésre hangol.

"Láttad őt! Hallottad amazt!" Ez kifejezhet befeketítést, nevetségessé tételt, kizárást; és feltárhajta a pozitívumot, a szép oldalt, a nem is sejtett kincseket. Mint Saint-Exupéry írta: "... az, ami lényeges, láthatatlan a szemnek; igazán csak a szívünkkel látunk." Szülőktől hallottam nemrég, hogy amikor gyermeküket beírták a középiskola első osztályába, az igazgatónő a fogadáskor azt kérdezte: "Mondják el nekem, melyek a kislányuk jótulajdonságai!" Ez az életből vett apróság egész programot fejez ki, amelyet egy-egy tanfelügyelőség iskolái maguk elé kitűztek az iskolaév kezdetén; a program a következő ösztönző címet viseli: "Az embereket jónak kell látni, hogy kedvet kapjanak jónak lenni."

A kölcsönösségnek is megvan a maga fontossága az iskolán belüli baráti kapcsolatokban, nevezetesen a tanítók és tanulók közötti kapcsolatokban. Gyakran, és nagyon szerencsésen, a tanárok sokat befektetnek tudásukból és élettapasztalatukból a fiatalok szolgálatára. Ritkábban tartanak igényt arra, hogy ők is kapjanak; pedig minden igazán emberi kapcsolatban (beleértve a pedagógiai kapcsolatot is) a kölcsönösség jelentős tényező. Az oktatók miért ne kaphatnák meg tanítványaiktól azt az adag barátságot, amely örömet szerez, kedvet nyújt az élethez, és értelmet ad a munkának? Az olyan emberek, akik mindig csak adnak, de sose nyújtják ki a kezüket, hogy kapjanak is, idővel unalmassá és kiállhatatlanná válnak.

3. . . . az iskolában. . .

A barátság idejét a rendes időben éljük (amely végeredményben nem is annyira "rendes"), azoknak az eseményeknek a során, amelyek egy iskola életét jelentik. Példaképpen felsorolunk néhány visszhangot.

– A tanári szobában hogyan beszélünk a diákokról? Hogyan beszélünk a távollevő kollegákról?

– A folyosón beleütközünk egy számba, vagy egy személlyel találkozunk, akinek jónapot kívánunk?

– Az osztályteremben csak a legjobbakkal dolgozunk, vagy gondunk van azokra a diákokra is, akik nehézségekkel küszködnek? Figyelünk a különböző diáktípusokra, hogy számoljunk velük a tanítási módszerek megválasztásában?

– Amikor a bizonyítványokat kiosztjuk, milyen megjegyzéseket fűzünk hozzájuk: értékelő vagy lebecsülő megjegyzéseket?

– Milyen figyelemre méltatjuk az iskolai közösség tagjainak örömeit és bánatait (születést, évfordulót, gyászt)?

– A tanári értekezleten milyen szavakkal beszélünk a diákokról? Címkevel látjuk el, s örökre besoroljuk valahova, vagy pedig segítjük haladásukat, a sikertelenségeiken való túljutást? Biztatjuk?

– A szülői értekezletek során alkalmat keresünk a szülőkkel való őszinte találkozásra, hogy felvilágosítsuk őket, és velük együtt keressük a legjobb nevelési módokat? Vagy az értekezleteket rabszolgamunkának tekintjük, amelyet - több vagy kevesebb jószándékot tanúsítva - ki kell bírni?

4. . . . a lehető legjobb körülmények között

Ha a személyek közötti kapcsolatok lényegesen minden emberi lény számára, megvalósításukat néha könnyítik, néha nehezítik azok a körülmények, amelyek közé beágyazódnak. Így az iskolában vannak olyan strukturális elemek, amelyek azzal fenyegetnek, hogy fékezik, sőt meg is akadályozzák az értékeket előmozdító kapcsolatok játékát; ilyen elemek a gyakran túlterhelt órarendekből adódó kényszerűségek, a túlságosan magasra szabott iskolai normák (pl. a vallásoktatással kapcsolatban), a találkozásához kevésbé előnyös környezet (pl. elégtelen vagy túlságosan szűk helyiségek).

Ez azt jelenti, hogy az igazi baráti kapcsolatok élésére irányuló állandó vágyhoz még annak az elszánásnak is kapcsolódnia kell, hogy megteremtjük az élet- és munkakörülményeket. Közhelyet hangoztatunk, amikor a belga püspökök *Livre de la Foi* (A hit könyve) című hittankönyvével arra emlékeztetünk, hogy a szívek megtérése és a kevésbé emberséges vagy egyenesen igazságtalan struktúrák megváltoztatása minden keresztényre háruló kötelezettség. Ez egyképpen vonatkozik olyan intézményre is, mint az iskola, ha az iskola keresztény akar lenni.

A szó ideje

1. Az a szó, amely kimondja Istent

Ezt a hosszan tartó időt, a barátság idejét, élni lehet minden rendű és rangú iskolában. Élik is, és ez szerencsés dolog. Ezért a keresztény iskola nem rendelkezik kizárólagos joggal olyan kapcsolatokból összeszőtt életre, amely a másik ember tiszteletén és elfogadásán alapul. Azzal, hogy ezt elismerjük, egyben az evangélium szíve-lelke mellett is vallomást teszünk: az evangéliumi örömhír megnyílást jelent az életben való osztozásra, az Isten képre alakított testvérek közötti kölcsönös kapcsolattartásra. Hiszen a keresztények Istene lényegénél fogva kapcsolat, kommunikáció, kölcsönös csere. Szeretet Isten, Háromság Isten.

2. Olyan emberi szó, amely az isteni szót mondja

Az az iskola, mely kereszténynek akarja magát tudni, elkötelezi magát valami nagyon lényeges dologra: hagyja, hogy mindennapi életében befolyásolja és megtérítse Isten, akiben hisz. Sőt mi több, arra is elkötelezi magát, hogy igénytelen emberi szavaival számot adjon az isteni szóról. Így tehát a keresztények arra vannak hivatva, hogy derűs örömmel éljenek a maguk iskolájában, amely egy pluralista világban helyezkedik el: nem valami sértő fölényrel állnak a többiek elé, mintha ők lennének minden igazság egyedüli letéteményesei; hanem arra törekszenek, hogy számot adjanak reménységükről (1Pét 3,15), szelíden és tisztelettel. Ez tehát az isteni szó ideje, az az idő, amelyben a keresztény ember (mint minden más próféta) saját maga kockázatásával és veszélyére tanújává válik annak a Szeretet-Istennek, akit Jézus kinyilatkoztatott.

3. Alkalomadtán

Számos alkalom kínálkozik az iskolában a keresztényeknek - fiataloknak és felnőtteknek egyaránt - arra, hogy tanúskodjanak az isteni szóról:

- bármilyen magyar-, történelem- vagy természettudomány-óra keretében;

- egy boldog vagy tragikus eseménnyel kapcsolatban, amely az iskolát, az osztályt, egy adott családot éri;

- az iskolai közösség nevelési tervének bemutatásakor;

- a lelkigyakorlatok, rekollekciók, lelkinapok során;

- az egyesületek és mozgalmak tevékenységével kapcsolatban;

- valamilyen adventi vagy nagybőjti reflexió keretében;

- az osztályban, amikor az imát vagy az összeszedettséggel párosult csendet bevezetjük.

Megannyi "hely" (Isten adta helyzet), ahol a keresztény mondhat egy hitből fakadó szót, tanúságot tehet a benne lakó meggyőződésekről, vagy egyszerűen rányithat egy "más valamire", "egy másoltra", egy felsőbbrendű világra – mint szükségszerű átmenetre egy jó és emberszerető Isten elismerése felé.

4. A hittanóra során

Nagyobb rendszerességgel ezt nyilván a hittanórákon kell megvalósítani. Nem tehetem meg, hogy most itt újból körülírjam a hittanóra rendeltetését; csupán szeretném beállítani az isteni szó idejének távlatába, amely idő kapcsolódik a másik kettőhöz, a barátság és az ünneplés idejéhez is.

A hittanóra Isten szavának "kiváltságos helye". Olyan hittanóra, amely nem adná tovább Isten szavát tanúinak (a Szentírásnak és az egyházi hagyománynak) a közvetítésével, egyértelműen és egyszerűen célt tévesztene. Magától értetődően alapvető dolog, hogy az az Isten, akit a tanulók személyes és társas kérdésfelvetéseinek mezején keresünk és megközelítünk, Jézus Krisztus Istene legyen, aki Szeretetet, Kapcsolat, Közlés, Háromságos Közösség.

Az már nem annyira könnyű dolog, hogy a hittanóra során tanított szó és az iskolában gyakorolt szó közötti megegyezést biztosítsuk. Egyik-másik tanuló ilyen észrevétellel állhat tanára elé: "Az, amit elbeszél, túlságosan szép ahhoz, hogy igaz legyen!" Ilyen szavakkal a diákok arra tapintanak rá, hogy az igazságot ugyan kimondjuk, de nem tesszük meg. Isten szava és az Istenről mondott szavak nem találnak elégséges igazolásra egy-egy osztály és az iskola gyakorlatában. Hiszen hogy merünk egy Szeretet Istenről beszélni, aki jelen van és működik egy közösségben, ha ezt a közösséget kellőképpen nem fűti a vágy, hogy ennek az Istennek a hasonlatosságára éljen és szeressen? Hányszor marad Isten szava néma és meddő, mivel olyan földre esik, amely nincs megmunkálva, tele van kavicsokkal, tövissel, bozóttal?

Ezért véleményem szerint, jóllehet a hittanóra hívő, lelkes és szakavatott tanárok sajátos küldetése, mégis ahhoz, hogy célját elérje, és szavahihetővé is tegye, szükség van valamennyiünknek és mindegyikünknek tevékeny bekapcsolódására. Az első keresztényekről nem azt mondták: "Nézzétek, milyen szépen beszélnek Istenről", hanem: "Nézzétek, mennyire szeretik egymást!" Így tehát az isteni szó idejét nem lehet másképp élni, mint a barátság idejének tartóssága mellett.

5. Folytonosság és törés

Amit eddig jeleztünk, további elmélyítésre és árnyalásra szorul. Nagyon találó ugyan annak a kimondása, hogy az isteni szó nem hallható meg és nem található visszhangra iskolánk fiataljainak és felnőtteinek körében, ha nem találkozik a testvériség, a tisztelet és az elfogadás megélt élményeivel; de legalább ugyanannyira fontos annak hangsúlyozása is, hogy az isteni szónak mindig új távlatokat kell nyitnia, dolgokat megkérdőjeleznie, a szükséges megtérésre és önmagunk meghaladására szólítania.

Tehát folytonosság, de ugyanakkor törés is áll fenn a (többé-kevésbé tökéletes) emberi tapasztalat és az Isten szava között. Ha nem így lenne, a keresztény ember csak akkor beszélhetne az ő Istenéről, ha személyes élete és közösségének élete tökéletes harmóniában állna Istennel. Van egy –

jóságból, tiszteletből, a szegények iránti figyelmességéből összetevődő – "máris", amelyet Isten szava adva talál, és van egy "még nem", amelyet ugyanaz az isteni szó visz előbbre. Olyan dolog ez, mint a szülési folyamat. Ez a feszültes helyzet mondatta egy tanárral: "Ha ki kellene várni a tökéletes közösséget ahhoz, hogy Istent kimondhassuk, akkor gyakran mély hallgatásba burkolózkodhatnánk!" Így tehát az isteni szó nem elégszik meg azzal, hogy megerősítse a barátságot, ha ez már létezik; a szó egyre messzebbre hív: arra, hogy egyre jobban éljünk együtt egymással.

Éloi Leclerc, ferences szerzetes, Assisi Szent Ferenc ajkára ad olyan mondásokat, amelyek vándorutunknak pontosan ezt a két első időszakát domborítják ki:

Az Úr arra küldött minket, hogy evangelizáljuk az embereket. De elgondolkodtál-e már azon, mit jelent az embereket evangelizálni? Nézd, egy embert evangelizálni annyit jelent, mint azt mondani neki: Isten téged is szeret az Úr Jézusban. És ezt nemcsak mondjuk neki, hanem valóban ezt is gondoljuk. És nemcsak gondoljuk ezt, hanem úgy is viselkedünk ezzel az emberrel, hogy megérezze és felfedezze: tényleg van benne valami megváltott, valami nagyobb és nemesebb annál, amit ő gondolt, és hogy ezáltal új öntudatra ébredjen. Ezt jelenti az, hogy az örömhírt hirdetjük neki. Másképp ezt nem tudod megtenni, csak ha felkínálsz neki barátságodat. Igazi, érdek-telen, leereszkedés nélküli barátságot, amely mély bizalomból és megbecsülésből áll.

Mennünk kell az emberekhez. Kényes ez a feladat. Az emberek világa hatalmas harcmező: harc a gazdagságért és a hatalomért. Nagyon sok szenvedés és kegyetlenkedés rejti el előlük Isten arcát. Főleg attól kell őrizkednünk, hogy amikor feléjük tartunk, ne tűnjünk a versengők újabb fajtájának. Nekünk az emberek között a Mindenható megbékélt tanúinak kell lennünk, mohó vágyaktól és lenézéstől, megvetéstől megtisztult egyéneknek, akik képesek arra, hogy valóban az emberek barátaivá váljanak. Barátságunkat várják, olyan barátságot, amely megéretteti velük, hogy Isten szereti őket, és üdvözíti őket Jézus Krisztusban.

Az ünneplés ideje

1. Ünnepelni annyit tesz, mint valamit együtt megélni

A keresztyén iskolában végül (végeredményképpen) eljön az idő, amelyet ünneplésre szentelünk: reggeli ima, évnnyitó szentmise, közösségi kien-gesztelődés adventban és nagybőjtben, különféle nem szentségi ünneplések stb. Ennek a rövid reflexiónak a keretében nem beszélhetek (pedig jó lenne) arról, hogy mi a keresztyén ünneplések értelme egy pluralista környezetben vagy a muzulmánoktól (vagy hitetlenektől!) látogatott iskolákban, sem annak módjáról, hogyan ünnepeljünk a fiatalokkal az igazság szellemében.

Meglehet, hogy ezekben az ünneplésekben mélyen és erősen átéljük már meglévő kapcsolatainkat és barátságunkat; szinte felesleges arra utalni, hogy minden ünneplés kapcsolatok színtere és időszaka. Sose ünneplünk egyedül; többen vagyunk, akik meghívást kapunk és összegyülekezünk

egyazon esemény (évnnyitó, jótékonyági akció, egy osztálytárs halála, karácsonyi ünnepeég stb.) köré, hogy belépjünk Jézus Krisztus Istenének üdvözítő tevékenységébe. Ünnepelni tehát annyit jelent, mint együttesen megélni a testvéri kapcsolatot, és pedig az Úrral együtt.

2. Istennel

Amikor keresztény emberek ünnepelnek, magával Istennel való kapcsolatukat táplálják. Így például az Eucharisziában vágyuk arra irányul, hogy találkozzanak és összeölekezzenek vele, amint Istenben magában is heves vágy él, hogy hozzájuk jöjjon. Két irányba történő mozgás ez: egyfelől a hívők Isten szavának fényében rendbehozzák életüket és élettervüket, hogy győzzék lélegzettel; másfelől a szeretethez és reménykedéshez szükséges erőt annak Lelkéből merítik, aki szeretetből önmagát adja, önmagát osztja meg, önmagával hoz közösségbe. Mindez azt célozza, hogy együtt (iskolai közösségként) küldetést kapjunk "az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében", a Szeretet háromságos közösségének nevében.

Néhány megfontolás

Ez a három időszakra tagozódó pedagógia magának a Názáreti Jézusnak a pedagógiája, amint művében megjegyzi Jacques Loew:

– *A barátság ideje Názáret: a gyermekség, a jelenlét, a megosztott élet, mindnyájuk munkája, az ezeryi kapcsolat. Mindez harminc évig tartott.*

– *Az isteni szó ideje a nyilvános működéssel kezdődik, meghirdeti a Királyság örömhírét. Ez három évet vett igénybe.*

– *Az ünneplés (a szentség) ideje az utolsó vacsora és a kereszt, a halál és a feltámadás ideje. Három nap alatt zajlik le.*

Ki kell még azt is hangsúlyozni, hogy ez a pedagógia teljesen beleillik az emmauszi tanítványokról szóló elbeszélés (Lk 24,13-35) vonalába: Jézus osztozik azok életében, akikhez csatlakozott útjukon; azután megosztja velük szavát és az Írások tanítását, amely megvilágítja útjukat; végül Jézus, miután a tanítványok meghívták, hogy "maradjon velük", megosztja velük a kenyeret, ennek a hosszú vándorlásnak a végső pontján. A befogadás, a szó és a jel ideje: ez az eljárás mód ihletést nyújthat reflexiójukhoz és indítékokat cselekvésükhöz mindazoknak, férfiaknak és nőknek, akiket éltet a vágy, hogy az iskolát keresztényebbé tegyék, magának Krisztusnak a Lelkében.

Mindez életünk állandó felülvizsgálását és megújítását (revízióját) kívánja. Ezzel kapcsolatban is Páter Loew könyvéből meríték ihletet, alkalmazva a könyv mondanivalóját az iskolai helyzethez.

a) Hogyan válthatjuk igazán tettekre missziós gondolkodás módunkat? Elégge megértettem-e azok gondolatát, életét, problémáit, elégge osztoztam-e kérdéseikben és felfedezéseikben, akiket az Úr szeretetével szeretek – elégge ahhoz, hogy most megosszam velük az isteni szót? Eleget éltem-e velük és értük, elégge osztoztam-e velük az isteni szóban, hogy most együtt ünnepehessük az Urat?

b) Ha menetközben nem tartunk pihenőket, akkor nem az Úr nyomában járunk. Mert ez a három időszak nem választható el egymástól; mind-egyiküket a maga teljességében kell élnünk. A barátság nem valami trükk, amely arra szolgál, hogy az isteni szót érvényre juttassuk, s a szó sem valamilyen cukorka, amellyel a szentséget "lenyeletjük". A barátságot teljesen és önmagáért éljük: megvan az isteni értéke, sajátos célkitűzése, és célját (a két lény kölcsönös szeretetét) akkor is eléri, ha valamelyikük nem jut el odáig, hogy önmagát Isten gyermekének ismerje el. A barátság elvezet az apostol legértékesebb javában való osztozáshoz: Isten szavában és gyengéd szeretetének (szentségi) kifejezésében. Az isteni szónak mindig a szívben kell laknia, hogy a szentségnek megadja a maga teljességét.

Így egy iskola a maga keresztény mivoltában, elsősorban és kizárólag, nem vallási jellegű tevékenységeinek mennyiségével nyilvánul meg, nem is ünnepléseinek gyakoriságával, és nem is egyedül hittanórák értékével; keresztény mivoltában megmutatkozik, szinte mint egy isteni jelenés, a hittanórák hosszú során át szövődött kapcsolatokban, osztálytanácsokban, iskolai ünnepekben, kiértékelésekben, hétköznapi vagy ritkább és kivételesebb eseményekben. Csak akkor válik lehetővé, hogy az Isten szava, melyet a hittanórákon hallunk, egy futó találkozásban elmotyogunk vagy éppen fennen hirdetünk az iskola nevelői alaptörvényében, belegyökereznek kinek-kinek a szívébe, és testet öltön az iskolai közösségben. Akkor az ünneplés nyomós időponttá válik: elcsodálkozás, hálaadás, elkötelezés idejévé, a Szeretet Istenének Lelkében – a Názáreti Jézusban ez az Isten öltött magára emberarcot.

Páter Loew a fejtegetéseit egy felszólítással zárta, melyet az evangelizálásban elkötelezett csoporthoz intézett. Én is szeretném magamévá tenni ezt a felhívást, hozzáalkalmazva a nyolcvanas-kilencvenes évek iskolai világához:

A misszió három időszakát a lelkipásztori animátornak meg kell találnia a saját életében. Neki is szüksége van csoportja barátságára, az őt körülvevő keresztények szeretetére. Neki is szüksége van az isteni szóra, melyet szüntelenül újra fölfedez személyesen és csoportban, erre a mindenkor élő szóra. Neki is testvéreivel együtt táplálkoznia kell az Eucharisztiaiból, és meg kell újulnia a kiengesztelőds szentségében. (217. lap.)

BEVEZETÉS

Gyakorlati munkaeszköz a csoportvezető számára

Mihez kezdünk egy csoporttal, amikor felelősek vagyunk keresztény animálásért? Hogyan fogjunk hozzá? Vannak-e olyan eszközök, amelyekkel ráébraszthatjuk arra, hogy Isten létezik?

Nem elegendő Istenről csak beszélni. Már csak azért sem, mert sokszor annyira rosszul beszélünk róla, hogy jobb lett volna semmit sem mondani, vagy legalábbis alkalmasabb kifejezést kellett volna találni, hogy a csoportot hozzásegítsük: fedezze fel Isten ritmusát és sajátos nyelvét, és ahhoz szabja életét. De melyek ezek a nem kizárólag szóbeli kifejezőmódok?

Sok ilyen és más kérdést tesznek fel azok, akik felelősek egy csoport szellemi, keresztény animálásáért. Feleletként ezekre a kérdésekre művemben összegyűjtöttem száz eljárásmódot.

Szerintem a keresztény csoportvezetés eljárásmódja olyan eszköz, amelyet a csoport kiválaszt és felhasznál arra, hogy jobban megismerje és átélje Isten jelenlétének egyik vagy másik jellegzetességét.

Ezek az eszközök vagy módszerek beletartoznak a cselekvő hitre való nevelés keretébe. Piaget tanulási elvén alapszanak, amely szerint "csak az hatolhat be az értelembe, amit a test közvetített".

Többféleképpen felhasználható módszerek

A csoportvezetés 100 módszere, amelyet ebben a könyvben előadok, nagyrészt többféleképpen felhasználható, vagyis egyaránt alkalmazható gyermekeknek, fiataloknak és felnőtteknek; megfelel a legkülönbözőbb csoportoknak: iskolai osztályoknak, ifjúsági mozgalmaknak, hitoktatási csoportoknak vagy hétvégi találkozásoknak.

Szándékosan mellőztem a pontos kormeghatározást az egyes módszerekhez; én ugyanis abból a feltételezésből indultam ki, hogy ugyanaz az eljárásmód különféle korcsoportokat segíthet mélyreható átéléshez, fel-

téve, hogy a vezető előkészítés közben úgy véli, hogy a módszer a csoportjához van szabva.

A teremtőkészséget ösztönző nyomok

Egyébként az itt bemutatott módszerek mindegyike tetszés szerint átalakítható. Szándékom az, hogy a csoportvezető vagy a tanár, aki ezeket használja, ne szolgai módon tegye, hanem alakítsa őket a csoportjához. Előfordulhat az is, hogy az itt ajánlott technika valamilyen új ötletnek, az Úr jelenléte új megközelítésének kiindulópontjává válik.

Leegyszerűsített bemutatás

Ez a módszergyűjtemény felszólítás akar lenni a teremtőkészségre. Nem kíván fogyasztási cikk lenni. És mivel azoknak is, sőt főleg azoknak szól, akik a valláspedagógiában nem szakemberek, igyekeztem leegyszerűsíteni a 100 módszer mindegyikének leírását.

Minden módszer leírása külön lapon kezdődik, és egy vagy két oldalt foglal el (egyetlen alkalommal volt szükség kettőnél több oldalra).

Az első rovat címe: ELŐKÉSZÍTÉS. Néhány pontban összefoglalja a módszer kivitelezéséhez szükséges feltételeket és a nélkülözhetetlen kellékek jegyzékét.

A második rovat címe: LEVEZETÉS. (A francia rovatcím: Animation.) Néhány, egymást követő szakaszban rögzíti, miként járunk el a csoporttal.

Kétféle eredetiség

Munkámnak, amelyet a csoportgyakorlat rendelkezésére bocsátok, kétféle eredetisége abban rejlik, hogy egyrészt a kifejezési módoknak, nem is sejtett kellékeknek és tárgyaknak nagy bőségét lehet benne felfedezni a hitélet elmélyítésére, a csoportok megteremtésére, másrészt pedig az egyes módszerek bemutatásának gyakorlati tömörségében.

Munkám célja tehát az, hogy kedvet ébresszen a keresztény csoportok kialakításához és dinamikus vezetéséhez, és hogy felfedje: bizonyos tárgyak és helyzetek egészen váratlan módon kedvező tényezőknek bizonyulhatnak az evangélium hirdetésére.

Olyan eljárásmodok, amelyek a csoportvezetést felosztják

Hangsúlyoznom kell, hogy amikor a csoportvezető (animátor) szót használom valamely eljárásmod előkészítési vagy lebonyolítási mozzanatában, nem okvetlenül azt a felnőttet jelzem vele, aki a csoportért a teljes felelősséget viseli. Inkább a csoportnak azt az egy vagy több tagját értem, akik felelősek a csoportmunkának, ennek a csoport számára annyira jelentős időszaknak előkészítéséért, megvalósításáért és kiértékeléséért.

Hiszen a csoportmunka fő vezetőjének nem kell mindent egyedül előkészítenie és megvalósítania. Minél jobban sikerül megosztania a csoportvezetői felelősségét, annál inkább érdekelve érzi magát a csoportja is. A javasolt eljárásmodok típusa teljesen a széles körű bekapcsolódás jegyében áll, kezdve a csoportvezetés tervének kidolgozásától.

Hogyan használjuk ezt a könyvet?

Mondanom sem kell, hogy ezt a könyvet ki-ki úgy használja, ahogy jónak véli. Nincs szükség arra, hogy elejétől végéig elolvassuk, mert az egyes módszerek bemutatása nem történik semmilyen logikus sorrendben.

Ellenben a 100 csoportvezetési eljárás mód után a könyv használója talál majd táblázatokat, amelyek a módszereket a javasolt felhasználandó anyag, kifejezési módok és tevékenységi típusok szerint osztályozzák.

Így például a 100-as számú módszer fellelhető több osztályozási csoportban: az anyagok szerinti rovatokban mint "táblákat", továbbá "papírt vagy kartonlapot" felhasználó módszer; a "hanglemezek és dalok", a "szóbeli alkotás és vita" rovatokban, ami a kifejezési módot illeti. Végül felsoroljuk ezt a módszert a tevékenység típusok tárgymutatójának a "programkiegészítés és kiértékelés", valamint a "barkácsolás és kivágás" rovataiban is.

Ez a rovatok szerinti osztályozás lehetővé teszi ennek a műnek eredményesebb és racionálisabb használatát. Ily módon lehetővé válik, hogy csoportvezető munkánkat szinte "étlap szerint" végezzük, teljesen a csoport szükségletei és pontos tervei szerint.

1 - OLVASMÁNY ÉS KERESZTREJTVÉNY

Előkészítés

1. Elolvassuk egy bibliai vagy nem bibliai szöveget.
2. Kiválasztunk a szövegből 5–15 fontos szót,
 - amelyek mindegyike a lehető legtöbb magánhangzót tartalmaz,
 - és legfeljebb tíz betűből áll.
3. Felírjuk ezeket a szavakat kockás papírra (kockánként egy-egy betűvel). Például: veszünk hat szót Lukács evangéliumából, Jézus születéséről (Lk 2,1–20).

N	A'	Z	A'	R	E	T			
M	E	S	S	I	A'	S			
B	E	T	L	E	H	E	M		
K	R	I	S	Z	T	U	S		
P	A'	S	Z	T	O	R			
I	S	T	E	N	N	E	K		
B	E'	K	E	S	S	E	G		

4. Szétvágjuk a szavakat úgy, hogy szalagocskákat kapjunk.
5. Ezeket a szavakat egy újabb kockás papírra helyezzük oly módon, hogy – amennyire csak lehet – keresztezzék egymást.

N A' Z A' R E T

B E T L E H E M

		B	E	T	L	E	H	E	M	
		E'							E	
		K	R	I	S	Z	T	U	S	
		E	S						S	
	P	A'	S	Z	T	O	R		I	
		S	E						R	
		E'	N						S	
		G	N	A'	Z	A'	R	E	T	
			E							
			K							

6. Lemásoljuk az egészet egy nagy ív papírra vagy táblára.

Levezetés

1. Elolvassuk a kiválasztott szöveget teljes egészében.
2. Ezután felfüggesztjük a nagy ívet.
3. Elolvassuk újra a szöveget, és közben a kiválasztott szavaknál megállunk.
4. A rácszat üresen maradt kockáiba berajzoljuk a szöveg egyes elemeit. (Például jelen esetben a karácsonyi ünnep egyes motívumait.)

2 – KERESZTREJTVÉNY-RÁCSOZAT KÉSZÍTÉSE

Előkészítés

1. Mindenkinek (vagy mindegyik csoportnak) ugyanazt a szöveget adjuk.
2. Adunk mindenkinek egy kockás lapot a szétvágandó és kiválasztandó szavak számára.
3. Adunk mindenkinek egy ollót.
4. Adunk egy második kockás lapot a keresztrejtvény-rácsozat számára.
5. Adunk egy nagy ív papírt.

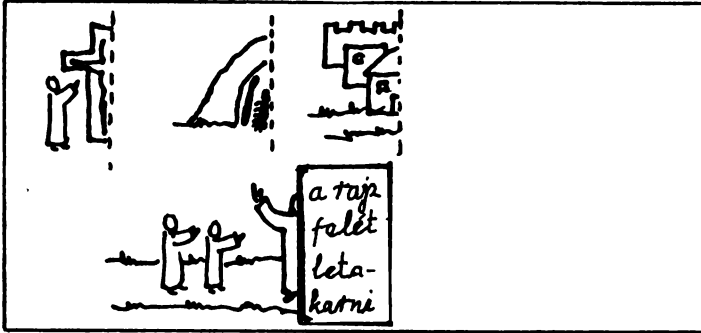
Levezetés

1. Ki-ki (vagy minden csoport) elolvassa a szöveget.
2. Záros határidőn belül (pl. 15 percen belül), az 1. sz. módszer alkalmazásával, megszerkesztik keresztrejtvény-rácsozatukat.
3. A kiszabott idő leteltével mindenki visszatér a nagy csoportba.
4. Szövegolvasás az egész csoport számára.
5. A csoport minden tagja (vagy minden szakasz) bemutatja az általa kiválasztott szavakat és az általa szerkesztett keresztrejtvény-rácsozatot.
6. Összehasonlítjuk a különféle rácsozatokat, és megnézzük, melyek azok a fontos szavak, amelyek gyakran fordulnak elő, és melyek azok, amelyeket sehol sem vettek fel.
7. Valamennyi rácsozatot egymás mellé téve szerkesztünk a szöveg alapján egy óriási keresztrejtvény-rácsozatot.
A keresztrejtvényminta a következő oldalon található.
8. Hozzáírunk olyan szavakat, amelyek a témakörhöz tartoznak, például: karácsony – született – gyermek – tanúságtétel – királyok – te – barátság (ezek a fehér helyekre kerülnek; írhatjuk más színnel).
9. Rajzolunk az üresen maradt kockákba, és befektetjük a kitöltetlenül maradt kockákat. Lehetne javasolni, hogy mindegyik szakasz egy másik szakasz keresztrejtvény-rácsozatába rajzoljon.
10. Utoljára még felolvassuk a szöveget.

3 – KIEGÉSZÍTENDŐ TÜKÖRKÉP

Előkészítés

1. Egy vagy több papírlapra rajzolunk fél alakokat, oly módon, hogy ha részarányosan megrajzoljuk a másik felét is, teljes rajzot kapjunk.

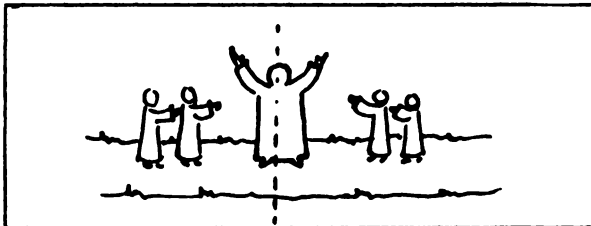

2. Hogy könnyebben menjen a rajzolás, és pontosan a szimmetriatengelynél meg tudjunk állni, egy papírlapot úgy helyezünk a rajzra, hogy a szélé a szimmetriatengelyen legyen.

3. Ceruzákat vagy festékceruzákat és ceruzahegyszőket készítünk elő.

Levezetés

1. Ha a rajzok egy szövegre vonatkoznak: elolvassuk a szöveget.
2. Átadjuk az előkészített ívet a fél alakokkal.
3. Felszólítjuk a csoport tagjait, hogy a rajzot szimmetrikusan egészítsék ki.
4. Kiszínezzük a képet.
5. Felragasztjuk a kiegészített és színezett rajzokat.
6. Elolvassuk még egyszer a szöveget.

5 – PAPIRSZALAGOSKÁK MEGCSONKÍTOTT SZÖVEG KIEGÉSZÍTÉSÉRE

Előkészítés

1. Kiválasztunk egy szöveget.
 2. Felírjuk a szöveget egy kartonívré (vagy papírlapra), és kihagyunk bizonyos szavakat vagy mondatokat.
 3. Felírjuk a kihagyott szavakat vagy mondatokat papírszalagocskákra.
- Minta:

*E szavak hallatára a.....
némelyek így beszéltak: „Valóban
ez a.....”*

népből

proféta

4. Ragasztópapírt készítünk elő.

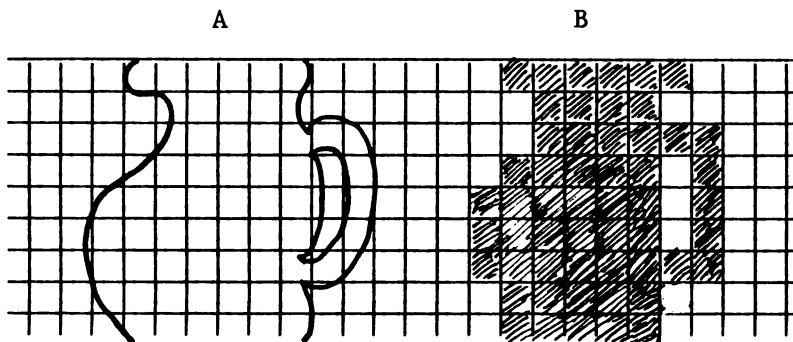
Levezetés

1. Felmutatjuk a megcsonkított szöveget.
2. Átadjuk a szalagocskákat (összevissza keverve).
3. Ki-ki, vagy minden egyes szakasz, igyekezzék megtalálni a szalagocskák megfelelő helyét a megcsonkított szövegben. Beragasztjuk a szalagocskákat a helyükre.
4. Miután ez a kiegészítés megtörtént, felolvassuk az eredeti szöveget a Bibliából.
5. Javítunk, amennyiben szükséges.

6 – KOCKÁS RAJZ

Előkészítés

1. Választunk egy személyt vagy tárgyat, amelyet ábrázolni akarunk, példának okáért egy illatolaj-üvegcset (Mk 14,3).
2. Lerajzoljuk vagy lefényképezzük.
3. Rajzoljunk a tárgyra, illetve a fényképre kockákat, mégpedig elég kicsiket ahhoz, hogy az egyenes vonalakat, a görbétet és a ferde vonalakat jól ki tudjuk hozni.

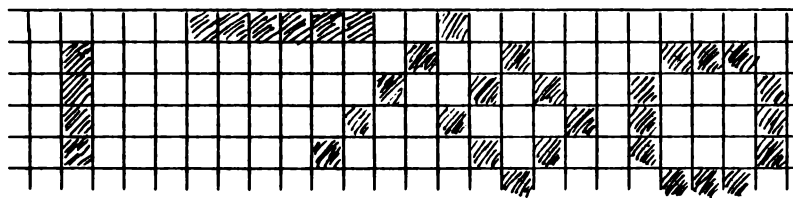
4. A vonalak érzékeltetésének elve igen egyszerű:

függőleges

vésrintes

ferde

kör

Levezetés

1. Megmutatjuk a szóban forgó tárgy fényképét vagy rajzát, amelyikről a kockarajz készül.
2. Elmagyarázzuk a kockás rajz technikáját.
3. Adunk a csoport minden tagjának egy-egy üres kockáspapírt.
4. Rajzoltatunk kockázás alapján.
5. Kifüggesztjük a kockás rajzokat.
6. Felolvassuk a szöveget.

7 – FELNAGYÍTÁSOS ÚJRARAJZOLÁS

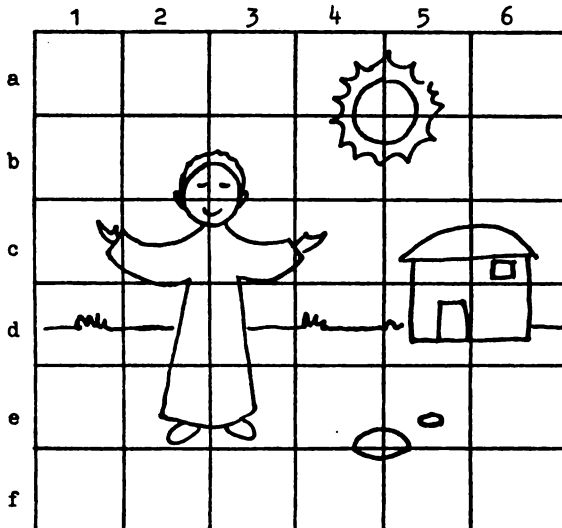
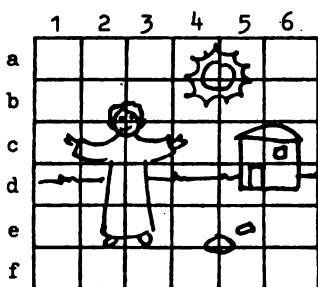
Előkészítés

1. Kiválasztunk egy szöveget.
2. Kijelölünk belőle egy személyt vagy fontos tárgyat.
3. Kikeresünk egy fényképet vagy rajzot erről a személyről vagy tárgyról.
4. Ceruzát, vonalzót, üres lapokat készítünk elő.

Levezetés

1. Felolvassuk a szöveget.
2. Megmutatjuk a rajzot, illetve fényképet (vagy megkeresztjük a csoporttal).
3. Felosztjuk a rajzot, ill. fényképet kockákra.
4. A vízszintes kockasorokat megjelöljük betűkkel, a függőlegeseket számokkal.
5. Rajzolunk egy üres lapra ugyanannyi kockát. Ha fel akarjuk nagyítani a rajzot, ill. a fényképet, a kockák minden oldalának nagyobbak kell lennie. A kisebbítés esetére az ellenkezője áll.

Példa: Jézus növekszik korban és bölcsességben (Lk 2,51–52).

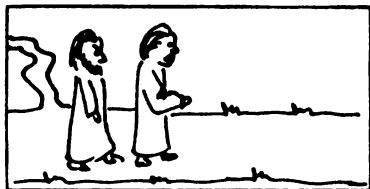
8 – LERAJZOLNI ISTENT, A LERAJZOLHATATLANT

Előkészítés

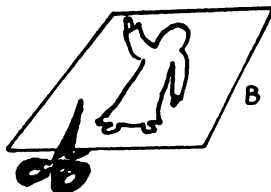
1. Választunk egy szöveget, amelyben Isten kifejezetten jelen van. (Például: Isten szólít, Jn 1,38.)
2. Előkészítünk egy üres lapot, festéket és ecsetet (vagy pasztell-ceruzákat, színes ceruzákat).
3. Ha festékekkel dolgozunk, előkészítünk egy kis ráspolyt is.
4. Gondoskodunk kartonlapról vagy finom kartonpapírról.

Levezetés

1. Felolvassuk a szöveget.
2. Megmagyarázzuk, hogy Isten lerajzolhatatlan, ami azt jelenti, hogy pontosan nem tudjuk elképzelni.
3. Megrajzoltatjuk a csoporttal a szövegben szereplő többi személyt és tárgyat, az idézett szöveg alapján (A).
4. Megrajzoljuk és utána kivágjuk az Úr körvonalait a kartonból (B).

A

5. Az ily módon nyert alakot a szöveg alapján rajzolt jelenetbe, a helyére tesszük, és festékekkel vagy színes ceruzákkal kiszínezzük az alak körüli felületeket (ezt nevezik festőminta-technikának).

6. Eltávolítjuk a mintát.
7. Újra felolvassuk a szöveget.

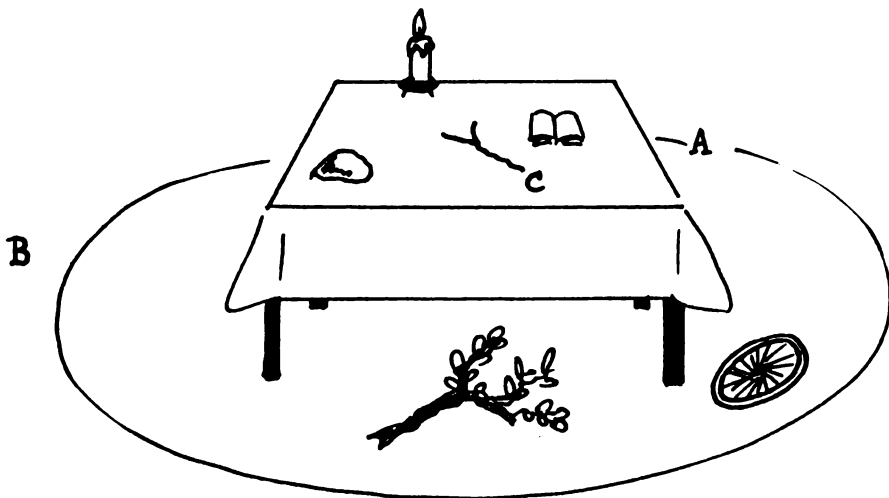
9 – TÁRGYAK AZ OLTÁRON

Előkészítés

1. Gondoskodunk a celebráláshoz szükséges asztalról.
2. Gondoskodunk elegendő helyről az asztal körül.
3. Gondoskodunk arról, hogy a csoport tagjai az asztal körül kb. 2 méternyi távolságban elhelyezkedjenek.
4. Gondoskodjunk egy-két olyan tárgyról, amelyek "Isten jelei".

Levezetés

1. Tíz perccel a celebrálás előtt,
2. felszólítjuk a csoport minden egyes tagját (vagy minden szakaszt), hogy keressen ki egy "jelet", amelyet ajándékként akar felajánlani az Úrnak és többi csoporttársának.
3. Tíz perc elteltével mindenki odahozza, amit talált, és leteszi az asztalra (vagy amennyiben a tárgy nagy terjedelmű – pl. faág, husáng, szék stb. – az asztal lábához).
4. Kezdjük a celebrálást azzal, hogy megkérdezzük mindenkit: mit hozott, és az minek a jele.
5. Ha valaki például egy kereszt formájú faágot hozott, akkor a vezető a saját keresztjét már nem helyezi az asztalra.

10 – ZENGÉSŰKRŐL FELISMERT ISMERETLENEK

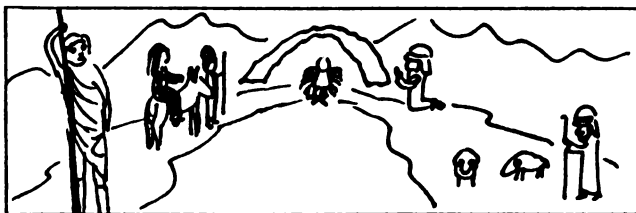
Előkészítés

1. Kiválasztunk egy szöveget.
2. Kiválasztunk minél több "zengővé" tehető elemet, vagyis olyanokat, amelyeket valamilyen hang alapján fel lehet ismerni.

Például: Lk 2,1-18-ban.

- Augustus császár = trombita
- József és Mária Júdeába mennek = léptek zaja
- pásztorok = juhok bégetése
- csodálkozás = lágy dallam
- születés = csecsemő sírása.

3. Felvesszük ezeket a különféle hangokat kazettára vagy szalagra.
4. Lerajzoljuk a jelenetet a "zengő" elemekkel.

(1) (2) (5) (4) (3)

5. Felvágjuk a rajzot négyszögekre.

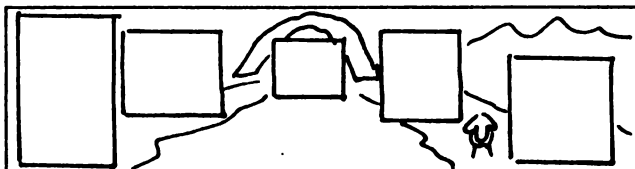
(1)

(3)

Levezetés

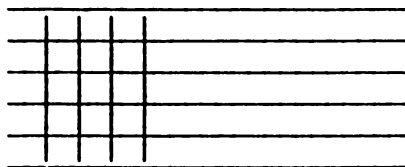
1. Felosztjuk a négyszögletes képeket a csoport több tagja között.
2. Felolvassuk a szöveget, mondatról mondatra.
3. Valahányszor egy "zengő" elem kerül felolvasásra, előzőleg lejátszuk a hangfelvételt.
4. Ebben a pillanatban az, akinek megfelelő rajnégyszög van a birtokában, elhelyezi azt az összkép megfelelő helyére.

11 – 5x3 ARÁNYÚ BETŰKBŐL VALÓ KIRAKÁS

Előkészítés

1. Ha egy szöveget le akarunk másolni, vagy egy címet plakátra akarunk írni, és azt szeretnénk, hogy ez jól mutasson:
2. Veszünk kockás vagy teljesen fehér papírt.
3. Húzzunk öt kocka magasságú szalagokat.
4. Széltében három kockányit véve, megkapjuk azt a felületet, amelyben egy betűt megszerkesztünk.
5. Ez az arány (5x3) a legalkalmasabb az ábécé valamennyi betűjének gyors rajzolására.

Levezetés

1. Kiválasztjuk a címet, ill. szöveget, amelyet fel akarunk ragasztani.
2. Odaadjuk a sima lapot vagy kockáspapírt.
3. Megmagyarázzuk az 5x3-as eljárást.
4. Kidolgozzuk a szöveget.
5. Felragasztjuk a kidolgozott szöveget.
6. Ki is vághatjuk az így nyert betűket, és felragaszthatjuk egy képre, fényképre, plakátra stb.

STUVWXYZ

7. Egyes betűket lekerekíthetünk, vagy más formában állíthatunk elő.

ABCDEFGHIJOP
QRS

8. Ugyanilyen technikával a számjegyeket is előállíthatjuk.

123456789

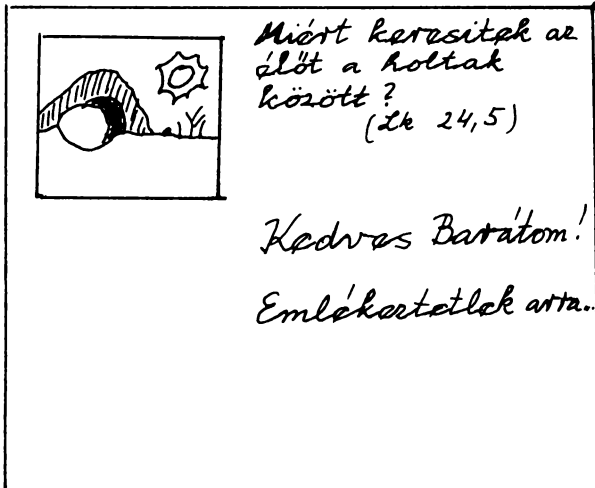
12 – BIBLIAI POSTA

Előkészítés

1. Amikor meghívókat kell kiküldeni, levelet kell írni, jelentést továbbítani:
2. Veszünk egy ív levélpapírt.
3. Kiválasztunk egy szöveget, amely a levél tárgyául szolgálhat.

Levezetés

1. A levélpapír felső bal sarkába felrajzoljuk a szöveg témáját.
2. A levélpapír felső jobb sarkába beírjuk a szöveg egyik legfontosabb mondatát.
3. Megírjuk a meghívót, a levelet. . .
4. Előkészíttethetünk a csoporttal egész levélsorozatot, hozzátéve annak a nevét, aki az idézetet kiválasztotta.

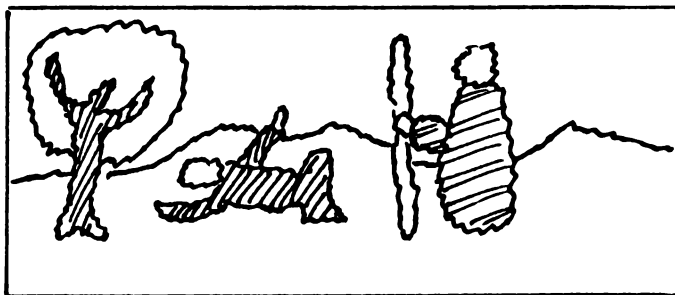
13 – SZÉTTÉPETT PAPÍR

Előkészítés

1. Összegyűjtünk régi folyóiratokat színes fényképekkel.
2. Ragasztószert készítünk elő.
3. Előkészítünk a kívánt tablók méreteinek megfelelő üres lapokat.
4. Kiválasztunk egy szöveget.

Levezetés

1. Elolvassuk a szöveget.
2. Kiemeljük belőle azokat a személyeket és elemeket, amelyeket illusztrálni akarunk.
3. Felosztjuk, ki mit fog illusztrálni.
4. Elővesszük a folyóiratokat, kiválasztjuk a megfelelő színeket, amelyek elég nagy egyöntetű felületet nyújtanak. Például: felhő vagy tenger ábrázolására valamilyen kékszínű szövetet.
5. A papírt a kívánt formákra tépjük (stilizálva), az ábrázolandó elemeknek megfelelően. (Az eltépett papír szélén egy keskeny fehér vonalat fogunk látni.)
6. A kitépett formákat tiszta papírra ragasztjuk.
7. Újra elolvassuk a szöveget.

14 – KÁRTYAJÁTÉK SZEMÉLYEKKEL

Előkészítés

1. Összegyűjtünk nagyjából 5x8 cm méretű, kartonból vagy fényes ívpapírból kivágott lapokat, minél többet.

2. Választunk különféle szövegeket, amelyekben lehetőleg számos személy szerepel. Így például: Lk 3,1–22:

a) Tiberius császár – b) Poncius Pilátus – c) Heródes – d) Fülöp – e) Lűszaniász – f) Annás – g) Kaifás – h) János – i) a tömeg – j) a vámszedők – k) a katonák – l) Herodiás – m) Jézus.

Lukács 19,47–48;

n) főpapok – o) írástudók – p) a vezetőemberek – q) a nép.

3. Ceruzák, festékek, pasztellceruzák. . .

Levezetés

1. Elolvassuk a szöveget.

2. Kikeressük a személyeket, és megpróbáljuk kitalálni, mit mondanak, mit tesznek, miféle személyiségek.

3. Lerajzolunk egy személyt (Jézust) vagy egy embercsoportot (az írástudókat) egy-egy lapra.

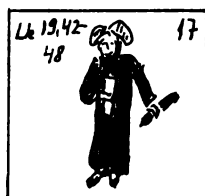
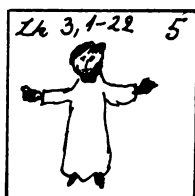
4. Találomra adunk minden lapnak egy számot.

5. Kiosztjuk a lapokat (egy vagy két lapot a csoport minden tagjának).

6. Valaki bemond két számot, pl. 5 és 17.

7. Az, akinek a lap birtokában van, felmutatja azt a csoportnak, és elmondja mindazt, amit tud arról, akit a lapja ábrázol.

8. Párbeszédet indítunk a két bibliai személy között.

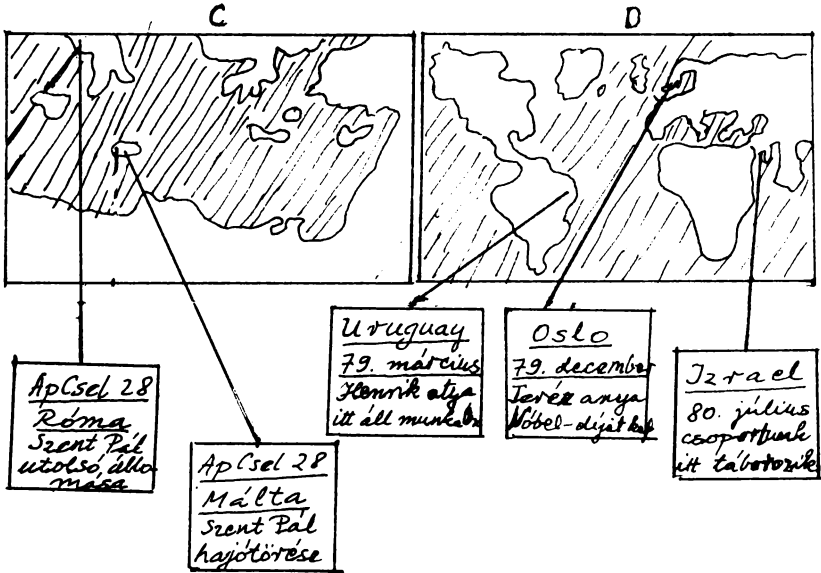
15 – ISTEN FÖLDRAJZA

Előkészítés

1. Az új év elején készítünk négy kidolgozatlan térképet; például:
A = Palesztina, B = Közel- és Közép-Kelet
C = a Földközi-tenger medencéje D = a világ
2. A helyiség egyik sarkába tesszük ezeket, lehetőleg nagyméretű táblára.
3. Előkészítünk üres papíríveket, rajzszöveget, színes fonalakat.

Levezetés

1. Valahányszor egy földrajzi hely említésre kerül, (pl. szentírásolvasás, összejövetel, hittanú beszámolója, misszionárius látogatása, megtárgyalt esemény alkalmával), elhelyezzük a megfelelő térképen.
2. Színes fonál (pl. gypjűfonal) segítségével a térképen megjelölt helyről kiindulva elmegyünk egy üres lapig.
3. Erre a lapra feljegyezzük a személy nevét, a dátumot, a szóba került értesüléseket.
4. Az év végén ki tudjuk majd értékelni valamennyi végzett olvasmányunkat, létrejött találkozónkat.

16 – AZ ASSZONYOK KÖZÖTT...

Előkészítés

1. Előkészítünk egy nagy táblát és rajzszegeket.
2. Megkérjük a csoport minden egyes tagját, hogy a kivitelezéshez hozza el édesanyja vagy felesége fényképét. (Esetleg egy rajz is megteszi.)
3. Megkérjük a csoport minden egyes tagját: gondolja végig azokat a legfőbb tulajdonságokat, amelyeket felfedez abban a nőben, akinek a fényképét el akarja hozni.
4. A csoportvezető gondoskodik Szűz Mária, Jézus anyja képéről (rajz, ikon, festmény).

Levezetés

1. Megérkezéskor mindenki rajzszeeggel felerősíti a táblára annak az asszonynak a fényképét, akit választott.
2. A csoportvezető valahol elhelyezi a Mária-képet.
3. A csoport minden tagja elmondja, mi az, amit felfedez és értékkel az anyja fényképében, melyet magával hozott (mutatja is a képet).
4. Miután mindenki bemutatta a fényképét, megkérdezzük, mit lehet mondani a hátralevő képről, Mária képéről.
5. Elolvassunk egy szöveget (vagy több szöveget) Szűz Máriáról. A következő fejezetekben találunk ilyeneket:
 - Mt 1, Mt 2, Mt 12, Mt 13,
 - Lk 1, Lk 2, Lk 11,
 - Jn 2, Jn 19,
 - Mk 3, Mk 6,
 - ApCsel 1, ApCsel 2,
 - Jel 1, Jel 14.
6. Megbeszélés, imádság, elmélkedés, rózsafüzér...

17 – ELMÉLKEDÉS HÁROM VÁLASZTÁSRÓL

Előkészítés

1. Helyiség, amelybe egyszerű szőnyeget terítünk.
2. Lehetőleg sok Biblia, imakönyv, vallásos versek, énekeskönyv.
3. Kazetta vagy hanglemez, készülék – lágy zene.
4. Néhány párna, egy szál gyertya, gyufa, plakátkép.
5. Üres papírlapok, ceruzák, pasztellceruzák.
6. A helyiség lehetőleg ne legyen erősen megvilágítva, éppen csak hogy olvasni lehessen benne.
7. Választunk egy jó szöveget – eléggé rövidet – a csend értékéről.

Levezetés

1. Kihirdetjük, hogy akik akarnak, néhány percre teljes csendbe merülhetnek.

2. Elmagyarázzuk a három választás lefolyását.

Első választás: Mindenkinek egy szöveget kell választania a csoport rendelkezésére bocsátott könyvek vagy füzetek egyikéből.

Második választás: Mindenki választhat kiindulásul egy testhelyzetet (állva, ülve, fekve, térden, párnával vagy anélkül), kéztartást (összekulcsolva, nyitott tenyérrel, összefont karral stb.). A testtartásnak segítenie kell a koncentrációban, lazítania kell, és egyben kifejezésre kell juttatnia egy belső magatartást (megnyílás, osztozás, befogadás, felajánlás, hála).

Harmadik választás: Mindenki választ magának elmélkedési időt (első alkalommal rövid időt, 2 és 5 perc között).

3. Hagyjuk, hogy mindenki maga válassza meg a szövegét, a testtartását, az elmélkedési idejét, s írja fel hármias választását egy kis darab papírra, amelyet a vezetőnek átad.

4. A három választás csendben folyik le, lágy zene kísérete mellett.
5. Mindazok, akiknek órájuk van, átadják a vezetőnek.
6. Odamegyünk az elmélkedés helyére.
7. Először ki-ki felveszi a választott testhelyzetet.
8. Behunyjuk a szemünket.
9. Hallgatjuk a lélegzetvételünket. Szabályossá, lassúvá tesszük.
10. Egy bizonyos ideig tartó csend után ki-ki előveszi a választott szöveget; lassan, egyszer vagy kétszer átolvassa, ügyelve a szöveg tartalmára, ritmusára (természetesen hangtalanul olvas).
11. Bizonyos ideig tartó csend.
12. A szöveg alapján megpróbálunk Istenhez szólni, valamit mondani neki. Például, hogy milyen szép ez a szöveg. Átala megismertünk valamit Istenről. Megköszönjük. Szeretnénk közelebből találkozni vele. . .

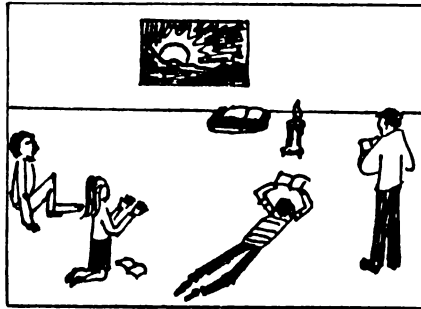
13. Ha valakinek lejárt az ideje, amelyet választott, a vezető tapintatosan figyelmezteti erre. De ha valaki kívánja, folytathatja is az elmélkedést.

14. Ki-ki akkor hagyhatja el az elmélkedés helyét, amikor akarja, de hal-kan, hogy mások áhítatát ne zavarja.

15. A vezető a csoport tagjaival együtt készítette elő az elmélkedés mód-szerét (7–14. pont).

16. Az elmélkedés helye lehet egy tisztás is, kápolna vagy templom, vagy bármely más nyugodt hely.

17. Ha az elmélkedés színhelye nem vallásos jellegű helyiség, akkor a vezető gondoskodik arról, hogy legyen ott Biblia, egy gyertya és egy plakátkép, amely naplementét vagy hegyvidéket ábrázol.

18 – MEGOSZTOTT (OSZTOZÁSOS) IMA

Előkészítés

1. Megkérjük a csoport tagjait, szerkesszenek egy szabadon választott témáról imát vagy elmélkedést (minden tag külön-külön).
2. Halk zene, készüléken (kazetta vagy lemezjátszó).
3. Biblia, párna, gyertya, gyufa, plakátkép.
4. Kiválasztunk az alapszövegből néhány fontos mondatot.

Levezetés

1. Felolvassuk az alapszöveget.
2. Hallgatás, csend (néhány másodpercig).
3. Halk zene (20–40 másodpercig).
4. A zenés betét után valaki felolvassa az imáját, megosztja a többiekkel (a legegyszerűbb, ha az ültetés sorrendjében történik az olvasás).
5. Azután a csoport egy másik tagja olvassa fel imáját.
6. Zenés betét, amelyet pillanatnyi csend előz meg.
7. Az egyes mozzanatok (zene – olvasás – csend) váltakozása a csoport tagjainak számától és a tagok elmélkedési gyakorlatától függ.
8. Valamennyi ima megosztása után újra felolvassuk az alapszöveget.
9. Hosszabb zenei betét (2–4 percig).
10. Esmecserét lehet kezdeni: mi volt a megragadó a megosztott imákban, az alapszövegben, az elmélkedés ritmusában. Esetleg újra felolvassuk egyik vagy másik szöveget.
11. Ki is függeszthetjük valamennyi imaszöveget. Felszólíthatunk mindenkit, tekintse meg és olvassa el újra (halkan) egy másik csoporttag imáját. Mindez zenekíséret mellett.

19 – MEGOSZTOTT (OSZTOZÁSOS) ÉNEK

Előkészítés

1. Helyet készítünk az elmélkedéshez. (Az eljárást lásd a 17. számnál!)
2. Gondoskodni lemezjátszóról, hangfelvevőről, magnetofonról.
3. Megkérjük a csoport néhány (2 vagy 3) tagját, válasszanak egy dalt (régit vagy újat), amelyik egy bizonyos témára épül.
4. Megkérjük őket, hogy amennyiben ez a dal új a csoport számára, hozzanak hangfelvételt vagy hangszert.
5. Megkérjük, hogy készítsenek a dal szövegével minden tag számára egy papírlapot (vagy egy táblát).
6. Üres lapok, papírok, színes ceruzák. . .

Levezetés

1. Felidézzük a témát. Adunk mindenkinek egy üres papírlapot. Megkérjük, hogy írják fel a téma címét.
2. Csendben töltött idő, amely alatt ki-ki azon gondolkodik, mit is jelent számára ez a téma. Felírják.
3. Meghallgatják az első dalt.
4. Mindenki megkapja a szöveget (vagy azt kifüggesztjük), és mindenki csendben olvas.
5. Megtanulják a dalt.
6. A következőkben a csoport néhány tagja elmondja, mit jelent számára ez a téma (segítségül szolgál a kitöltött papírlap).
7. A második dalt meghallgatják – olvassák – betanulják.
8. Ugyanaz, mint a 6. pont.
9. Befejezésül még egyszer átvesszük mind a két (vagy három) dalt.

20 – "FÉLIG IGEN – FÉLIG NEM" SZEMÉLYISÉG

Előkészület

1. Kiválasztunk egy olyan szöveget, amelyben valaki megváltoztatta az álláspontját, nem tartotta be ígéretét, hazudik, becsap stb.

Például:

- Zakeus – Lk 19,1-9
- A bűnös asszony – Lk 7,37-50
- Júdás – Jn 18,1-5

2. Folyóiratokat gyűjtünk – személyek fényképeivel.

3. Üres lapokról, ragasztószerről, ollóról gondoskodunk.

4. Falitábla.

Levezetés

1. Elolvassuk a szöveget.

2. Megkeressük, ki változtatott álláspontot. Miért, hogyan?

3. Kiválasztjuk a folyóiratokból azoknak a személyeknek a fényképét, akiknek a viselkedése leginkább megfelel a felidézett szövegnek.

Például: Zakeusnak az adás.

4. Kiválasztunk egy másik folyóiratképet, amely az ellentétes viselkedést idézi fel.

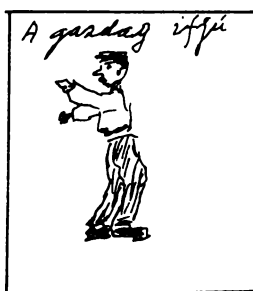
Például: – adás – ellentéte: megtartás;

– szeretet – ellentéte: gyűlölet.

5. Fotómontázst szerkesztünk olyképpen, hogy két ellentmondásos fél magatartását összevágjuk.

6. Leírjuk a személyiség nevét.

Például így:

7. Felragasztjuk a képet.

8. Újra elolvassuk a szöveget.

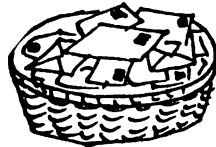
21 – MEGLEPETÉSBORÍTÉK

Előkészítés

1. Borítékokat készítünk elő a csoport tagjainak megfelelő számban.
2. Papírlapokat, színes ceruzákat készítünk.
3. Megkérünk mindenkit, hogy készítsen elő a következő összejövételre egy bibliai vagy nem bibliai szöveget, idézetet, megadott vagy szabadon választott témakörből.
4. Megkérünk mindenkit, hogy írja fel annak a papírlapnak a hátlapjára, amelyen az általa választott szöveg szerepel, hogy miért választotta ezt a szöveget, milyen érzelmeket ébresztett benne, és hogy önmagára talál-e benne. Saját nevét azonban ne írja rá.
5. Megkérünk végül mindenkit, hogy vágjon ki egy folyóiratból egy kis fényképet vagy egy fényképrészletet, és ragassza ezt a kivágást – mintha bélyeg lenne – annak a borítéknak felső jobb sarkába, amelybe a szöveget csúsztatja. A bélyeg témájának érzékeltetnie kell a választott szöveget.

Levezetés

1. A vezető azt kéri mindenkitől, hogy tegye leragasztott borítékát egy kosárba. A "bélyeg" csak arra való, hogy ki-ki felismerje saját borítékát, amelyre semmi sincs írva.
2. Mindenki kiválaszt egy borítékot, de nem a sajátját. Csendben elolvassa a szöveget, valamint a boríték hátlapját.
3. Megpróbálja kitalálni, vajon ki volt az, aki a borítékban levő szöveget választotta.
4. Ha úgy véli, hogy kitalálta, ki az illető, felírja a borítékra annak a nevét, aki – szerinte – a kérdéses szöveget választotta.
5. Amikor valamennyien úgy vélik, hogy kitalálták, sor kerül az általános ellenőrzésre.
6. Mindenki sorban hangosan felolvassa valamennyiük számára a kiválasztott szöveget és a választás indítékait, miután előzőleg bemondta, hogy ki az, aki választotta.

22 – A RAJZOLT SZÖVEG

Eiőkészület

1. A vezető kiválaszt egy szöveget.
2. Kikeresünk a szövegből bizonyos tárgyakat, és lerajzoljuk. Például: Jn 19,17: Jézus maga viszi keresztjét.
3. Kikeresünk bizonyos tevékenységet, és lerajzoljuk.
4. Végül kikeresünk bizonyos személyeket, és lerajzoljuk.

A

B

C

5. Felírjuk egy papírlapra vagy táblára a szöveget, de kihagyunk belőle minden tárgyat, cselekvést, személyt jelölő szót.
6. Papírlapra vagy kartonra felrajzoljuk a szövegből kihagyott elemeket, és a táblán üresen hagyjuk a helyet számukra.

Pl.:

viszi

7. Gondoskodunk rajzszögekről.

Levezetés

1. A vezető megmutatja a megcsonkított szöveget.
2. Megmutatjuk a különféle megrajzolt lapokat.
3. Megmagyarázzuk, hogy egyes rajzok tevékenységet jelentenek, mások személyeket, a többiek tárgyakat.
4. A csoport megpróbálja a lapokat a megfelelő helyre rajzszögezni.
5. Ellenőrzésként felolvassuk a szöveget.

23 – KITALÁLT SZÖVEG

Előkészület

1. A vezető kikeres több szöveget, amelyek ugyanazokat a személyeket említik, ugyanazon a témán alapulnak.
2. Ezekből a szövegekből személyeket, tevékenységeket, tárgyakat választunk ki.
3. Felrajzoljuk kartonlapokra.

Levezetés

1. Jelzünk egy témát.
2. Átadjuk az összes kartonlapokat.
3. Mindenki vizuális mondatokat szerkeszt (a kartonok olyan sorrendben követik egymást, hogy a sornak értelme legyen).

Például:

A kartonlapok jelentése: Mária – találkozni – Péter – kérdezni – Jézus – Jeruzsálem.

A mondat: Mária találkozik Simon Péterrel, és megkérdi, van-e hír Jézusról, aki Jeruzsálembe távozott.

4. Felolvassuk a szöveget vagy szövegeket, amely(ek)ből a kartonok erednek.
5. Nem feltétlenül szükséges az, hogy a kitalált szövegek (ennél a módszernél) összhangban legyenek az igazi szövegekkel.

24 – RÖGTÖNZÖTT (ITT ÉS MOST) LITURGIA

Előkészítés

1. Kiválasztjuk egy celebrálás nagy pillanatait; például az Eucharisziával kapcsolatosan: köszöntés – kiengesztelődés – evangélium – felajánlás – általános könyörgés – átváltoztatás – miatyánk – áldozás – áldás – elbocsátás.
2. Készítünk e miserészek mindegyikének egy-egy táblát.
3. Nagy betűkkel felírjuk ezekre a celebrálás egy-egy mozzanatát, amelyet ki akarunk emelni:

KÖSZÖNTÉS – KIENGESZTELŐDÉS

4. Jól kiválasztjuk a helyet, ahol a celebrálás egyes részlegei lezajlanak. Például:

- a köszöntés kint, a bejáratnál
- a kiengesztelődés az ajtónál
- az igeliturgia jobboldalt, stb.

Levezetés

1. A táblákat azokra a helyekre tesszük, ahol a celebrálás szóban forgó részlege lezajlik.
2. A celebrálás során az a tény, hogy egyik helyről a táblával megjelölt másik helyre megyünk, kidomborítja a celebrálás egyes mozzanatait.
3. Ezzel a módszerrel tudatosítjuk a celebrálás különféle részeit.

JGE

EUCCHARISZTIA

ELBOCSÁTÁS

25 – ÚJ DALSZÖVEG RÁCSSZERKESZTÉSEL

Előkészítés

1. Kiválasztunk egy dalt (esetleg olyant, amelynek dallama ismétlődik).

Példának a továbbiakban két olyan magyar népdalt mutatunk be, amelyekre pár éve azóta már közismertté vált keresztény szövegeket írtak. De lehet akár népdalok, akár modern dalok dallamára olyan szövegeket is összeállítani, amelyek a csoport életéből merítik témájukat (ahogy pl. a magyar cserkészek már hosszú évtizedek óta népdalok dallamára cserkésztemákat írtak meg; így keletkezett a Kis kece lányom dallamára a Szellő zúg távol).

2. Ha lehetséges, a dalt valamely hangszeren tudjuk kísélni.

3. Előkészítjük egy papírlapon (vagy táblán) a dal megszerkesztendő részét; minden szótág számára rajzolunk egy függőleges oszlopot.

É-	rik	a	szö-	lő,	haj-	lik	a	vesz-	sző,
Bo-	dor	a	le-	ve-	le.				
Két	szegény	le-	gény	szán-	ta-	ni	men-	ne,	
De	nincsen	ke-	nye-	re.					
Új-	zongor	az	Úr-	nak,	hol-	gály	az	Úr-	nak,
Nagy	vi-	lág,	bol-	do-	gan!				
Itt	e-	lé	áll-	va,	di-	csét-	ve,	áld-	va
É'-	ne-	kelj	han-	go-	san!				
Tud-	ja	meg	min-	den,	hogy	Úr	az	Is-	ten,
Ki	min-	ket	al-	ko-	tott.				
Sem-	mi-	ből	ve-	ve	let-	tünk	a	né-	pe,
Ma-	gunk	ra	nem	ha-	gyott.				

Levezetés

1. Énekeljük a dalt rendes szövegével.
2. Megmondjuk a csoport tagjainak, hogy mindegyikük írhat új szöveget; meg kell természetesen tartani a szótagszámot. Esetleg azt is kiköthetjük, hogy értelme szerint az új dal rokon maradjon az eredetivel.
3. Átadjuk a szerkesztési rácsozatot.
4. Hagyunk a szerkesztésre 10 vagy 15 percnyi időt.
5. Ellenőrizzük, hogy a szöveg értelme és a szótagszám helyes-e.
6. A csoport által újonnan szerzett szöveget összejövetelek, istentisztelet, utazások alkalmából használjuk.
7. E célból mindenkinek adunk egy példányt (vagy pedig kitűzzük egy táblára az új szerzeményt).

Meg-	kö-	töm	lo-	va-	mat
pi-	ros	al-	ma-	fá-	hoz,
Meg-	kö-	töm	szí-	ve-	mat
gyön-	ge	vi-	o-	lá-	hoz.
Lo-	va-	mat	al-	ol-	dom,
a-	mi-	kor	a	hold	kel,
De	tö-	led,	vi-	o-	lám,
csak	a	ha-	lál	oldol	al.
Meg-	kö-	töm	ma-	ga-	mat
Is-	ten	kö-	te-	lé-	vel.
Meg-	kö-	töm	ma-	ga-	mat
ort-	szág	i-	gé-	jé-	vel;
Sza-	bad-	sa-	gom,	u-	ram,
Ne-	ked	visz-	sz-	a-	dom,
Csak	a	sz-	re-	te-	re
for-	máld	át	tu-	da-	tonk

26 – AZ ÚR A CELEBRÁLÁSBAN SZÓL HOZZÁNK

Előkészítés

1. Gondoskodunk arról, hogy a celebrálás helyén a feszület (vagy az Úr Jézus másfajta ábrázolása) mellett legyen egy nagy tábla, amelyre feliratokat lehet rögzíteni.

2. Különböző (világos) színű kis táblákat tartunk készenlétben, amelyekre felírhatjuk a kiválasztott szövegeket.

3. Vestag színes ceruzák.

4. Bibliák vagy szöveggyűjtemények, amelyek a celebrálás szolgálatába állíthatók.

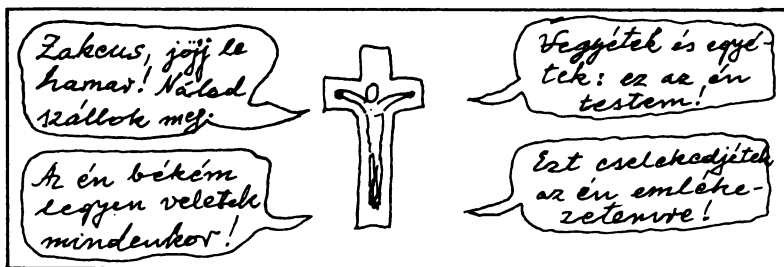
Levezetés

1. Kiválasztjuk azokat a szövegeket, amelyek a celebrálás alatt felolvasásra kerülnek (nemcsak a szentírási olvasmányokat, a szentleckét és az evangéliumot).

2. A választott szövegekből kiemeljük a Jézus által mondott vagy neki tulajdonított szavakat. Például: "Vegyétek és egyétek, ez az én testem."

3. Felírjuk ezeket a mondásokat a színes táblákra, és szalagokat vágunk ki a papírból.

4. Ezeket a különféle, felírt szavakat az Úr Jézus ábrázolása köré helyezük.

5. A celebrálás során a megfelelő pillanatban ezekre nézünk és felolvassuk.

27 – DIAPOZITÍV-RIPORT

Előkészítés

1. Anyagot gyűjtünk diapozitívok készítéséhez: fényképezőgépeket, vilanólámpákat, diafilmeket stb.
2. Begyakoroljuk magunkat, hogy jó felvételeket tudjunk készíteni.
3. Esetleg egy szakemberhez fordulunk, hogy megtanuljuk tőle a fényképezés, a filmezés, a fényképriport technikáját.

Levezetés

1. Kiválasztjuk a feldolgozandó témát (pl. a kerületünk nélkülözői – ahogy mi az evangéliumot megéljük – a jó és a rossz – stb. . . .).
2. Tanulmányozzuk, hova mehetnénk riportkészítésre.
3. Előkészítjük a különféle filmfelvételeket a témának és kiemelendő szempontjainak elsőbbségére való tekintettel.
4. Kiválasztjuk és elolvassuk az evangélium azon részeit, amelyek ugyanerre a témára vonatkoznak.
5. Elindulunk riportkészítésre, elkészítjük (feltűnés nélkül) a fényképfelvételeket.
6. Jegyzetelünk (feltűnés nélkül) lehetőleg sokat: a részleteket, a helyszínen felvetődött gondolatokat úgy, ahogy azokat kifejezésre juttatták a riportcsoport tagjai és azok a személyek, akikkel találkoztunk.
7. Amint visszaértünk, előhívjuk a felvételeket.
8. Ahogy nézzük a képeket, összehasonlítjuk azzal, amit azelőtt gondoltunk, amit mi magunk teszünk, amit az evangéliumban találtunk.

28 – RÁDIÓRIPORT

Előkészítés

1. Összegyűjtjük a hangriporthoz szükséges anyagot: hangfelvevőt, mikrofont, papírt, tollat, órát vagy kronométert.
2. Közelebbről megismerkedünk a hangfelvétel technikájával.

Levezetés

1. Kiválasztunk egy riporttémát (például: a keresztény élet – Jézus megismerése – a fajgyűlölet – az erőszak . . .)
2. Felosztjuk ezt a témát olyan kérdésekre, amelyeket a riport során majd felteszünk.
Például: a keresztény életet illetően:
 - Mit jelent az Ön számára kereszténynek lenni?
 - Keresztény Ön?
 - Ismer Ön olyan keresztényeket, akiknek figyelemreméltó az élete? Mit tesznek ők?
 - A Názáreti Jézusnak van valami köze az Ön életéhez?
3. Összeállítjuk a kérdések sorrendjét az interjúhoz, és meghatározzuk az interjú tartalmát percekben. (Például: egy perc egy kérdés-feleletre.) A kérdések sorrendjét feljegyezzük egy cédulára.
4. Kiválasztjuk azt a helyet, ahol az interjút le akarjuk folytatni:
 - akár személyhez igazodva: a magánlakásán vagy saját magunkhoz invitálva;
 - akár átmeneti helyhez igazodva: utcán, pályaudvaron, egy templom kijáratánál, stb.
5. Lefolytatjuk az interjút egy vagy több személlyel.
6. Bemutatjuk az interjút a csoportnak a legközelebbi összefüggéssel alkalmával.

29 – PÁRBESZÉDBE FOGLALT SZÖVEG

Előkészítés

1. Kiválasztunk egy bibliai szöveget
2. Papírlapokat és golyóstollakat (vagy ceruzákat) készítünk elő.

Levezetés

1. Kiválasztunk kitalált vagy a szövegben szereplő személyeket. Például: Mk 5,1–20 (Jézus találkozik az idegbeteggel, és meggyógyítja): Jézus, az idegbeteg, a gerazénusok tömege, egy apostol, egy római katona, két apostol stb.

2. Adunk a csoport minden egyes tagjának egy papírlapot és golyóstollat.

3. Ki-ki választhat magának egy szerepet.

4. Újraszerkesztjük a szöveget oly módon, hogy a mondatok mindegyike a szereplők között folytatott párbeszéddé alakuljon. Például Mk 5,1–2-ben:

A gerazénusok: Nézzétek, egy bárka tart felénk! De hiszen ez Jézus!

Jézus: Megérkeztünk. Hagyjuk el a bárkát!

Apostol: Uram, látod azt a furcsa embert, aki felénk jön?

Jézus: Igen, és úgy vélem, olyan emberrel van dolgunk, akit tisztátalan lélektől megszállottnak neveznek.

Egy gerazénus: Vigyázz, Uram! Ez az ember a sírokból jön elő. . .

5. Miután ezt a szerkesztési munkát befejeztük, újra elolvassuk a szöveget ebben az új, párbeszédes formában.

30 – EGY SZÖVEG RÉSZLEGES FELFEDEZÉSE

Előkészítés

1. A vezető kiválaszt egy szöveget.
2. Átírja a szöveget, mégpedig úgy, hogy különféle részekre szabja, több kis papírlapra. A papírlapok mindegyike tehát a szöveg egy részletét tartalmazza.
3. A vezető sorszámmal látja el a kis papírlapokat. Ebben a sorrendben kell majd olvasni a szövegrészeket, úgy, hogy azok a teljes, eredeti szöveget alkossák.

Levezetés

1. A vezető egy szövegrészletet tartalmazó papírlapocskát ad a csoport minden egyes tagjának (vagy amennyiben a csoport több tagból áll, mint ahány lapocska van, több tagnak egy lapocskát).
2. Azt kéri mindenkitől, hogy a legközelebbi összejövetelre készüljön fel szövegrészlet felolvasására.
3. Az összejövetel napján ki-ki felolvassa a rá kiosztott szövegrészletet (abban a sorrendben, ahogy az egyes lapocskák számozása megszabja).

31 – EGY SZÖVEG ZENÉS FELFEDEZÉSE

Előkészítés

1. Lásd a 30. sz. eljárásmodot!
2. Előkészítünk egy lemezjátszót, és kizárólag hangszeres zenét (éneket vagy szövegelmondást nem) tartalmazó lemezeket, ugyanannyit, esetleg többet, mint amennyi a szövegrészletekkel teleírt papírívek száma.

Levezetés

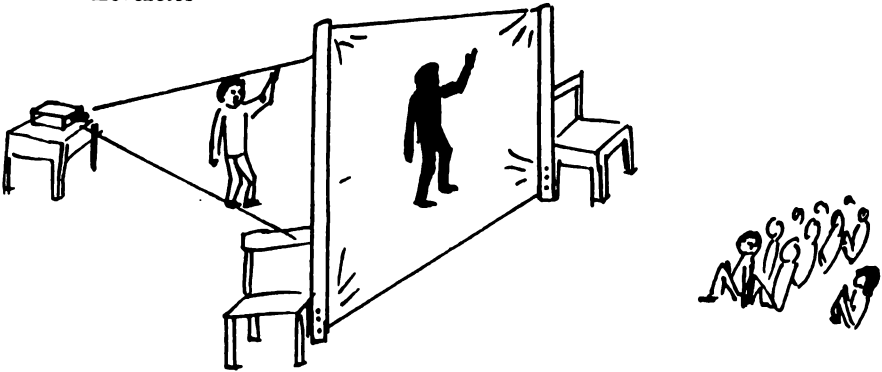
1. Lásd a 30. sz. módszer 1–3 pontját!
2. A vezető még azt is kéri, hogy ki-ki válasszon egyet a hanglemezek közül, és ezzel a zenekíséréttel olvassa fel a szövegét.
3. Igyekeznünk kell olyan zenei kíséretet találni, amely valamelyest alkalmazkodik a szöveghez. (Így például: lány zenét nagyon bizalmas párbeszéd kíséretére – zajos zenét a tömegjelenetknél stb.).
4. A zenekíséréttel való olvasásnál ne állítsuk le hirtelen a lemezt a szövegrészlet befejeztekor; ellenkezőleg, játszunk még néhány ütemet, és fokozatosan halkítsuk le a hangerősséget!
5. Ha két lemezjátszó áll rendelkezésünkre, lehet a két lemez hangját – az előzőt a rákövetkezővel – összeolvasztani.

32 – ÁRNYJÁTÉK

Előkészítés

1. Amennyiben lehetséges, legyen a közelben áramforrás.
2. Vetítógép (vagy erős fénytű lámpa, vagy dia-vetítő, vagy szuper-8 mm-es).
- Amennyiben villanyáram nem lenne, megteszi a lehető legnagyobb fényerejű zseblámpa (új elemmel).
3. Két cölöp, szögek, kalapács, rajzszögek.
4. Egy ócska lepedő – minél nagyobb, annál jobb.

Levezetés

1. A két cölöp közé kifeszítjük a lepedőt (a fára erősítjük kis szögekkel vagy rajzszögekkel).
2. A cölöpöket függőleges helyzetbe állítjuk azáltal, hogy odaszegezzük egy szék oldalához.
3. Elhelyezzük a vetítőt néhány méternyire a kifeszített lepedő mögött.
4. Az árnyjáték szereplői a vetítő és a lepedő között helyezkednek el, a lehető legközelebb az utóbbihoz. Árnyékuk így a lepedőre vetődik.
5. A nézőközönség a lepedő másik oldalán foglal helyet.

33— ÖTLETFA

Előkészítés

1. Mindenféle színű papírlapokat gyűjtünk (ha nem lenne színes, akkor fehér lapokat). A méret nagyjából 15x20 cm.
2. Veszünk két nagy ív fényes papírt, ha lehet, zöld vagy fehér színűt.
3. Olló, ragasztószer, ragasztópapír.

Levezetés

1. A vezető ötleteket kér a csoport tagjaitól, egy bizonyos témára vonatkozólag.

Például:

- Hogyan fogunk imádkozni a legközelebbi összejövetel elején?
- Melyik szöveget szeretnék a celebráláshoz?
- Melyik (már ismeretes) animálási módszert akarják alkalmazni?
- Hova szeretnének menni reflexiós napra?
- A Szentírás melyik szereplőjét akarják felfedezni vagy jobban megismerni?

– Szerkesszenek egy imát egy választás szerinti témához.

2. Reflektálás után ki-ki felvágja és feldíszíti saját lapját gyümölcs formájában (ez jelképezi a reflexió gyümölcsét).

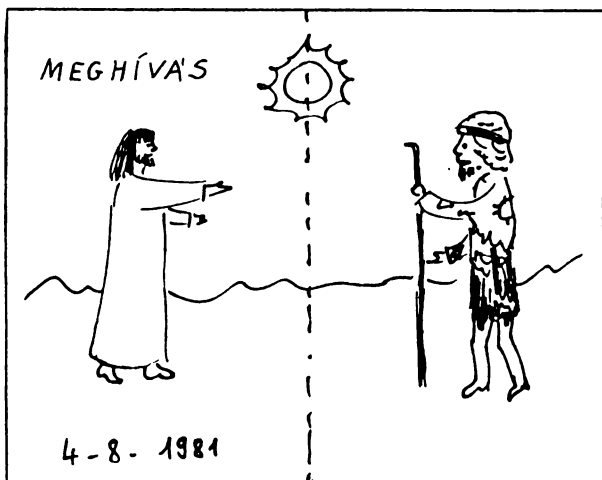
3. Ezalatt az egyik csoportrész a két nagy ív fényes papírból egy fát szerkeszt, törzssel és ágakkal (ugyanannyi ága legyen a fának, mint ahány tagból áll a csoport).

4. A vezető ezután azt kéri, hogy a csoport minden egyes tagja vegye elő a saját ötletét; és ragasztópapírral – csendben – mindenki felerősíti a fára a saját gyümölcsét, utána pedig bemutatja és megmagyarázza az ötletét.

34 – "HELYJEGYES" JÁTÉK

Előkészítés

1. A vezető különféle színű lapokat készít elő, annyi színűt, amennyit csak lehet. (Jó megfelelő méret: 10x8 cm.)
2. Minden egyes lapra széltében felrajzolja a következő összejövételre választott szöveg (vagy téma) valamelyik elemét.
3. A vezető valamennyi lapot két egyforma részre vágja. Amikor a fél lapokat a csoport tagjainak átadja, jelzi, hogy ki kell találniuk, mit ábrázolhat a rajz második fele.

4. Valamennyi lap baloldali részére feljegyzi a legközelebbi összejövétel adatait (nap, óra, hely, helyiség, témakör stb.), és kiosztja a lapokat.

Levezetés

1. Mindenki, ahogy kézhez vette a fél lapot, igyekszik megérteni a szövegnek vagy témának azt a részét, amely ott fel van rajzolva, és megpróbálja kitalálni, mi lehet a lap másik felén. Egy másik lapra felrajzolja, amit a rajz folytatásának vél.
2. Az összejövétel során mindenkinek a helyét ki lehet jelölni oly módon, hogy odatesszük azt a fél lapot, amely megfelel a már átadott féllapnak. Kinek-kinek meg kell keresnie a helyét. Két ismertetőjel segít: a lap színe és a fél ábra.
3. Amikor előveszik a szöveget (vagy a témát), a vezető megkér mindenkit, hogy magyarázza meg, mit értett meg az ábrából, mutassa és magyarázza meg, hogyan egészítette ki a rajzot.
4. Akkor bemutatják a szöveget (vagy a témát) a maga egészében.

35 – IDŐSZERŰSÍTÉS-TÁBLA

Előkészítés

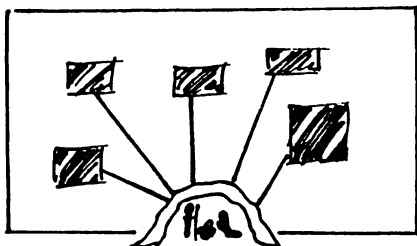
1. A vezető a csoport rendelkezésére bocsát egy zacskónyi tematikus fényképet vagy egy sorozat régi folyóiratot (minél nagyobb mennyiséget!) a Paris Match vagy a Nők Lapja stílusában.
2. Néhány méter spárgát vagy zsinórt, gyapjúfonalat (lehetőleg különböző színekben).
3. Rajpszögek, olló.
4. Fehér vagy színes papírlapok; golyóstollak, színes ceruzák, pasztell színesek. . .

Levezetés

1. A vezető (vagy a csoport valamely tagja) már elkészített egy rajzot vagy egy tárgyat, amely az összejövétel témáját ábrázolja.

Például:

- karácsonyi jászolt,
 - homokot és botot, Keresztelő Szent János és a sivatag jeleként,
 - néhány darab téglát, a templomépítés témájához.
2. Felolvassuk a szöveget.
 3. Ezután mindenki, egyénileg vagy csoportban, kikeres egy fényképet, amely véleménye szerint az egész témát vagy annak egy részét időszerűen, a 20. századra vonatkoztatva kifejezi. Ha nincsen megfelelő fénykép, rajzolhatunk egy helyzetet.
 4. Elhelyezünk egy táblát a tárgy vagy rajz mellé, és felragasztjuk vagy felrajzszögezzük rá a kiválasztott fényképeket, kísérő magyarázattal.
 5. Spárga vagy fonál segítségével összekötünk minden fényképet (vagy rajzot) a középpontban álló tárggyal.

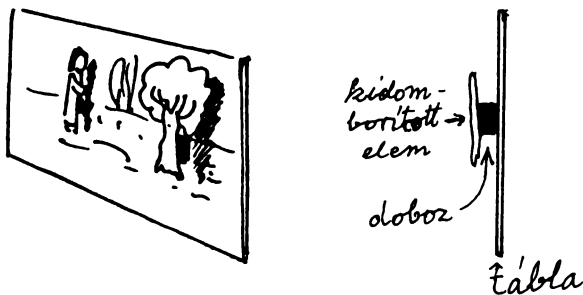
36 – DOBOZOS DOMBORMŰVEKBŐL SZERKESZTETT RAJZ

Előkészítés

1. Előkészítünk ollókat, ragasztószert, színes ceruzákat.
2. Gyűjtünk minél több üres kis dobozt (papírdobozokat, sajtodobozokat, orvosságos dobozokat. . .).
3. Egy nagyméretű táblát, nagy ív fehér papír(oka)t, ha lehet, fényes papírt.

Levezetés

1. A csoport kiválaszt egy szöveget.
2. Megrajzoljuk ezt a szöveget, a lehető legrészletesebben, azaz a lehető legtöbb elemmel: személyekkel, díszlettel, tárgyakkal. . .
3. Azokat az elemeket, amelyeket főképpen ki akarunk emelni – egy-két személyt, egy fát, egy tárgyat –, kivágjuk.
4. Ezen elemek rajzainak a hátára ráragasztunk egy dobozt, amelynek kisebbnek kell lennie, mint a rajznak, úgy, hogy a doboz, amelyre a rajzot ragasztottuk, ne látszódjék.
5. Az így "kidomborított" elemeket elhelyezzük a táblán, oly módon, hogy a doboznak már rajzzal beragasztott oldalával ellentétes részét odaragasztjuk a táblára.

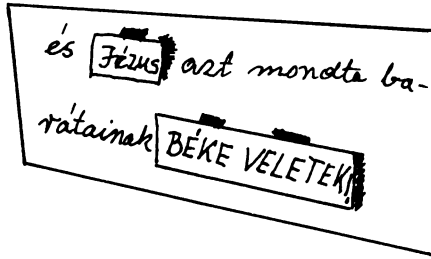
37 – DOBOZOS DOMBORMŰVEKBŐL SZERKESZTETT SZÖVEG

Előkészítés

1. Lásd a 36. módszernél vázolt eljárást!

Levezetés

1. Kiválasztunk egy szöveget.
2. Kikeressük a legfontosabb szavakat vagy mondatokat.
3. Felragasztjuk ezeket "domborműként" a 36. szám alatti technikával, a "levezetés" 4. és 5. pontja szerint.

4. Ha lehet, írjuk ezeket a szavakat vagy mondatokat színes (fényes) papírra.

38 – ANIMÁCIÓS KERETTÁRGYAK

Előkészítés

1. A vezető – a csoport élményvilágának megfelelően – kiválasztja a legközelebbi összefüvetel témáját, ill. szövegét.

2. Azután kiválaszt egy vagy több elemet, amelyek a téma légkörét, eszméjét megadják. Például:

- a közösség felépítése – téglák;
- ünnepség – léggömbök, szalagok, füzérek;
- képmutatás – álarcok;
- belső öröm – tompított fény, gyertya;
- egyetemesség – zászlók.

Levezetés

1. A vezető elhelyezi, jól látható helyen, a témakörre vonatkozó tárgya(ka)t.

2. Amikor a csoport megérkezik, a vezető a tárgyak alapján szóban is felidézheti a témát, vagy pedig egy szót sem szól, és hagyja, hogy a csoport kitalálja az összefüggést a tárgyak és a témák között.

39 – SZEMÉLYEK – BEKARIKÁZOTT TUDNIVALÓKKAL

Előkészítés

1. A vezetőnek elő kell készítenie egy nagy táblát.
2. Felrajzol egy vagy több személyiséget a Szentírásból.
3. Kikeres olyan szövegeket, amelyek ezekről a személyekről szólnak (Jézus – Keresztelő Szent János – Júdás – Simon Péter – Zakeus), és amelyek lehetőleg ezen személyek mondásait tartalmazzák.
4. Feljegyzi a bibliai leőhelyüket.
5. Színes ceruzák.

Levezetés

1. A vezető bemutatja a táblát. A csoport igyekszik kitalálni, kit ábrázol a rajz.
2. Amikor erre a kérdésre megtalálják a választ, ki-ki emlékezetből keresi az illető személyiség tetteit és mondásait.
3. A mondásokat körbe írjuk be, a tetteket és a helyeket viszont tojásidomba.
4. Kiegészítjük az egészet a személynek a hivatkozások alapján kikeregetett további mondásaival, tetteivel és helyeivel.

40 – AKIKET LÁTUNK – ÉS AKIKET NEM LÁTUNK

Előkészítés

1. A vezető előkészít nagy üres falitáblákat.
2. Pasztellceruzákat, három különböző színben.
3. Felrajzol egy Jézus-képet.

Levezetés

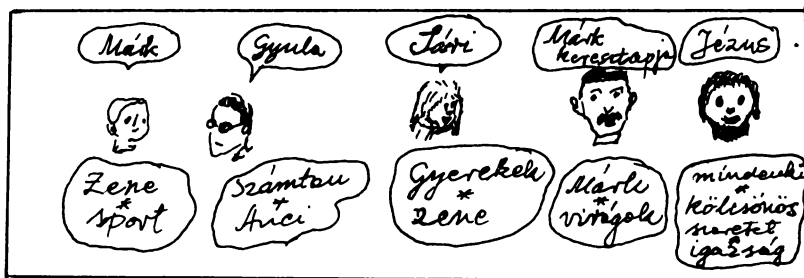
1. Ki-ki amikor megérkezik, felrajzolhatja magát a falitáblára (csak az arcot vagy az egész alakot), azután elfoglalja a helyét. Vigyázat: valamennyi személy rajza ugyanazzal a színnel készül.

2. Mikor már valamennyien megérkeztek az összejövetel helyére, és felrajzolták magukat a táblára, a vezető megkér mindenkit, hogy jöjjen és mutatkozzék be, amennyiben egy második színnel hozzáírja a nevét, egy harmadik színnel pedig azt, amit igazán szeret.

3. Miután mindenki bemutatkozott, a vezető megkéri őket, hogy mutassanak be olyan személyeket, akiket szeretnek, akik léteznek, de akiket nem lehet látni a csoportban (például: szülők, barátok stb.); mindezt úgy, hogy három különböző színnel lerajzolják, felírják a nevét, és hozzáfűzik, hogy mit szeret az illető.

4. Most behozzuk az Úr Jézus képét. A kép alá felírjuk a nevét, és igyekszünk kitalálni, mi az, amit szeret.

Mindezt a fenti három színnel.

41 – CSOPORTJELVÉNY

Előkészítés

1. A vezető előkészít fényes papír kartonokat, több színben, minden színből egy bizonyos mennyiséget. Például: 5 sárgát, 5 zöldet, 5 pirosat, 5 barnát, amennyiben egy 20 tagú közösségről van szó, amelyet négy csoportra oszt.

2. Ollók, pasztell színek, színes ceruzák.

3. Biztostűk.

4. A Bibliából a vezető kikeres több olyan szöveget, amelyek mindegyike egy bizonyos személyt mutat be. Feljegyzi a hivatkozásokat és a neveket egy táblára.

Levezetés

1. A vezető felosztja a közösséget csoportokra.

2. A vezető felolvastatja a közösség néhány tagja által a bibliai szövegeket, amelyek a személyeket bemutatják.

3. Minden csoport választ egy bibliai személyt a csoport szimbólumaként és névadójául.

4. Miután megkapták a színes, fényes papír kartonokat (minden csoport egy színt), a maga módján minden csoport alkot magának egy jelvényt, a választott bibliai személy képmásával.

5. A jelvényekre felírandó minden viselő keresztnéve is.

42 – IGEN VAGY NEM?

Előkészítés

1. A vezető kiválaszt egy sor bibliai személyiséget, akik abban a szövegben szerepelnek, amelyet a csoporttal megvitatni szándékozik, és összegyűjt minél több részletet rájuk vonatkozólag.

2. A vezető megkérheti a csoport több tagját, hogy ők is valósítsák meg ezt az előkészítést.

Levezetés

1. A csoport feltehet kérdéseket, hogy egyik bibliai személyt felfedezze.

2. A kérdéseket oly módon kell feltenni, hogy az, aki a személy ismertetését előkészítette, csak igennel vagy nemmel felelhessen.

Például:

– Férfi vagy nő az illető?

– Ismerte Jézust?

– Megkeresztelték? – és így tovább.

3. Ha már kitalálták, hogy ki a szóban forgó személy (legfeljebb három nevet szabad említeni), az, aki az előkészítést végezte, még közöl néhány olyan tudnivalót vele kapcsolatban, amelyek a kérdés-felelet játékban nem fordultak elő.

4. Rátérünk egy további személy felfedezésére.

5. Amint a személyek nagyobb részét (vagy valamennyit) felderítették, felolvassuk a szöveget.

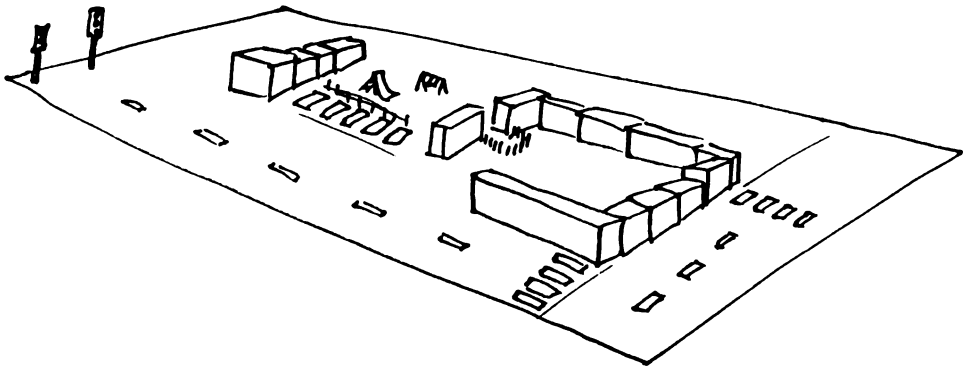
43 – TESTVÉREINK LAKÓNEGYEDE

Előkészítés

1. A vezető előteremt mindenfajta karton- és fémdobozokat (orvosságdoboz, élelmiszerdoboz, konzervdoboz stb.).
2. Gondoskodik pasztell színesekről, ragasztószerről, ollókról is.
3. Fehér vagy szürke papírszalagok is kellenek.
4. Szükség van interjú-segédesszközökre is (hangfelvevő, mikrofon stb.).

Levezetés

1. A vezető gondosan előadja, hogy a közösség találkozni fog a körzet lakóival, hogy jobban megismerjék, felfedezzék őket.
2. A közösség feloszlik csoportokra. Ezek felderítik azokat az utcákat, házakat, ahol ilyen interjút le lehet folytatni.
3. Az összejöveteli helyiségbe visszatérve a közösség a dobozok segítségével (ezek lesznek a házak jelképei), és a papírszalagokkal (az utcák) elkészíti a lakónegyed kicsinyített mását (maktettjét).

4. Miután együttesen megvitatták, melyek azok a házak, ahova vissza fognak térni, kihez és miért, ki megy oda – mindezt bejelölik a makettra.
5. A feladatok kiosztása után elindulnak, miután együttesen elolvastak egy küldetésről vagy mások várásáról szóló szöveget. Pl.: Róm 12,9–10 vagy Mk 16,15 vagy Bölcs 11,24 stb.

44 – HISZEKEGY – A BÉKE RÁDIÓJA

Előkészítés

1. Összegyűjtünk rádióhangfelvételhez szükséges anyagot (felvevőkészülék, mikrofon, mágneses szalag. . .).

2. Kikeressünk az evangéliumból (vagy más bibliai szövegből) olyan lelőhelyeket, amelyek a béke gondolatát idézik.

Levezetés

1. A vezető a csoport tagjaival kerestet egy vagy több konfliktus-helyzetet (iskolai zenebona, sztrájk, háború, szülők és gyermekek közötti feszült helyzet, utcai verekedés, civakodás az iskolaudvaron, válás, banditizmus, fajgyűlölet. . .).

2. Kikeressük olyan személyeknek a címét, akik ismertek vagy ismernek ilyen helyzeteket. Vagy ezek híján kikeressünk folyóiratokból vagy újságokból olyan cikkeket, amelyek ilyenmiről szólnak. Vagy pedig együttesen meghallgatjuk a rádió vagy a televízió híreit, és megjegyezzük magunknak az ilyenfajta helyzeteket.

3. Az alcsoportokra felosztott csoport ezután elindul riportra, és lefolytatja az interjút a kiválasztott személyekkel, miután gondosan előre megfogalmazta az interjú kérdéseit. – Ha a felkészülés újságcikk felolvasásából állt, a csoport az alcsoport által kiválasztott cikket hangfelvétel formájában rendezi meg: szalagra veszik a szöveg nagyon eleven felolvasását (több hang, zaj hozzáadása, zenei aláfestés, többször beleszótt csend stb.).

4. Az összejövetel helyére visszatérve (ugyanaznap vagy további összejövetelek során) ki-ki bemutatja riportját.

5. Megbeszélésre kerülnek a konfliktus megoldásának elemei (a béke elemei), amelyek a riportokban benne foglaltatnak, vagy éppen hiányoznak belőlük.

6. Kikeressük a konfliktusra és a békére vonatkozó bibliai lelőhelyeket. Alcsoportonként megvitatjuk ezeket, módot adunk a kérdésfelvetésre. Minden alcsoport a bibliai szöveghez viszonyítva is elhelyezi a riportját.

7. Most aztán, még mindig alcsoportokra osztva, szöveget szerkesztünk a hiszekegy formájában (azaz minden mondat "Hiszek"-kel kezdődik). Ebben a szövegben kifejezésre jutnak mindazok a helyzetek, amelyekkel találkoztunk, valamint a bibliai szövegek is.

8. Ezek után minden hiszekegyet (falitáblán, felolvasással vagy hangfelvétellel) bemutatunk a csoportnak, egy esti összejövetel, egy istentisztelet vagy egy eszme- és tapasztalatsere során.

45 – FÉNYKÉPJÁTÉK

Előkészítés

1. Ahogyan már a (szemjáték nyomán képzett) cím is elárulja: a fényképek "beszélnek". Egyben "beszéltetnek" is, azaz gondolatokat váltanak ki. A fényképjáték eljárás módjai tehát abban állnak, hogy a fényképet a reflexió elősegítéseként és aztán a reflexió eredményének kifejezésére használjuk.

2. Vegyünk példának néhány fényképet, amelyek erős visszahatást váltanak ki.

– Nézzük egy halott gyermek fényképét. Meztelenül fekszik az úton, férgek eszik holttestét. Ez a kép senkit sem hagyhat közömbösen. Akaratlanul is felmerülnek ilyen gondolatok: "irtózat, igazságtalanság, undor, erőszak" – annak a fejében, aki látja a képet.

– Másik példa: vegyünk egy fényképet, amely kenyeret és bort ábrázol egy asztalon, és kezeket, amelyek kenyértöréssel foglalkoznak. Felébredő gondolatok: szentmise, Eucharisztia, nagycsütörtök ("... miséről akarnak nekünk beszélni! Jaj, ne! Mit bánom én! Ez a pap dolga!"), osztozás, lakoma. . .

3. Figyeljük meg, hogy egy és ugyanazon tetre, indítványra, fényképre ki-ki – gondolatainak megfelelően, múltja szerint, az átéltek hatása alatt, idegállapota, intellektuális ismeretei szerint – nagyon is különbözőképpen reagál.

4. Ez az egyazon fénykép kiváltotta többféle reakció (amely a csoport számára nyereséget jelent!), hármast eljárást tesz lehetővé:

a) Az egész csoport egy közös elemre összpontosítja figyelmét = közösségi érzet;

b) Ki-ki a saját módján reagál = különféle személyiségek a közösségen belül;

c) Mindenki reagál = tevékenység = olyan animáció, mely azzal van elfoglalva, hogy ki-ki a csoport által éljen.

Levezetés

1. A fényképeket, amelyeket például folyóiratból vágunk ki, széttergetjük egy asztalon, úgy, hogy azokat mindenki könnyen láthassa, nézhesse, kézbe vehesse, egyiket a másik után.

2. Elsőnek elnézegetjük, felfedezzük a képeket, csendben hagyjuk, hogy a tudatunkba hatoljanak (csendben, hogy egymást ne zavarjuk). A fényképek összhangot vagy ellenszenvet váltanak ki belőlünk.

3. Másodsorban következik a választás, a vezető által feltett kérdés kapcsán. Például így szól a kérdés: Melyik fénykép jeleníti meg leginkább valamelyik evangéliumi helyzetet a ma számára? Volt már alkalmad, hogy a nincstelenek iránt kötelezettséget vállalj, úgy, ahogy azt a Názáreti Jézus

tette, és melyik fénykép fejezi ki a legjobban, amit akkor éreztél? Melyik fénykép ábrázolja számodra a leghűbben a ma megtárgyalt témát vagy szöveget? Stb.

4. Harmadszorra: ki-ki beszél az általa választott fényképről, és szabadon felel a feltett kérdésre.

5. Negyedszerre: ki-ki reagálhat arra, amit a többiek kifejeztek: kiegészíthet, kérdéseket tehet fel, tanúságot tehet.

46 – CSENDES ELMÉLKEDÉS FÉNYKÉPEKKEL

Előkészítés

1. A csoport valamelyik tagja kiválaszt egy szöveget, amelyik a lehető legszorosabban összefügg a csoport életével.
2. Előkészít egy sokat kifejező előadást, esetleg zenei aláfestéssel.
3. Kikeres olyan fényképeket, amelyek a témának megfelelnek (esetleg másokat is).

Levezetés

1. Az, aki a szöveget választotta, felolvassa azt a csoportnak.
2. A csoport közepébe egy fényképsorozatot helyezünk.
3. Ki-kiválasztja magának – csendben – azt a fényképet, amely véleménye szerint leginkább kifejezi a szöveget.
4. Elhelyezi a fényképét a földön vagy az asztalon, vagy ráerősíti egy táblára.
5. Mikor már minden fényképet így elhelyeztünk, ki-kiválasztja, hogy a többiek miért választották ezt vagy azt a fényképet. Hosszú ideig tartó hallgatás.
6. Azután esetleg eszmecsere, nem arról, hogy ki miért választotta éppen ezt a fényképet sajátjának, hanem arról, amivel a többiek választását megindokolhatónak véli.
7. Utoljára még mindenki elmondhatja, miért választotta a saját fényképét.
8. Ha azonban meg akarjuk őrizni az elmélkedés csendes jellegét, az utolsó két ütem élőszóval történő megtárgyalása helyett minden fénykép alá odaírhatjuk az indoklást.

47 – EGY LELKI TEVÉKENYSÉG KIÉRTÉKELÉSE

Előkészítés

1. A keret:

- Kiválasztunk egy megfelelő helyet (nyugalom, vonzó környezet, kényelmes hely mindenkinek).
- Kiválasztunk egy alkalmas időpontot (estét).
- Előzőleg szétküldünk egy kérdőívet, amely a kiértékelendő tevékenységet körülhatárolja.

2. Egy fényképállvány, egy dia-összeállítás, egy hangos riportfelvétel, egy film, egy újság. Bármelyiket készítjük elő, olyan legyen, amelyben a csoport egyik tagja vagy az egész csoport közli a tevékenység sikerére vagy kudarcára vonatkozó véleményét.

Levezetés

1. Ezek az eszközök magukban véve elegendők lehetnek, vagy pedig kiindulópontját alkothatják egy szóbeli eszmecserének.

2. A kiértékelés végén – újra átvéve mindazt, amit mondtak – le lehet vonni a következtetést a csoport és minden egyes csoporttag jövőjét illetően. Írásba foglalva, ez esetleg a legközelebbi kiértékelés kiindulópontja lehet majd.

3. Kiindulópontja lehet olyan élménycserének is, amely egy evangéliumi részletből, valamely más szövegből, sőt egy eucharisztiaünnepségből bontakozik ki.

4. A csoport elindulhat egy kérdőív nyomán is, amelyet az összejövetel előtti héten küldtünk szét, és amelyre minden tag reflektált. Ki-kik magával hozza feleletét, vagy már előzőleg elküldte a vezető címére. Ezt a kérdőívet vagy az egész csoport állítja össze, vagy egyik-másik csoporttag. A kérdőív tartalmazza a kiértékelendő tevékenység különféle pontjait.

48 – LELKI KIÉRTÉKELÉSHEZ SZOLGÁLÓ RÁCS

Előkészítés

1. A vezető a következő kérdéseket küldi a csoport minden egyes tagjának:

a) A közösen átélt tevékenységek közül melyeket tartjuk sikeresnek, melyeket elhibáztunk, és miért?

b) A mostani tevékenység végén minek az ünnepléséhez lenne kedvem?

c) Észleltem-e másoknál vagy saját magamnál olyan tulajdonságokat vagy személyi tehetségeket, amelyeket a tevékenység szolgálatába állítottunk?

d) Melyek azok a közös siker útjában álló személyi hibák, akadályok, amelyek a tevékenység folyamán felbukkantak?

e) Vajon haladtam-e, haladtunk-e az előző tevékenységekhez viszonyítva?

f) Mutatja-e valamely elbeszélés, hogy Jézus egyedül vagy követőivel olyan tevékenységet élt meg, amely ahhoz hasonló elemeket tár fel, amit mi átértünk? (Emlékezetből vagy az evangélium segítségével.)

g) Ezt a kiértékelést megelőzően valamely tevékenység során gondolt-e csoportunk valamelyik tagja a Názáreti Jézusra vagy valamely evangéliumi értékre, vagy beszélt-e ilyenmiről?

h) Tevékenységünk a "többiek" felé fordult-e?

i) Irányult-e tevékenységünk a legszerencsétlenebbekre?

j) Szólt-e valaki közülünk Jézushoz arról, amit éppen átértünk?

k) Ki segíthetne nekünk, hogy jobban megismerjük azt, aki köztünk van, de akit nem ismerünk (eléggé)?

2. A kiértékelés a–e pontjai nem kifejezetten keresztényiek. Vannak azonban olyan elemei, amelyek lehetővé teszik az egész tevékenység folyamán átélt lelki valóság elmélyítését.

Levezetés

1. Ki-ki hozza magával feleleteit az összes kérdésre vagy bizonyos kérdésekre.

2. Megosztjuk egymással és megindokoljuk feleleteinket.

3. Ebből a kiértékelésből kikerekedhet egy celebrálás (közös szentmise) tartalma.

b) A celebrálás megindokolása (a celebrálás bevezetéseként).

d) Nehézségeink beismerése (a kiengesztelődéshez).

c) Sikereink elismerése (a hálaadáshoz).

e) Tényállásfelvétel a kudarcról vagy a haladásban tett sikerről (a kiengesztelődéshez).

g) Tényállás-megállapítás az evangéliumhoz és az Úr Jézushoz való közelséget vagy ennek hiányát illetőleg (a kiengesztelődéshez, az igeliturgiához vagy a szentáldozáshoz).

f) Kifejezett elemek az igeliturgiához.

j) Elemek az imádsághoz, a szentáldozáshoz.

k) Elemek a szentáldozáshoz, az igeliturgiához (az emmauszi tanítványokról szóló szöveg – Lk 24,13–35 – segítségével).

49 – ZAKEUS-NAP

Előkészítés

1. Zakeus nevét azért vettük címül, mert az alapszöveg – amint rögtön látni fogjuk – Jézus találkozása Zakeussal.

2. Ha más témát választunk, nevezhetjük Keresztelő Szent János-napnak, Júdás-napnak, Mária Magdolna-napnak, egy, a pusztában eltöltött napnak, Kafarnaum-napnak stb.

3. A fontos csak az, hogy egy evangéliumi szöveget, amely Jézus találkozását beszéli el valakivel, ma is időszerűnek érezzünk, amennyiben általa az Úr Jézus felhívással fordul hozzánk.

4. Egy ilyen "nap" időtartama nyugodtan meghosszabítható (Keresztelő Szent János-hétféje, 48 óra a pusztában. . .), vagy meg is rövidíthető (Mária Magdolna-délelőt, két óra Poncius Pilátusnál, emmauszi este stb.).

Levezetés

1. Első időszak: mindenki megkapja a Zakeus-szöveget (ezt a példát vesszük itt), egy plakátra felragasztva. A vezető megmagyarázza a nap célját.

2. Második időszak: ki-ki visszavonul, és kétszer elolvassa a szöveget (egyszer azért, hogy újra felfedezze, másodszor azért, hogy "magába szívja").

3. Harmadik időszak: feljegyi a plakátra azokat a gondolatokat, amelyeket kíván. Aláhúzza azokat a részeket, amelyeket fontosnak tart, leírja, hogyan reagálna azokra, ha ő lenne Zakeus vagy a jelenet egyik szemlélője. Keresi a mai kor Zakeusát. Nyilakkal összeköti azokat a részeket, amelyek kiegészítik egymást, vagy amelyek ellentétben látszanak lenni egymással. Mindez körülbelül egy órát vesz igénybe.

4. Negyedik időszak: ki-ki a plakátját egy táblára erősíti, vagy egy asztalra helyezi.

5. Ötödik időszak: ha ez megtörtént, mindenki megtekinti a többiek plakátjait, valamennyiét.

6. Hatodik időszak: megosztják egymás között mindazt, amit egy összejövetel alkalmával éreznek.

7. Hetedik időszak: esetleg közös Eucharisztia. Ehhez hozzá lehet kapcsolni egy fényképjáték-technikát, vagy egy vagy több más módszert (amelyek még következnek).

8. Nyolcadik időszak: mindezek után visszavehetjük a lapunkat egy órára, hogy kiegészítsük a szentmise során tett élménycserék alapján.

9. Kilencedik időszak: együttesen kiértékeljük a nap végeztével, hogy mit hozott számunkra ez a nap.

10. Tizedik időszak: egy röpké pillanatra (vagy ha a csoport úgy akarja, hosszabban) együtt köszönetet mondunk az Úrnak.

50 – DISZKÓFÓRUM

Előkészítés

1. Itt a keresztyén csoportmunkának olyan eljárás módjáról van szó, amelynek célja az, hogy a csoport számára megkönnyítse egy gondosan kiválasztott téma vagy szöveg feletti élménycserét.

2. De – mint azt a módszer címe is elárulja – a kiindulási szöveg egy lemezen található (vagy egy hangfelvételen).

3. Itt is vehetünk világi vagy vallásos szöveget; a lényeg az, hogy közel álljon a csoport tagjainak valamilyen életvalóságához, és hogy, természetesen, alkalmat adjon az elmélkedésre.

4. A lemez lehet: Silye Jenő, Bródi János, Szörényi Levente, Koncz Zsuzsa stb. vagy más (fiatalabb) szerző, énekes lemeze.

5. A diszkóforum vezetője előzőleg egy táblára vagy fénymásolt lapokra, esetleg diákra lemásolja a lemez szövegét, valamint néhány elevenbe vágó kérdést, amelyek alapján el lehet mélyedni a szóban forgó témában.

Levezetés

1. Első időszak: a vezető első ízben játsza le a lemezt, minden egyéb kíséret nélkül.

2. Második időszak: a vezető szétosztja a szöveget, kifüggeszti a táblát, vagy levetíti a diákat, és a csoport újra meghallgatja a lemezt, most már a szöveg segítségével.

3. Harmadik időszak: a vezető előadja a kérdéseket, amelyeket papírlapokon, táblán vagy diákon is előkészített. A kérdések száma ne legyen több négyenél vagy ötnél. Legalább egy kérdés kifejezetten utaljon az evangéliumra. Valamennyi kérdés ugyanarra a témára összpontosul, de különféle szempontok szerint.

4. Negyedik időszak: időt adunk elmélkedésre, hogy elő lehessen készíteni a kérdések megválaszolását. Reflexiós idő: akár egyénileg, akár alcsoportban (három vagy négy tagból álló alcsoportok).

5. Ötödik időszak: megosztjuk egymással feleleteinket, és ezek alapján tovább vitatkozunk a témán.

6. Amikor azt mondjuk: "vitatkozunk a témán", ez már jelentheti azt, hogy nagyon "belementünk a dologba", ami konkrét tevékenységhez vezet. Például: Claude Nougaro Bidonville c. lemezét választottuk, és a diszkóforum egyik célja az, hogy meglássuk, hogyan vállalhatunk elkötelezettséget lakónegyeduink rászoruló gyerekeivel szemben.

7. Ha akarjuk, ki lehet hagyni a 4. időszakot, és mindjárt a kérdések feladása után a vitára térni.

8. Hatodik időszak: a vezető – aki az egész diszkóforum során feljegyezte a lényeges ötleteket – összefoglalja a szempontokat, és emlékeztet az esetleges határozatokra.

9. Hetedik időszak: befejezőként még egyszer lejátszuk a lemezt.
10. A diszkó fórumnak nem szabad egy óránál sokkal tovább tartania.
11. Egy diszkó fórum lehet egy "kiértékelés" (lásd a 47. módszert) kiindulópontja is, de ez esetben az előkészített kérdéseknek ilyen értelemben kell a megbeszélés irányát megszabniuk.

Előkészítés

1. Nagyjából ugyanazt az eljárásmodot alkalmazzuk itt is, mint a diszkó-fórumnál, azzal a különbséggel, hogy ez esetben – mint már a címből is kitűnik – egy televíziós adás, nem pedig egy lemez alkotja a csoportmunka kiindulópontját. (Lásd az 50. sz. módszer leírását!)

2. Az eszményi megoldás az lenne – de ez egyelőre (1983-ban) a televíziós adások képmagnószalagjának viszonylagos fejletlensége és költséges volta miatt nehezen valósítható meg –, ha a vezető előre leve-títhetné magának az adást, amelyet a csoporttal fel akar újítani, hogy ily módon előre megfogalmazhassa a felteendő kérdéseket, felvethesse egyik vagy másik fontos gondolatot, és felírhatta azokat egy táblára.

3. Az előkészületnek a legtöbb esetben az adás kiválasztására kellene szorítkoznia, az újságokban megjelent kritikák és ismertetések alapján.

4. Fontos lenne még az is, hogy az adás időpontja megfeleljen a csoportnak és a televíziókészülék tulajdonosának, aki a csoportot a telefórumhoz befogadja (szülők, pajtás, tanár, a plébánia egy papja stb.).

5. A legtöbb esetben tehát a vezető nem látta az adást a fórumot megelőzőleg. Tehát nem is fogalmazhatta meg pontosan a kérdéseket. Előkészíthet azonban néhány általános kérdést, szem előtt tartva a célt, melyet a telefórum segítségével el akar érni.

Például: az adás témájával a harmadik világ munkatársait választottuk. A vezető már előkészíthet ilyen kérdéseket: "Társadalmunk tényleg minden tekintetben elért már egy bizonyos fejlettségi fokot, vagy van-e még nálunk is visszamaradottság? És ez hol lelhető fel?" "Nyújthatunk-e hathatós segítséget innét egy munkatársnak, akit ismerünk?" "Van-e még létjogosultságuk a misszionáriusoknak?"

Levezetés

1. Első időszak: a csoport felfedezi az adást. Ezalatt a vezető futtában felméri a fontosabb problémákat, amelyeket az adás felvet; kulcsszavakat gyűjt, és feljegyzi.

2. Második időszak: amikor már mindenki látta az adást, ki-ki leadja első véleményét. Néha ez a véleménycserére szánt idő olyan gazdag, hogy elegendő is lesz.

3. Harmadik időszak: a vita folyamán természetesen a vezető felteheti a kérdéseit. Elismétli a fontosabb témákat, amelyeket felvetett, valamint a kulcsszavakat és az idézeteket, amelyek megragadták.

Nem arról van itt szó, hogy az adás teljes "szövegén" dolgozzunk – kivéve esetleg egy második vitában, ha interjú jellegű adásról van szó, és ha az elhangzottakat regisztrálni tudjuk, vagy ha megszerezhetjük a szöveget.

4. Negyedik időszak: a vezető azzal fejezi be a telefórumot, hogy összefoglalja a különféle álláspontokat és az elvállalt kötelezettségeket.

52 – CINEFÓRUM

Előkészítés és levezetés

1. Ugyanaz a módszer, mint a diszkó fórumnál (50. sz. módszer) és a telefórumnál (51. sz.), de itt a kiindulási pont egy, a témája miatt választott film.
2. Ez a film lehet akár moziban vetített, akár televízión adott, akár klubteremben levetített film, amennyiben ez utóbbi 8 vagy 16 mm-es vetítővel rendelkezik.
3. Természetesen éppen úgy lehet normális hosszúfilm vagy olyan film, amelyet egy másik csoport vett fel.
4. A négy időszakból álló módszer azonos a telefóruméval, a levetített film alapján.
5. Lásd az 50. és az 51. sz. módszert!

53 – SAJÁT HITVALLÁS SZERKESZTÉSE

Előkészítés

1. A cél az, hogy minden résztvevőnek alkalmat adjunk arra, hogy hitét kifejezze, megossza másokkal, hogy felfedezzük egymás hitét, különbözőségeinket, eszmecserét folytassunk, összehasonlítsunk.

2. Ez lehetővé teszi a közösségnek, hogy jobban kialakuljon, pontosabb és igazibb fogalmat alkothasson magának Istenről, akit ünnepel, akit mindegyikük többé vagy kevésbé ismer.

3. Ily módon hozzá lehet szokni ahhoz, hogy Istenről szóljunk, és kölcsönösen támogassuk egymást a hit keresésében.

4. Végül ez az eljárás lehetővé teszi, hogy pontosabban meghatározzuk Azt, akiben hiszünk, hogy ne maradjunk meg "valami bizonytalan"-nál.

Levezetés

1. Első időszak: egyenként vagy kettes csoportokban szerkesszünk egy plakátot, egy szöveget, egy dalt vagy egy diamontázst, amely megfogalmazza azt, amiben hiszünk, ami számunkra a legfontosabb. Ez az első fázis eltarthat egy jó óra hosszát.

2. Második időszak: mindenki bemutatja a többieknek saját kifejező próbálkozásának gyümölcsét.

3. Harmadik időszak: lehet kérdezni, kérdezve felszólalni, elmélyíteni, összehasonlítani. . .

4. Negyedik időszak: megegyezünk abban, amit mindenki közösen hisz; felírjuk azt, amit egyikünk vagy másikunk hisz, anélkül, hogy a többiek mind ezen a nézeten lennének.

5. Mindez lehet egy elmélkedési este, egy igeliturgia, egy Eucharisztia-ünneplés.

6. Összehasonlíthatjuk hitvallásunk eredményét a keresztény közösség, az Egyház hitvallásával. Együtt kiválaszthatunk egy olyan pontot vagy témát, amelyet egy másik összejövetel, egy újabb csoportmunka során elmélyíthetünk.

54 – ÖTLETKERESŐ AGYTORNA

Előkészítés

Ezt az eljárásmodot arra az esetre ajánljuk, amikor egy eredeti ötletet keresünk, valami új ötletet. Amikor valamely problémával állunk szemben, és nem találunk könnyen megoldást.

Levezetés

1. A legelső teendő: a problémát leredukálni egy egyszerű kérdésre. Például: "A lelki haladás melyik témáját választjuk a legközelebbi táborozásra?" Vagy: "Hogyan akarjuk legközelebbi liturgikus celebrációnkat megélni?" Vagy pedig a csoport tevékenységének kezdetén: "Hogyan állunk hozzá a csoport munkaévének lefolyásában egy teljesen új lelkiéleti animáláshoz?"

2. Amint ez a kérdés tisztázódott, a vezető kifejti a csoportnak az agytorna (brainstorming, az agyműködés felszabadítása) szabályait:

– Ki-ki elmondja, mi megy végbe a fejében, még ha az ötletét teljesen abszurdnak tartja is, amely a feltett kérdéssel semmi kapcsolatban nincs, avagy éppenséggel teljesen ésszerűtlen.

– Senkinek sem szabad reagálnia arra, amit más valaki mint ötletet felvet.

– Valakinek a csoportból (a vezetőnek vagy valaki másnak) az a feladata, hogy minden ötletet felfogjon és feljegyezzen, abszolút minden ötletet, minden megszorítás nélkül. Ezt az illetőt ki kell választani. És egyúttal meg kell szabni a határidőt is.

3. Ki-ki ott helyezkedik el a helyiségben, ahol akar, a lehető legkényelmesebb módon; nem szükséges, hogy a többieket lássa. Mert egy "pillantás" jelenthet gúnyt, nemtetszést egy felvetett ötlettel kapcsolatban, és lefékezheti, megállíthatja az ötlet szerzőjét; pedig ellenkezőleg: az agytorna eredményességének egyik feltétele abban rejlik, hogy az ötletek lehetnek a megszokottól teljesen eltérőek, az ésszerűségtől elrugaszkodhatnak, és semmi esetre sem szabad selejtező válogatást végezni az ötletekben, amelyek a lélekben felbukkannak.

4. A kitűzött időn belül mindenki nyilatkozik azzal kapcsolatban, amit eddig elmondtak. Az, akit erre a feladatra kijelöltek, felírja egy papírlapra vagy egy táblára mindazt, amit mondanak; sőt még jobb, ha felveszi hangszalagra. Így semmi sem felejtődik vagy torzul el.

5. Amikor lejárt a kitűzött idő, egymás után elővesszük valamennyi ötletet, egyiket a másik után, az egy csoportba összegyűlt társaság számára. Elmélyítjük, kibontakoztatjuk, elhelyezzük, részletezzük, újrafogalmazzuk az ötleteket, és együttesen fontolóra vesszük valamennyit. Így lehet még további ötleteket is felfedezni!

6. Valamennyi felvetett ötletből a csoport kiválasztja azokat, amelyeket a legkönnyebb megvalósítani, amelyek a legtöbb résztvevő hozzájárulására

számíthatnak; továbbá azokat, amelyekben legjobban érvényesül az újító jelleg, és amelyek a leginkább szabadítják fel az aktív erőket. Általános becslés szerint az összes ötlet 5%-ától várhatjuk el, hogy az agytorna eredményeként hasznosítható legyen.

7. Ez után az első szelekció után a vezető indítványozza, hogy a kiválasztott ötleteket az alábbi négy kritériummal szembesítve hasonlítsuk össze:

- megfelelés a tervnek, a kitűzött célnak;
- gazdasági célszerűség (kifizetődés), könnyű kivitelezés;
- újítási fok;
- a csoport értékeinek tiszteletben tartása.

Ily módon kiválasztjuk a legjobb ötletet, és nekivághatunk a kivitelezésnek.

55 – MENETELÉS A CSILLAGOS ÉG ALATT KÉT TŰZ FÉNYÉBEN

Előkészítés

Az est csendje kedvez az elmélkedésnek, az eszmecserének, az elmélyülésnek, a barátságoknak. Éjszaka; béke, tűz. Befejeződik egy nap, mely telítve volt a szeretet jelleivel, de nehézségekkel is.

Levezetés

1. Első időszak: útnak indulunk, csendben, olyan helyről, ahol tűz ég, egy másik hely felé, ahol, ha lehet, szintén tüzet gyújtottunk.
2. Második időszak: ezen a második táborozási helyen mindenki kap – teljes csendben – egy szöveget. Ki-kivisszavonul, és egy zseblámpa segítségével vagy közel a tűzhez – egyedül – belemélyed a szövegébe.
3. Harmadik időszak: ki-kivisszavonul – még mindig egyedül – menetel, közben szemléli a természetet, a csillagokat. . . , hagyja, hogy az est békéje és az imént olvasott szöveg behatoljon a lelkébe. Miközben nyugodtan, halkán jár, hagyja, hogy ez a szöveg szóljon hozzá.
4. Negyedik időszak: valakivel megosztja érzéseit, a szövegre vonatkoztatott észrevételeit.
5. Ötödik időszak: mindenki visszatér a második táborozóhelyhez; nagy eszmecsere, ünneplés, virrasztás.
6. Hatodik időszak: mikor mindez befejeződött, mindenki visszatér a táborba, ott újra meggyújtják vagy felélesztik az első tüzet, és amikor az már teljes lánggal ég, valaki, akit előre kiválasztottak, még egyszer, utoljára felolvassa a szöveget.

56 – MENETELÉS A CSILLAGOS ÉG ALATT TÖBB TÚZ FÉNYÉBEN

Előkészítés

1. Lásd az 55. sz. eljárásmodot!
2. Gondoskodunk több tűzről, amelyek között elég hosszú útvonal húzódik, ami lehetővé teszi, hogy akik a csapat végén haladnak, ne ériék utol a csapat elejét.

Levezetés

1. Az első tűznél, az induláskor, lelkes kezdésről gondoskodunk (ének, étkezés, virrasztás. . .).
2. A csoport tagjai 5–10 perces időközökben egymás után elhagyják az első tüzet, és elindulnak a második felé.
3. Itt kapnak egy szöveget, és miután átolvasták, elindulnak, a szövegen gondolkodva, egy harmadik tűz felé.
4. Amint ide megérkeztek, a csoport minden egyes tagja elmondja a táborhely felelősének, hogy mit érzett. Most itt kap egy újabb szöveget, amelyen elmélkedik, amíg elér a legközelebbi tábortűzig. És így megy tovább.
5. A táborhelyeket végigjárva mindenki eljut a celebrálás színhelyére. Itt az egyes táborhelyek felelősei (egy animátor vagy a csoport egy tagja) összefoglalják mindazt, ami az eszmecsereben elhangzott.
6. Ez a végső tapasztalatcsere alkalmat adhat igeliturgiára, Eucharisziára, virrasztásra.

Előkészítés és levezetés

1. A csoport egy vagy több tagja azt a megbízást kapja, hogy szerkesszen minden összejövetelre egy nagy "újságot", cikkekkkel, fényképekkel, címekkel, mindazzal kapcsolatban, ami barátaitok információ és riport formában érdekelheti lelki síkon.

2. Állhat hirdetések, egy vallásos esemény vagy zarándoklat plakátjaiból stb. A csoport előfizethet egy vallási híreket tartalmazó lapra. Mindez a kívülről jövő híradások szintjét érinti.

3. A lap tartalmát lehet riportokkal gazdagítani: egy tanúságtevő látogatása a csoportnál; beszámoló egy, az elmúlt hétvégen egy szomszédos csoportnál lefolyt sikeres celebrálásról; a vezető kislányának keresztelőről; stb. Mindez a belső információ és riport szintjén mozog.

4. Be lehet mutatni a keresztény csoportmunka egy újabb módszerét.

5. Szólni lehet arról is, hol tart a csoport legközelebbi vallásos jellegű audiovizuális montázsának előkészítése.

6. A csoport helyiségének tábláján állandóan nyomon követhetők olyan elemek is, mint:

- a tervek fejlődése, különös tekintettel lelki dimenzióikra;
- a legutóbbi kiértékelés eredménye;
- minden egyes tag felelősségei, elkötelezettségei, tevékenységei, tervei, programjai, beleértve a lelki szintet is.

7. Mindezt a lehető legtöbb színnel, fényképekkel, rajzokkal kell bemutatni.

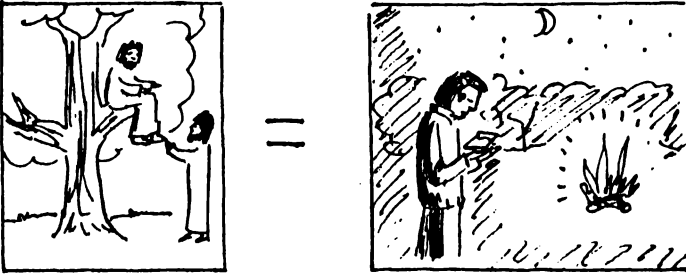
58 – PÁRHUZAMOS KÉPEK

Előkészítés és levezetés

1. Amikor a csoport felfedezett egy bibliai szöveget, fontos, hogy azt a helyiség egy táblájára rajzolva később is meg lehessen találni.

2. Igen jó módja a kép bemutatásának, ha párhuzamba állítunk egy vagy több képet, amelyek a bibliai szöveget ábrázolják, egy vagy több olyan képpel, rajzzal, fényképpel, amelyek ezt a szöveget aktualizálják, időszerűségében mutatják be.

3. Így például az irgalmas szamaritánusra vonatkozó szöveg – aki a hegyek közt szerencsétlenül járt ember segítségére siet – párhuzamba állítható egy csoport mentővel, akik elemi csapástól sújtottak megmentésével vannak elfoglalva. Vagy pedig a bibliai szöveg nyomán lerajzoljuk Zakeust, amint ül a fán, és Jézus odaérkezik – és ezzel párhuzamba állítjuk azt, aki a menetelés során a csillagos ég alatt találkozik az Úrral. . .

59 – EVANGÉLIUM PAPÍRBÓL

Előkészítés

1. Kiválasztunk egy szöveget az evangéliumból, lehetőleg a csoporttal közösen.
2. Gyűjtünk színes papírt (fényes papiroost, festett papírt, ajándék-csomagoló-papírt); lehetőleg jó erős papírokat.
3. Előkészítünk gemkapcsokat vagy kapcsológépet fűzőkapcsokkal, ceruzákat, pasztellceruzákat, fehér kartonpapírt, ragasztószert.

Levezetés

1. A csoport egyik tagja felolvassa a szöveget.
2. A csoport számba veszi a szövegben előforduló személyeket.
3. A csoport minden tagja választ magának egy személyt megmintázásra.
4. Hogy egy személyt mintázhassunk, elolvassuk gondosan, ami rá vonatkozik (esetleg tájékozódunk felőle).
5. Azután kikeresünk olyan színű papírt, amely a személyiségének leginkább megfelel. Például: a farizeusnak valami nagyon feltűnő papírt (ajándékcsomagoló-papírt vagy aranyozott papírt); Keresztelő Szent Jánosnak vagy az Úr Jézusnak egyszerű, sima papírt stb.
6. Összekapcsoljuk vagy összeragasztjuk a papírt henger alakúra.
7. Tojásidomra felrajzoljuk a személy fejét, és felrögzítjük a hengerre.
8. Hozzátehetünk még egyéb elemeket, mint pl. a karokat, köpenyt stb.
9. Amikor minden személyt megmintáztunk, az evangéliumi szöveget nem felolvassuk, hanem eljátszuk. Ez úgy értendő, hogy a csoport tagjai kezükbe veszik a papíralakokat, és ezek úgy mozognak, ahogy azt a szöveg kívánja. Például: Lk 23,8 kk: "Heródes nagyon megőrül, amikor Jézus megérkezik." A Jézus-bábu közeledik a Heródes-bábuhoz, és ez örömeiben hajladozik.

10. Akik a bábukát mozgatják, elmondják, amit az illető személyek az evangélium szerint kifejeznek. Ily módon a szöveget látványosan és beszédesen újrafogalmazzuk.

60 – ÚJ EVANGÉLIUMOK SZERKESZTÉSE PAPÍRBÓL

Előkészítés

1. Evangéliumi papírbábuk gyűjteményét állítjuk elő.
2. A módszerre vonatkozólag lásd az előző, 59. számú eljárásmódot!

Levezetés

1. Kikeresünk olyan evangéliumi elbeszélést, amelyet folytatni lehetne, amelynek azonban a Szentírásban nincs folytatása.

Például: Mit élnek meg és mit mondanak a pásztorok néhány hónappal azután, hogy visszatértek betlehemi látogatásukból? Hogyan gondolkodik Poncius Pílátus Jézus feltámadása után?

2. Elővesszük a személyeket ábrázoló papírbábukat, és kitalálunk helyzeteket és párbeszédet, de szigorúan tiszteletben tartva azt, amit az evangéliumból tudunk. Ez egyébként elsőrendű módja annak, hogy ellenőrizzük, megértettük-e a személyeket és helyzeteket.

3. Felidézhetünk olyan személyeket is, akik az evangéliumban sose találkoztak: Zakeus megtérése után találkozik Máriával. Mit mondhat egy anya valakinek, aki az ő fia jóvoltából teljesen megváltozott? Mit mondhat Zakeus üdvöztője anyjának?

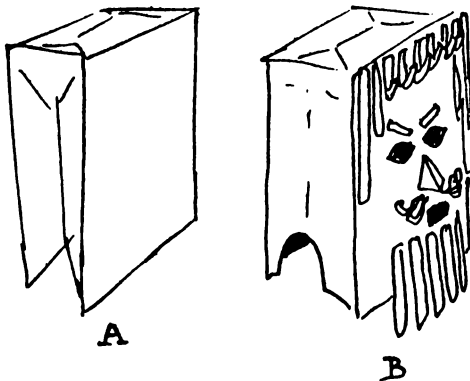
61 – PAPIRZACSKÓKBÓL KÉSZÍTETT BIBLIAI ÁLARCOK

Előkészítés

1. Összegyűjtünk fehér vagy szürke papírzacskókat, amelyekben az árut elhozzuk az áruházból (A).
2. Szeret teszünk annyi fehér és színes, kidobásra szánt papírra, amennyire csak tudunk; lehet olyan papír is, amelyre már írtak, ez egyáltalán nem játszik semmilyen szerepet.
3. Ollók, ragasztószer vagy kapcsok, színes ceruzák.
4. Kiválasztunk egy szöveget az Ó- vagy Újszövetségből.

Levezetés

1. A csoport valamelyik tagja felolvassa a szöveget.
2. Kiválasztjuk azokat a személyeket, akiket álarcok formájában szerepeltetni fogunk.
3. Elővesszük a zacskókat. Miután mértéket vettünk arról, aki az álarcot viselni fogja, a zacskó nyílásából két félkör alakú részt kivágunk (a vállak számára), azután két nyílást vágunk a szemeknek.
4. Papírszalagokat ragasztunk fel; ezek lesznek a szemöldök, a száj, az orr stb. Igyekszünk olyan álarcot szerkeszteni, amely híven mutatja az érzelmeket, a kort stb., ahogy mindez a szövegből kitűnik. (B). Pl. Ábrahám (a bánat és az öregség álarca), mikor fel kell áldoznia egyetlen fiát, Izsákot (Ter 22,1 skk).
5. Az álarcokat feltéve újra eljátszuk a szöveget.

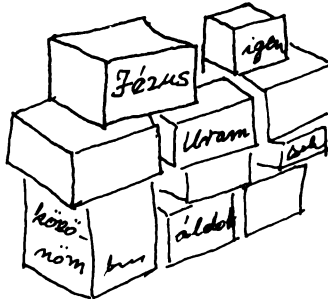
62 – AZ IMÁDSÁG KOCKÁI

Előkészítés

1. Összegyűjtünk annyi kartondobozt, amennyit csak tudunk.
2. Előteremtünk annyi színes ceruzát, ahány tagja van a csoportnak.
3. Előkészítünk fehér vagy szürke papírt, hogy valamennyi dobozt bevonhassuk. Ragasztószer, olló is kell.
4. Kiválasztunk egy szöveget vagy egy elmélkedési témával kapcsolatos gondolatokat.

Levezetés

1. Adunk mindenkinek egy dobozt és a bevonásához szükséges papírt.
2. Megkérjük, hogy vonják be a dobozt, és kifejtjük, hogy imádkozni annyit jelent, mint megújulni.
3. Valaki felolvassa a szöveget vagy előadja az elmélkedést.
4. Egy bizonyos ideig tartó hallgatás után mindenki a színes ceruzájával felírja a dobozára, mi az, ami a lelkébe vésődött: egy ima, egy elmélkedés, egy kérdés. . .
5. A csoport közepén összegyűjtjük a különféle imakockákat (a dobozokat).
6. Ezután mindenki elolvassa azt az imát, amelyik egy dobozon áll, ügyelve arra, hogy más valakinek a dobozát vegye, ne pedig a sajátját, hogy ily módon közösségileg még jobban megosszák az imát.

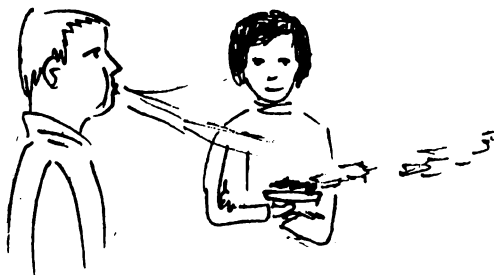
63 – ISTEN LEHELETE A ROSSZ HAMUJÁN

Előkészítés

1. Gondoskodunk elegendő papírról (írásra alkalmas lapról), golyóstollról.
2. Mindenkinek szüksége lesz egy kis fémdobozra vagy dobozfödélre, hogy abban elégethesse papírlapját.
3. Gondoskodunk gyufáról vagy öngyújtóról.
4. Előkészítünk olyan bibliai szövegeket, amelyekben "Isten leheletéről" van szó (Ter 3,8 – Jn 3,8 – Jn 20,22 – Ter 2,7 – Mt 27,50 – Jn 19,30 – ApCsel 7,59 – Jk 2,26).

Levezetés

1. Megkérünk mindenkit, gondolkodjanak, mi az a rossz, amit el akarnak vetni.
2. Azután írja fel ezt ki-ki egy darab papírra.
3. Elolvassuk az Isten leheletéről szóló szöveget, és elmagyarázzuk: itt egy olyan jelről van szó, amely azt mutatja, hogy Isten a Lelke által mindent megváltoztathat bennünk.
4. Ezután odamehetünk a vezetőhöz, aki pár egyszerű, személyes szóval elmagyarázza: a "rossz" papírjának elégetése jelképezi, hogy meg akarunk szabadulni a gonosztól. Ha pap is jelen van, ez a találkozás személyes közlekedés lehet a kiengesztelődés szentségéhez.

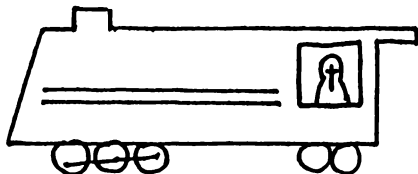

5. Most elégetjük a "rossz" papírlapját.
6. Ezután a vezető szétfújja a hamut annak jeléül, hogy Isten lehelete az Egyház által szétszórhatja a rosszat.
7. Befejezésül: ének, ima, tanúságtétel.

64 – A KIENGESZTELŐDÉS VONATA

Előkészítés

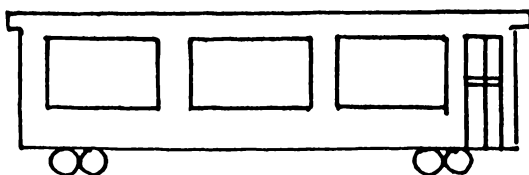
1. Gyűjtünk fényes papírt vagy plakátpapírt, elég nagy méretűt.
2. Színes ceruzák, golyóstollak, ragasztószerszám, ollók.
3. Előkészítünk egy szöveget, amely a kiengesztelődésről szól.
4. A vezető előkészíti egy mozdony rajzát; egy személyt rajzol bele, keresztel megjelölve; ez a mozdonyvezető.

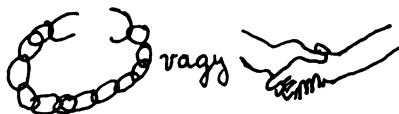
5. Megkérünk mindenkit, hogy hozzon magával egy csomagot (bőröndöt, hátizsákot).

Levezetés

1. Készítünk két táblát, ezek jelzik a pályaudvarokat (a jó és a rossz állomása).
2. Nevet választunk a jó állomás számára (pl. Isten barátsága), és nevet a rossz állomásának is (pl. elutasítás).
3. Gyártunk egy vagon papírból, ugyanolyan magasat, mint a mozdony. Vágunk rá ablakokat.

4. Választunk egy látható jelet, amelyet rögtön rárajzolunk a vagon karosszériájára, a középső ablak alá. Ennek a jelnek a kiengesztelődést kell jelképeznie.

5. Mindenki felírja egy papírlapra, hogy mi az a rossz, amit ki akar magából vetni. Megkérünk mindenkit arra, tegye ezt a lapot a csomagjába.

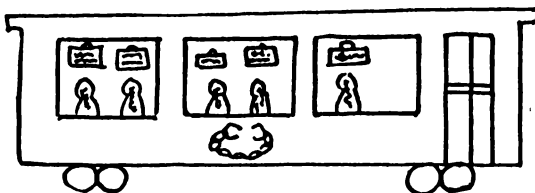
6. A csomagot ott hagyjuk a "rossz" állomásán.

7. Ezután mindenki rajzol egy kis táskát, és ráírja azt a jót, amire rögtön vállalkozni szeretne (ezt majd egy legközelebbi összejövetelel értékeljük ki). A táskát kivágjuk.

8. Mindenki felrajzolja, majd kivágja egy emberi alak körvonalait, és ráírja vezeték- és keresztnévét.

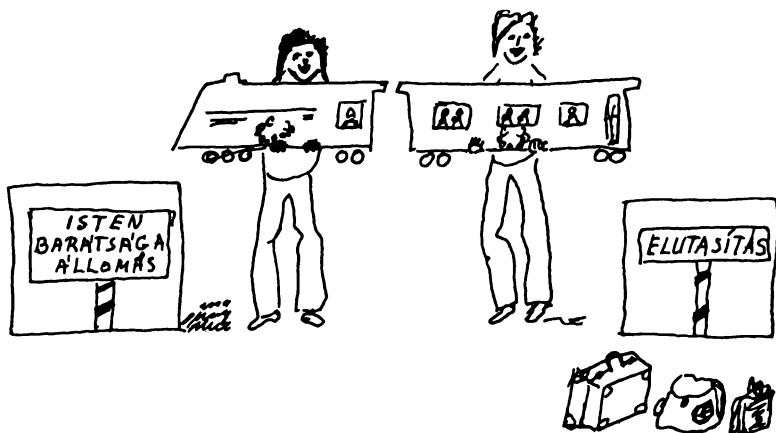
9. Azután mindenki felragasztja saját körvonalait a vagonablakba, és alá odaragasztja a "jó" táskáját. Vigyázat: az alak körvonalainak és a táskának arányban kell állniuk a vagonablak méreteivel.

10. Felolvassuk a kiengesztelődésre vonatkozó szöveget.

11. Elmagyarázzuk, hogy mindazok, akik akarják, maguk mögött hagyják a rosszat, és kicserélik szívüket, hogy meginduljanak, nagyon konkrétan, a "jó" felé, (annak az elkötelezettségnek megfelelően, amelyet ki-ki a "jó" táskájára írt).

12. Vesszük most már a mozdonyt, és miközben a vonat elé csatoljuk, elmagyarázzuk, hogy az Úr az, aki vezet bennünket. Hála az ő erejének, és ővele együtt, tudunk haladni.

13. Megkérjük a csoport néhány tagját: "indítsák el" a vonatot, elhagyván a "rossz" pályaudvarát – ahol minden csomag visszamarad –, hogy elérjék a "jó" állomását.

14. Ha a csoport igen számos, több vagonból állhat a vonat.

15. Ezt a módszert lehet vezérfonalul használni a kiengesztelődés szent-ségi ünnepléséhez.

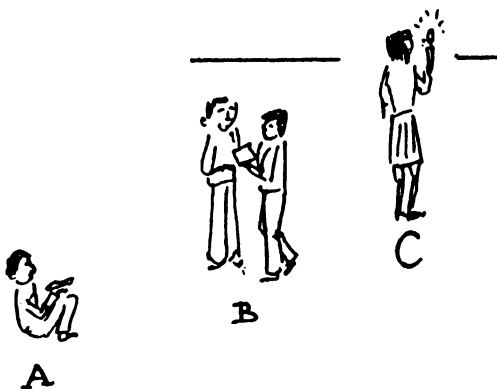
65 – KÖZÖSSÉGI KIBÉKÜLÉS

Előkészítés

1. Ennek a módszernek az alkalmazásához tágasabb helyen kell gyülekezni (templomban, díszteremben). Lehet a gyülekezés helye egy nagy síkság, egy tisztás is.
2. Papírlapok, golyóstoll a csoport minden tagja számára.
3. Lehetőleg gondoskodunk személyenként egy-egy gyertyáról.
4. Előkészítünk egy szöveget a kiengesztelődésről és a feléje haladó útról.
5. Ha lehet, gondoskodunk hanglemezről vagy hangszerekről, olyan dalokról, amelyek örömet, ünneplést, engesztelődést, gyülekezést fejeznek ki.
6. Legyen egy kosarunk, egy felvirágozott asztalunk és egy Bibliánk.

Levezetés

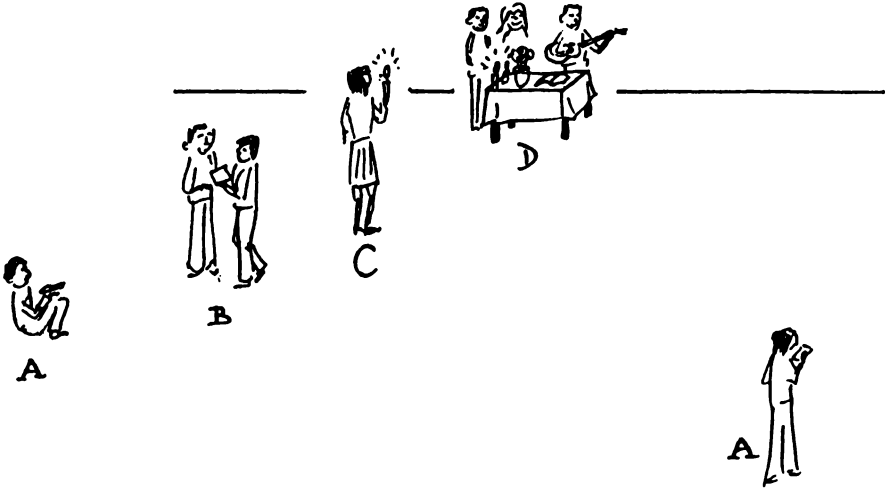
1. Mindenki szétoszlik a nagy területen, úgy, hogy egyedül lehessen (A).
2. Mindenkit felszólítunk, hogy elmélkedjék a kiválasztott szövegről, és reagáljon (írásban) arra a tényre, hogy meg akar békülni önmagával, a közösséggel, Istennel.
3. Amikor valaki úgy érzi, hogy kész megosztani elmélkedése eredményét másokkal, csatlakozik egy animátorhoz, aki az egyéni elmélkedési helyek és a közösségi asztal közt tartózkodik (B).
4. Szentséggel egybekötött animáció esetében pap lesz ez az animátor.
5. Elmélkedését megosztja jegyzetei segítségével. Az animátor mindenkinek – amikor megosztja vele az elmélkedését – gyertyát nyújt át, és

megmagyarázza, hogy a fény visszatért, és hogy valamennyi fény egyesítésével nagy ünnepi tüzet kapunk (C).

6. Mindenki odamegy a felvirágozott közösségi asztalhoz. Egy másik animátor énekelteki azokat, akik megérkeztek, és vár azokra, akik még elmélnednek vagy beszélgetnek (D).

7. Ily módon az ének, a fény, az újra meglelt közösség bővül abban az arányban, ahogy a csoport tagjai az asztalhoz gyűlnek. Mindehhez még a befogadás jeleit is hozzá lehet venni (kézfogás, ölelés, egy tárgy, egy énekfűzet átadása, egy rajz, amely örvendező közösséget ábrázol, stb.).

66 – A BIBLIA ÓRIÁSAI

Előkészítés

1. Ezt a módszert csak egy nagy teremben vagy a szabadban lehet gyakorolni.
2. Nagy áruházból származó papírzsákokat gyűjtünk össze.
3. Ragasztószer, olló.
4. Szerzünk fehér és színes papírt, amennyit csak tudunk.
5. Nagy szövetdarabok, lepedők (amennyi színben csak lehet).
6. Gombostűk, ruhaszárító csipeszek, biztostűk.
7. Kikeresünk egy szöveget az Ó- vagy az Újszövetségből.

Levezetés

1. Elolvassuk a csoporttal együtt a szöveget.
2. Kiválasztjuk azokat a személyeket, akiket be fogunk mutatni: a szöveg szerinti legfontosabb személyeket, és azokat, akiknek a személyiségét vagy tevékenységét ki akarjuk emelni.
3. Megszerkesztjük ezeknek a személyeknek az álarcát a 61. sz. alatt ismertetett eljárás mód szerint.
4. Az álarchoz szövetből hosszú ruhát szabunk, úgy, hogy a ruha a földig érjen; figyelembe vesszük, hogy a csoport két tagja rejtőzik majd a ruha alatt, egyik a másik nyakában ülve (így valósítjuk meg az "óriás"-t).

5. Kiválasztjuk a csoport egy erősebb tagját, hogy ez hordjon egy másikat, akinek könnyebbnek kell lennie; ez az utóbbi viseli majd az álarcot.

6. Egy celebrálás során, vagy egyszerűen a munka befejezéseként, újra elolvassuk a szöveget, és a "bibliai óriás" játsza a cselekményt, amelyről a szöveg szól.

7. Amikor az óriás ruháját készítjük, ne felejtjük el, hogy a "cipelő" szeme magasságában egy kis nyílást hagyjunk, másképp nem "látja" az útját.

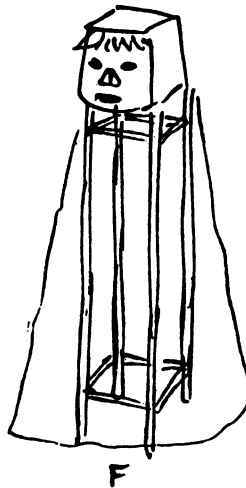
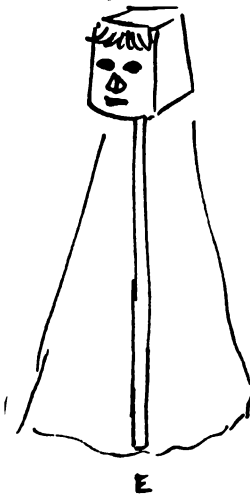
67 – AZ ÓRIÁSOK – SZÉKKEL VAGY BOTTAL

Előkészítés és levezetés

1. Lásd a 66. számú eljárásmódot!
2. Ahelyett, hogy a "bibliai óriás" megvalósításához a csoport két tagjára lenne szükség (ti. egyik a másik vállán), az álarccá átdolgozott papírsákok egyszerűen egy szék támlájára erősítjük (A és B ábrák).
3. Egy nagy szövetdarabot a szék köré erősítünk (C).
4. Végül a celebrálás pillanatában valaki a szék alvázába dugja a fejét, hogy így az "óriást" a fején hordja. Tanácsos az álarcot viselő személy feje és a szék ülőkéje közé egy párnát helyezni (D).

5. Lehet az óriás zsákálarcát egy bot végére is rögzíteni, és ehhez illeszteni a szövetet. Az álarcot vivő karmagasságban tartja a botot (E).
6. A bot helyett lehet egy lécekből összeállított állványt is használni (F).

68 – A JÓ ÉS A ROSSZ FÁJA

Előkészítés

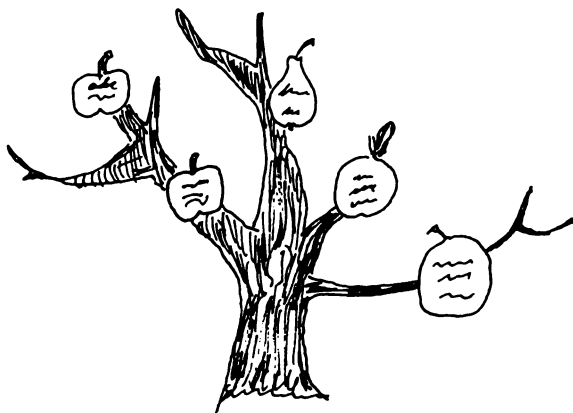
1. Előkészítünk egy szöveget (az elkötelezettségről, a jóról, a rosszról).
2. Veszünk egy kis cserjét, vagy készítünk egyet kemény papírból, esetleg felrajzoljuk egy táblára.
3. Gondoskodunk egy – lehetőleg zöld színű – papírlapról minden csoporttag számára. Az egyes papírlapok nagysága kb. 15x15 cm legyen.
4. Ollók, ragasztópapír, színes ceruza vagy golyóstoll minden csoporttag számára.

Levezetés

1. Elolvassuk a szöveget.
2. Megkérjük a csoport minden tagját, hogy gondolkodjon el a szövegen, azután írja fel a zöld lap egyik oldalára, hogyan ismeri fel az ember, hogy bűnös.
3. Azután a zöld lap másik oldalára írja fel, megérzése szerint hogyan tudna haladni, és mit kellene a közösségtől és az Úristentől kérnie, hogy sikerüljön haladni.
4. Mielőtt a szövegek felolvasásra kerülnének, megkérünk mindenkit, hogy vágja ki a zöld papírlapját gyümölcs alakúra.
5. Rámutatunk arra, hogy mindaz, ami a "gyümölcs"-re van írva, egyelőre még csak az ötlet síkján mozog. Még érnie kell, étellel kell megtelnie, igazzá kell válnia.
6. Sorban mindenki bemutatja a saját haladási vágját, miközben felolvassa a "gyümölcs" haladási oldalát, és elmondja, mit vár a közösségtől és az Úristentől.

7. A felolvasás után ki-ki felragasztja a "gyümölcsét" a fa egyik ágára.
8. Mindezt meg lehet szervezni szentségi találkozás formájában, egy pap jelenlétével.

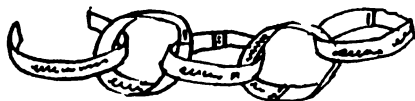
69 – ELSZAKÍJTJUK A ROSSZ LÁNCAIT

Előkészítés

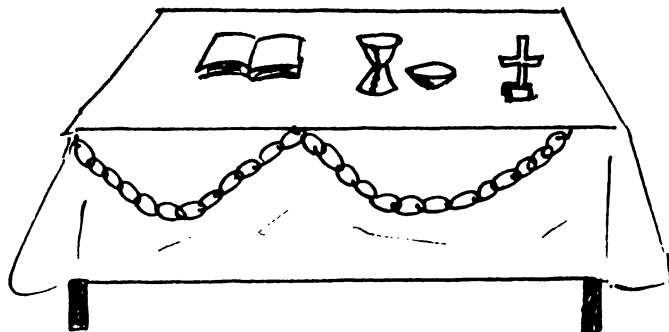
1. Összegyűjtünk sok papírlapot.
2. Olló, ragasztópapír vagy fűzőkapocs és fűzőgép.
3. Gondoskodunk olyan szövegről, amely a rosszról vagy a kiengesztelődésről szól, az Istenről, aki széttöri a gonosz láncait (pl. Lk 4,18 vagy 1Pét 3,19–20 vagy Róm 7,6).

Levezetés

1. A papírlapokat 20x4 cm-es szalagokra vágjuk.
2. Elolvassuk a választott szöveget.
3. Elmélkedünk a szövegen, és feljegyezzük, hogy az Úr és a barátaink mitől szabadíthatnak meg bennünket (olyan valamitől, ami megakadályoz bennünket abban, hogy igaz nő vagy férfi legyünk). Ezt az írásos elmélkedést a kivágott papírszalagok felhasználásával végezzük.
4. Akik akarnak, jöhetnek tanúságot tenni: felolvassák, amit a szalagjukra írtak.
5. Azután mindenki gyűrű alakúra összeragasztja vagy összekapcsolja a szalagját, úgy, hogy az összeragasztott szalagok egy lánc szemeit alkossák.
6. A gyülekezet közepén helyezük el ezt a nagy láncot.

7. Újra felolvassuk a szöveget. Megmagyarázzuk, hogy az Úr és mindazok, akik a többieket segíteni akarják a haladásban, át tudják változtatni a rossz láncát a jóság és a barátság fűzérévé.
8. A csoport valamelyik tagja jelképesen széttöri a rossz láncát: eltépi az egyik papír láncszemet. A fűzért azután fel lehet használni ünnepi dekorációnak.

70 – A KOLLEKTÍV BŰN SÚLYA

Előkészítés

1. Gondoskodunk egy nagy bőröndről vagy egy nagy utazóládáról.
2. A csoport minden tagja számára előkészítünk egy papírlapot és egy golyóstollat.
3. Olyan hely közelébe megyünk, ahol könnyen lelhetünk köveket, kavicsokat vagy téglákat.
4. Előkészítünk egy szöveget a kiengesztelődésről.

Levezetés

1. Elolvassuk a szöveget
2. Elmagyarázzuk, hogy a rossz olyan, mint egy súly, amely akadályoz a haladásban minket magunkat, de az egész csoportot is hátráltatja, mert mindenki egy kicsit a másikért is felelős.
3. Megkérjük a csoport minden egyes tagját, hogy végezzen személyes elmélkedést, és aztán írja fel egy papírlapra, ami a szívét nyomja, az életére ránehezedik.
4. Mindenkit megkérünk, hogy menjen és keressen magának egy követ vagy egy téglát.
5. Visszatérve beteszi papírlapját a kövel együtt a bőröndbe vagy a ládába.
6. A bőröndre ragasztunk egy papírlapot, amelyen a KÖZÖSSÉG szó áll. Hiszen a közösséget jelképezi a csoporttagok köveinek összessége.
7. Együttesen reflektálunk a "kollektív bűnök"-re, amelyek a csoportban vagy a társadalomban fennálló szabályok következtében léteznek. Például: a mi csoportunkban az a szokás, hogy a robotmunkát a legfiatalabbakra hagyjuk.
8. Megpróbáljuk a bőröndöt a csoporton kívülre vinni, ami azt jelképezi, hogy a csoport meg akar szabadulni közösségi bűnének és az egyéni bűnöknek a súlyától.
9. Közös reflexiót végzünk, hogy kidolgozzunk egy olyan "hadászati tervet", amely a csoport számára lehetővé teszi az előhaladást.

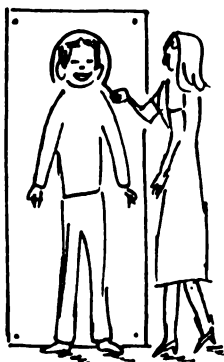
71 – KITALÁLÓSDI KÖRVONALRAJZOK ALAPJÁN

Előkészítés

1. Gondoskodunk nagy papírivekről (méret: nagyjából 2x0,80 m) a csoport taglétszámának megfelelő mennyiségben.
2. Minden csoporttag számára gondoskodunk egy nagy pasztell-színesről.
3. Ragasztópapír.
4. Ez az eljárás mód akkor alkalmazható, ha a helyiség falain elegendő hely van ahhoz, hogy egymás mellé felerősíthetjük valamennyi tag körvonalarajzát.

Levezetés

1. A vezető a csoport minden tagjának ad egy embernagyságú papíriveret.
2. A foglalkozás első részében mindenki megkéri egyik szomszédját, hogy rajzolja fel körvonalaait az ív papírjára. E célból vagy odaragasztja a papíriveret a falra, és nekitámasztja a hátát, vagy pedig lefekszik a padlóra (A).
3. Amikor ez a körvonalarajzolás befejeződött, a rajzokat felerősítjük a falra, és saját siluettjébe (a vonalon belül) mindenki beír olyan jellegzetességeket, amelyek őt bemutatják, és amelyekről fel lehet ismerni (de semmi tárgyi utalást nem ír, mint vezetéknev, keresztnév, dátum stb.). Példának okáért beírja: mit kedvel, mit utál, ki számára az Úristen, kik a barátai, milyen elkötelezettségei vannak iskolai vagy profeszionális munkáján kívül, stb. (B).

A

B

4. Amint ez befejeződött, a vezető elolvastatja, ami az egyes sziluettekben írva áll; előzőleg megkérte a csoport tagjait, hogy jöjjenek hozzá közelebb, a terem közepébe, hogy senki se legyen a saját körvonalrajza mellett.

5. Minden egyes sziluett felolvasása után a csoport megpróbálja kitálcálni, kiről van szó. Magától értetődik, hogy az, akinek a körvonalrajzát felfedik, nem ő maga árulja el saját magát.

6. Kiértékelés: Mit tudtunk meg a többiekéről? Egymás kölcsönös felfedezése.

72 – JÉZUS, AZ ESZMÉNYI EMBER KÖRVONALRAJZA

Előkészítés

1. Gondoskodjunk egy nagy ív papírról (nagyjából 2x0,8 m).
2. Annyi pasztellceruzát biztosítsunk, ahány tagja van a csoportnak.

Levezetés

1. A vezető a csoport közepébe, a földre helyezi a nagy ív papírt.
2. Felvázol egy körvonalrajzot, vagy megkéri erre a csoport egyik tagját, aki jól rajzol.
3. A vezető megkérdi a csoporttól, mit írnának a sziluettre, ha az eszményi embert kellene jellemezni.
4. Minden ötletet, amelyet a csoport elfogad, azonnal feljegyzünk a sziluett belső felületére. Ki-ki adhat több ötletet is.
5. Amint vége van ennek a keresésnek, a vezető megkérdezi a gyülekezetet, hogy valaki ismer-e olyan személyt, aki tökéletesen megfelel a sziluettbe gyűjtött leírásnak.
6. Rávezetjük a csoportot, miközben neveket említ, hogy senkiben sincsenek meg az összes említett tulajdonságok tökéletes mértékben.
7. Valószínűleg a csoport egyik tagja ki fogja mondani: "a Názáreti Jézus". Ha senki sem említené, akkor (néhány perc elmúltával) a vezető felveti az Úr Jézus nevét.
8. Megbeszéli, egyetértenek-e. Esetleg kikeresni az evangéliumból, mit mondtak róla.
9. Rávezetjük a csoportot, hogy valóban Jézus az egyetlen eszményi ember. Őt követhetjük.

73 – ZENÉS SZÉK – ÚJ JÁTÉKSZABÁLYOKKAL

Előkészítés

1. Összeszedünk annyi széket, ahány résztvevőnk van.
2. Gondoskodunk zeneforrásról (hangszer vagy lemezjátszó, esetleg magnetofon).

Levezetés

1. Felszólítjuk a csoportot a "zenés szék" játéokra.

Emlékeztetőül. Ez a játék így megy. Felállítunk körbe eggyel kevesebb széket, mint a játékosok száma. Például, ha 10 játékosunk van, 9 széket állítunk fel.

Mikor a zene megszólal, mindenki körbeforog a székek körül, anélkül, hogy megérintené a székeket. Amikor a zene elhallgat, mindenkinek le kell ülnie. De minthogy egy szék hiányzik, egy valaki állva marad. Ez a valaki kiesik a játékból. Egy széket kivonunk a játékból; újra megindul a zene, és a játékosok ismét forognak.

Győztes az lesz, akinek sikerül leülnie a megmaradt utolsó székre (nyilván a végén csak két játékos marad).

2. Miután a "zenés szék"-játék befejeződött, kiértékeljük, mi is történt. Rájövünk, hogy némelyek csalni próbáltak, amennyiben lökdösték a többieket, vagy mozgatták a székeket. Azt is megállapítjuk, hogy egy személy kivételével mindenki más veszített.

3. A vezető akkor megkéri a csoportot, de mindenekelőtt mindenki személyesen reflektál arra, hogy új szabályokat találjon ehhez a játékhoz, úgy, hogy sok győztes legyen, és mindenki osztozzon a szórakozásban, egészen a játék végéig.

4. Bizonyos ideig tartó reflexió után mindazok, akik új szabályokat találtak, elmondják. A csoport megbeszéli, s kiválasztja azokat, amelyek valóban megfelelnek annak, amit a vezető kért.

5. Eljuttatjuk a zenés szék játékát az új módszer szerint.

6. A vezető akkor gondolkodásra szólítja fel a csoportot: Istennek az emberre vonatkozó terve szerint mindenki a lehető legnagyobb fokú boldogságban részesedik; szükséges, hogy törvényeink, szabályaink, elhatározásaink (úgy, mint a játék szabályai is) ezt lehetővé tegyék.

7. Reflektálunk csoportunk életszabályaira, amelyeket meg lehetne változtatni, sőt ellenkezőjükre fordítani.

8. Felállítjuk ezt a változtatási stratégiát; előíranyozzuk szakaszait és a kiértékelés időpontjait.

74 – KERESZTÉNY TÖRTÉNETEM

Előkészítés

1. A csoport minden tagja számára gondoskodunk papírról és golyóstollról.

2. Előkészítünk kartonlapokat, amelyeket különféle jelölési mód vagy más-más szín különböztet meg egymástól, oly módon, hogy minden fajtából kettő-kettő egyforma legyen, és hogy végösszegük elérje a csoport tagjainak számát. Például egy húsz tagból álló csoport számára 10 pár kartonra van szükségünk.

3. Keretes falmező vagy tábla.

Levezetés

1. A csoport minden egyes tagja kap egy kartont.

2. Mindenkinek van egy golyóstolla és papírja.

3. A vezető megkér mindenkit, hogy erőltesse meg az emlékezetét, s emlékezzék azokra a személyekre, akik élete során az Úristenről valamit tanítottak neki.

4. Együttal arra is megkér mindenkit, hogy írja le ezt a "személyes keresztény történetet" papírra, időrendi sorrendben, azaz a legrégebb emlékektől kezdve.

5. Amikor ez megvan, megkérjük a csoportot, hogy gyűljön össze kettesével, a kartonlapok szerint.

6. Ekkor annak a csoporttagnak, akivel a kartonosztás véletlene összehozott, megmutatjuk személyes keresztény pályafutásunkat. Utána a másik csoporttag mutatja be az előbbinek a saját személyes keresztény történetét.

7. Végül az egész csoport összegyűl, és a vezető megkér mindenkit, hogy mondja el, mi ragadta meg leginkább társának tanúságtételében, akivel megosztotta emlékeit. Nem kell tehát mindent elismételni. Az viszont fontos, hogy aki a tanúságtételt meghallgatta, mindenki számára most ő fogalmazza meg. Ez megerősíti az élménycsere érzését és a közösségi érzést. A vezető a lényeget feljegyzi a táblára.

8. Végül bárki kérhet egy másiktól pontosabb részleteket.

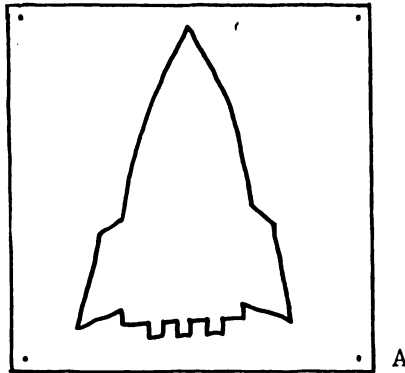
75 – A NEKIINDULÁS RAKÉTÁJA

Előkészítés

1. Gondoskodunk egy állványról, amelyre rajzot lehet erősíteni, valamint egy nagy ív fehér papírról.
2. Különbéféle színű színes ceruzák.
3. Pasztell, festék és ecsetek.

Levezetés

1. A vezető felkér egy vagy két csoporttagot (akik valamelyest tudnak rajzolni), hogy rajzolják fel a nagy ív papírra (amilyen nagy csak lehet, 2 m magasságú) egy rakéta körvonalait (A).

2. Mialatt ezek a rajzolók dolgoznak, a vezető elmagyarázza a csoportnak, hogy ez a rakéta azt jelképezi, amit elég hosszú időtartam alatt meg fogunk valósítani (táborozás, negyedév, egész év, havi összejövetelek folyamán).

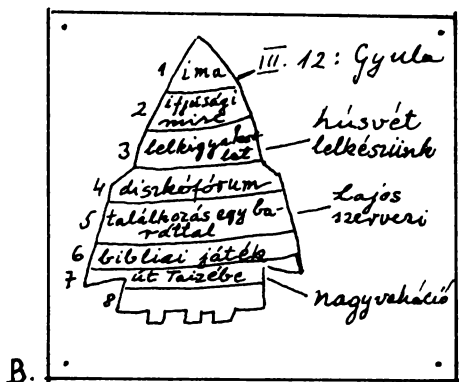
3. Azt is elmagyarázza, hogy most itt állunk az új időszak kezdetén, és hogy ugyanúgy, mint a rakétánál, a program elindítása, belendítése és megvalósítása csak akkor sikerülhet, ha mindenki együttműködik.

4. A vezető azután megkérdi, milyen vágyak merülnek fel lelki szinten (módszerek, kifejezés, módok, tevékenységek vonalán) a kérdéses időszakra.

5. Amikor mindenki elvégezte reflexióját, a rakéta körvonalai pedig elkészültek, akkor a rakétán belülre felírjuk a különféle javaslatokat. Megbeszélés után a lehető legtöbb részletet feltüntetünk: időpontokat, felelősöket, kiértékelési időket stb. Mindezt egyébként később még lehet kiegészíteni és módosítani (B).

6. Amikor ez megtörtént, a vezető rábízta a csoport néhány tagjára, hogy fessék meg a rakéta különféle elemeit. Minden egyes elem a csoportnak egy-egy javaslata, elhatározása.

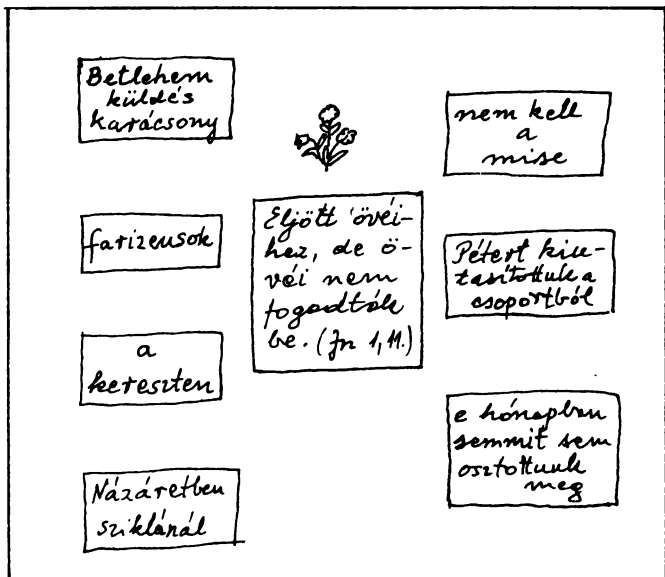
7. Ez a tábla a szóban forgó időszak egész tartamára a csoport helyiségében marad.

76 – SZÉTMORZSOLT VIRÁG

Előkészítés

1. Szedünk vagy vásárolunk egy szép virágot.
2. Egy terítővel borított szép asztalon elhelyezzük a virágot egy vázában.
3. Előkészítünk egy táblát a következő szöveggel: "Sajátjába jött, de övéi nem fogadták be." (Jn 1,11.)

4. Hirdetőtáblák, papír, színes ceruzák és rajzszögek.

Levezetés

1. Amint a csoport összegyűlt, a vezető bemutatja a vázát a virággal. Elmagyarázza, hogy a virágok a természetben látható legszebb alkotások közé tartoznak, és hogy az ember azoknak ad virágot, akiket nagyon gyengéd ajándékkal akar meglepni.
2. A mai napon azért hoztunk virágot, hogy a helyiséget szebbé tegyük. Ez a virág tehát ajándék a csoport számára.
3. A vezető aztán hirtelen kapja a virágot, és szétmorzsolja a kezében. Földre dobja, és rátapos.
4. A következőkben elmagyarázza, hogy ugyanígy tettek az emberek is az Úristennel, aki a legszebb ajándékot adta nekik, amit csak találni lehet: a saját Fiát, aki eljött, hogy közöttünk lakozzék.

5. A vezető ekkor kiakasztja a táblát János 1,11 szövegével.
6. Közösen kikeressük azokat a szakaszokat az evangéliumból, amelyekben Jézust nem fogadják be (Betlehemben, mikor született; Názáretben, mikor a szikláról le akarják taszítani; Jeruzsálemben, ahol megölik; stb.).
7. A táblára, oldalt, néhány szóval feljegyezzük a talált idézetekre szóló emlékeztetőt.
8. Ezután reflektálunk arra, hogyan fogadjuk ma az Úr Jézust a mi csoportunkba, a mi életünkbe.
9. Mindezt felírjuk papírlapokra, és elhelyezzük a táblára a Szent János-idézet másik oldalára.
10. Végül pedig összeszedjük a szétaposott virág maradványait, ezeket is odaerősítjük a táblára, egészen közel Szent János mondata (1,11) mellé.

77 – LEVÉL JÉZUSHOZ

Előkészítés

1. A csoport minden egyes tagja számára gondoskodunk egy golyóstollról, egy papírlapról és egy borítékról.
2. Szükségünk lesz egy nagy kosárra.
3. Kiválasztunk egy szöveget az evangéliumból, lemásoljuk vagy fénymásoljuk a csoport minden egyes tagja számára.
4. Ezt az evangéliumi szöveget a borítékokba tesszük minden tag számára.
5. Elég nagy helyiségre van szükségünk, vagy pedig a szabadban gyakoroljuk ezt a módszert.

Levezetés

1. A vezető mindenkinek átad egy borítékot, amely az evangéliumi szöveget tartalmazza.
2. Azután megkéri a csoport tagjait, hogy szóródjanak szét, olvassák el gondosan a borítékban található evangéliumi szöveget, és írjanak levelet az Úr Jézusnak, amelyben elmondják, mit gondolnak mindarról, ami a szövegben történik, mit gondolnak Órála, és arról, amit cselekszik, stb. (Mindenki természetesen magával vitt egy darab papírt és tollat, hogy a levelet megírhasssa.)
3. Amint a szövegolvasás, a reflektálás és a levél megfogalmazása befejeződött, borítékba tesszük a levelet, szerkesztünk egy címet, és saját nevünket, címünket felírjuk a boríték hátlapjára.
4. Utána mindenki visszatér a helyére, és beteszi borítékját a kosárba.
5. Amikor már mindenki visszatért a csoportba, a vezető kiveszi a kosárból az első levelet, és megkéri annak íróját, olvassa fel levelét a csoport tagjainak.
6. Így sorjában mindenkit felszólítanak arra, hogy ossza meg az evangéliumi szöveggel kapcsolatos reflexióját.

78 – SZOLGÁLÓ KÖZÖSSÉG

Előkészítés

1. Kikeressünk néhány olyan szöveget, amelyek a keresztyének szolgáló magatartásáról szólnak, valamint azokról a talentumokról, amelyeket azért kaptunk, hogy segítsük csoportunkat (közösségünket), pl. Mt 23,1–12; Mt 25,14–30; Lk 22,34–40; Mk 10,35–45; ApCsel 2,42–47 . . .

2. Ezeket a szövegeket borítékban elküldjük a csoport néhány tagjának; mellékelünk egy levelet is, amelyben megkérjük őket, hogy készüljenek fel a szöveg felolvasására egy megadott napon a csoport előtt.

3. Gondoskodunk hirdetőtábláról, rajzszövegekről vagy kapcsolókról.

4. Előkészítünk mintegy tíz kartonlapot kb. 30x10 cm méretben.

5. Ugyanilyen méretben előkészítünk mintegy húsz fehér kartont.

6. Színes ceruzák.

Levezetés

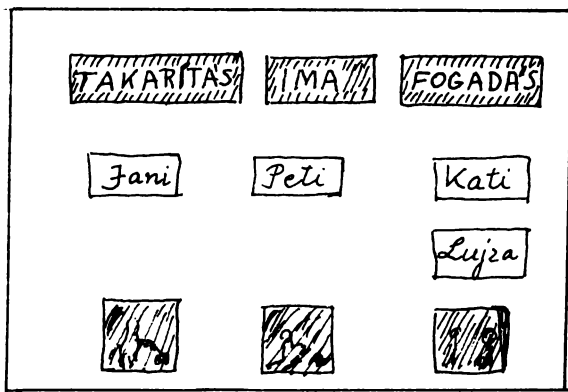
1. Azok, akik a szolgálatról szóló szöveg olvasására felkészültek, felolvassák szövegüket a csoport előtt.

2. Rövid eszmecsere a szövegekről. Felfedezés: hogy egy keresztyén közösséget megvalósíthassunk, egymás szolgálatára kell állnunk.

3. A vezető akkor megkérdezi a csoportot, milyen szolgálatokat tehetnek egymásnak keresztyén közösségünkben. A legalázatosabb szolgálatoktól kezdve (takarítás, szellőztetés) a legmélyrehatóbb szolgálatokig (új tagok fogadása, imádság előkészítése stb.).

4. Amikor a csoport megegyezett mintegy tíz szolgálatot illetően (több-ről is lehet szó, de ez esetben több színes kartonra van szükség), a vezető felírja ezeket a szolgálatokat a színes kartonlapokra.

5. Ezeket a különféle kartonokat felerősítjük a táblára.

6. Akkor a vezető azt kéri a csoporttól, hogy valóban kötelezzék el magukat, és a fehér lapokra felírjuk azok neveit, akik ezeket a szolgáltatásokat majd ellátják (megszabott időszakra). Így egy csoport több tagját is lehet választani egy bizonyos szolgálatra, ha ilyen szükség mutatkozik.

7. Ezeket a kartonokat a szolgálatok címszavai alá erősítjük. Ez a tábla lesz majd a szolgálatkiértékelés alapja.

8. Még egy utolsó ízben elolvassuk a szolgálatokról szóló valamelyik szöveget.

9. A csoport még utólag kikereshet fényképeket (vagy talán még jobb, ha felvételeket készít), amelyek ezeket a szolgáltatásokat ábrázolják, és ezeket is a táblára tesszük.

79 – KÉPELMÉLKEDÉS

Előkészítés

1. A vezető kiválaszt egy képet (rajzot, fényképet, festményt), amely az emberlét mélyét érintő helyzetet ábrázol.

Például: emberek, akik szenvednek, gyötrődnek, töprengenek; egy elvezett gyermek; egy vajúdó asszony; stb.

2. A képnek elég nagynek kell lennie ahhoz, hogy az egész csoport egy időben láthassa. Amennyiben nem ez a helyzet, meg lehet nagyítani a képet, akár újrarajzolással (lásd a 7. sz. eljárásmodot), akár diaprojektív készítésével. Ez utóbbi esetben gondoskodni kell vetítőről is.

3. De lehet a képet, ha nagyon kicsi, sokszorosítani is, annyi példányban, mint amennyi a csoporttagok száma (fotókópiákkal, stencilre rajzolva).

4. A vezető előkészít egy reflexiós szöveget is, amelyben részletesen sorra veszi az összes érzést, amelyet a kép minden egyes eleme ébreszt benne, személyről személyre haladva (a tekintetük, a kezük, a magatartásuk a többiekkel, a díszlettel kapcsolatban, a cselekvésük és így tovább). Kiemeli Isten tevékenységét, az emberek magatartását az Úr irányában.

Levezetés

1. A vezető bejelenti a csoportnak, hogy egy műalkotáson fognak elmélkedni. Egy ilyen alkotásnak az a sajátossága, hogy sok olyan gazdagságot tartalmaz, amelyet első pillantásra nem látunk meg. Jelzi azt is, hogy egy kisé Isten szeme is rajtunk nyugszik; figyel és megért mindent, ami bennünket érint.

2. A vezető akkor kiállítja a képet (illetve szétosztja a reprodukciókat).

3. Először néhány másodpercnyi csendet szentel annak, hogy kedvezen a hallgatás légkörének, és lehetővé tegye mindenkinek a bemutatott kép kezdeti felfedezését.

4. Azután a vezető megkezdi reflexiós szövegének felolvasását. Ügyel arra, hogy meg-megálljon néhány pillanatra az elmélkedés egyes pontjai után.

5. A szöveg után javasolja azoknak, akik hozzá akarnak fűzni egy kis elmélkedést, ki akarnak emelni egy részletet, egy benyomást, hozzátenni valamilyen ötletet, vagy egész egyszerűen el akarják mondani a csoportnak, mit találtak megkapónak – javasolja nekik, hogy tegyék meg.

80 – JÉZUS ELLENTÉTES TULAJDONSÁGAI

Előkészítés

1. A vezető megkéri a csoport tagjait, hogy a legközelebbi összejövetelre keressenek ki az evangéliumból olyan elemeket, amelyek Jézus ellentétes magatartásait vagy tulajdonságait látszanak kidomborítani. Például: Jézus tiszteli az életet, másrészt viszont nem habozik a keresztfán életét áldozni.

2. A vezető megkéri mindazokat, akik valamit találtak ilyen értelemben, juttassák el hozzá az idézetet és a lelőhelyet.

Például: "Hallottátok, hogy mondatott: Ne ölj!" (Mt 3,21) – és: "Az Emberfiát ki fogják szolgálatni, hogy keresztre feszítsék" (Mt 26,2).

3. Miután kézhez vette a feleleteket, a vezető felírja egy táblára (vagy egy papírlapra, mindenki számára külön lapra) valamennyi bibliai idézetet, szembeállítva mindegyiket az ellenkezőjével. Vagy még jobb megoldás: felírja az idézet feltételezett értelmét, és vele szemben az ellenkezőjét. A tábla (vagy a lap) aljára össze-vissza felírja valamennyi bibliai idézet lelőhelyét.

4. Szükség van egy hirdetőtáblára.

5. Színes ceruzák, papír és golyóstoll minden résztvevő számára.

6. Minden résztvevő számára egy Biblia.

Levezetés

1. A vezető köszönetet mond mindazoknak, akik egy vélt ellentmondást találtak az evangéliumban, és bejelenti, hogy együtt megkísérlik ezeket újra fellelni.

2. Ki-ki kap egy tollat, egy darab papírt és egy Bibliát.

3. Azután a vezető mindenkinek odaadja a neki készített lapot, vagy megmutatja a táblát. Példa:

Jézus a boldogtalanok barátja Jézus Isten barátja

Jézus derülőt Jézus együtt szenved a nyomorultakkal

Jézus erőteljes vezető Jézus szolgál

Jézus sokat kíván Jézus nem vet meg senkit

Jézus ravasz, fortélyos Jézus igaz; úgy cselekszik, ahogy beszél

Jézus kevéssel beéri Jézus szeret jól élni

Jézus ragaszkodik az élethez Jézus a kereszten életét adja

Mt 4,2; Mt 4,18–22; Mt 5,37; Mt 5,43–48; Mt 19,16–22; Mt 20,29–34; Mt 22,15–22; Mt 27,46; Mt 20,28; Jn 2,1–10; Jn 5,1–9; Jn 8,3–11; Jn 13,1–17; Jn 14,31.

4. A vezető azt kéri, hogy mindenki másolja le az idézetet, amint megtalálta, és jegyezze fel a bibliai hivatkozások leőhelyeit is.
5. Amikor mindenki befejezte a keresést, összehasonlítják a feleleteket, és feljegyzik azokat a táblára (vagy az egyes lapokra).
6. Megvitatják, hogy valóban ellentétes tulajdonságokról van-e szó, vagy sem.

81 – ÉJJELI IMÁDSÁG

Előkészítés

1. Összegyűjtünk háromszor annyi kartont, mint amennyi a csoport tagjainak száma. Így például egy húsztagú csoportnak hatvan kartont.
2. Golyóstoll mindenki számára; három kosár vagy doboz.
3. Néhány zseblámpa, imádkozásra alkalmas hely.
4. Ez a módszer csak akkor alkalmazható, ha a csoport legalább egy éjszaka együtt lakik (hétvége, táborozás, szabad ég alatti oktatás, lelki-gyakorlat, internátus stb.).

Levezetés

1. Este, lefekvés előtt a vezető indítványozza, hogy aki óhajtja, vállaljon egy éjszakai imavirrasztást. Ez közösségvállalást fejezhet ki mindazokkal, akik éjszaka imádkoznak (szemlélődő szerzetesek, remeték, lelki-gyakorlatos fiatalok, haldoklók családtagjai stb.).
2. A vezető az egész csoportnak ajánlja, még azoknak is, akik nem vesznek részt az éjjeli imádságban, hogy írják fel egy első kartonra egy vagy több imaszándékukat. Ezeket a kartonokat aztán az első dobozba tesszük.
3. Egy másik kartonra mindazok, akik fel akarnak kelni az éjszakai imádsághoz, felírják nevüket, és azt az órát, amikor éjszakai imájukat meg akarják kezdeni (második doboz).
4. A harmadik kartonra a vezető kérésére mindenki egyszerűen felírja a nevét, ha részt akar venni a virrasztásban (harmadik doboz).
5. A megadott órában a vezető felkölteti azt a résztvevőt, aki ezt kívánta (lásd a második kartont). Ez elmegy az imahelyre, kikeresi a második dobozból a kartont saját imaszándékával és – az éjjeli imádságon részt vevők számától függően – esetleg valaki másnak az imaszándék-kartonját is.
6. A kartonokra feljegyzett és esetleg egyéb szándékokra végzett imája után mindenki visszateszi a kartonokat a második dobozba vagy kosárba, úgy, hogy esetleg más valaki újból választhassa azokat.
7. Most jött el annak az ideje, hogy a vezető megkérje az éjjeli ima résztvevőjét, hogy a harmadik dobozból vegye ki a saját kartonját, és írja fel rá azt, amit az ilyenfajta virrasztásról és éjjeli imádkozásról gondol.
8. Ezeket a kartonokat visszatesszük a harmadik dobozba, és másnap reggel alapul szolgálhatnak egy megbeszéléshez, amelyen megtárgyaljuk az előző éjszaka eseményeit, élményeit, és elmélyedve ki is értékeljük.

Előkészítés

1. Gondoskodunk öt nagy tábláról, amelyekre felírjuk: "Európa", "Ázsia", "Afrika", "Észak-Amerika" és "Dél-Amerika".
2. Gondoskodunk annyi székről, ahány tagja van a csoportnak.
3. Ezt az animációs gyakorlatot csak nagy helyiségben és legalább húsz főnyi csoporttal lehet végezni.
4. A vezető kikeres olyan szövegeket, amelyek az igazságosságról, az osztzkodásról szólnak. Például: Lk 3,10–18; Jak 1,17–27; 2Kor 8,7–15.

Levezetés

1. A vezető javasolja a terem közepén összegyűlt csoportnak, hogy oszlanak szét az öt nagy földrész szerint. Ekkor a helyiség négy sarkába egy-egy világrész tábláját helyezi, a terem közepébe pedig "Európa" tábláját. A csoportnak úgy kell megoszlania, ahogyan a világ összlakosságának földrészek szerinti arányát a csoport elképzeli.

Például: a csoport öt tagja Ázsia, négy tagja Észak-Amerika, három Európa, három Afrika és három Dél-Amerika táblája alatt helyezkedik el.

2. A vezető megszámolja, hány személy helyezkedik el az egyes földrészek táblája előtt. Azután helyreigazít, jelezvén, hogy a világ összlakossága (1980 körül) a következőképpen oszlik meg: Ázsia 38%, Európa 27%, Afrika 10%, Dél-Amerika 8% és Észak-Amerika 7%.

Ha tehát a csoport taglétszáma	15	20	25	30
akkor Ázsia táblája előtt	8	12	14	18
Afrika táblája előtt	2	2	3	3
Európa táblája előtt	3	4	4	5
Dél-Amerika táblája előtt	1	1	2	2
Észak-Amerika táblája előtt	1	1	2	2

személynek kellene állnia.

3. A vezető megkéri a csoportot, hogy helyesbítse a helyezkedést a tényleges népességarányoknak megfelelően.

4. Azután közli, hogy a székek azt a gazdagságot jelképezik a maga összességében, amely jelenleg a világon kiaknázzható. Megkéri a résztvevőket, hogy minden földrész számára vegyenek igénybe annyi széket, amennyi véleményük szerint e pillanatban a valóságnak megfelel. Tehát minden világrész egy bizonyos számú széket birtokába vesz.

5. A vezető helyesbít, amennyiben jelzi, hogy a világ összgazdagságának 4%-a Ázsia birtokában van, 4% Afrikáé, 27% Európáé, 11% Dél-Amerikáé és végül 54% Észak-Amerikáé.

Ha tehát a székek száma akkor:	15	20	25	30
-----------------------------------	----	----	----	----

Ázsiának járna	1	1	1	1
Afrikának járna	1	1	1	1
Európának járna	3	5	7	8
Dél-Amerikának járna	2	2	3	4
Észak-Amerikának járna	8	11	13	16

6. Felolvasunk egy, az igazságosságról szóló szöveget, s ezt vita követi.

83 – KIEGÉSZÍTENDŐ KÉPREGÉNY

Előkészítés

1. Mindenki számára gondoskodunk ceruzáról, finom sorjelzőről, színes ceruzákról, radírgumiról.

2. A vezető már előkészített egy oldalnyi képregényt, amely feleleveníti valamelyik evangéliumot vagy egy istenes ember életének egy epizódját, de hiányoznak belőle bizonyos elemek vagy párbeszéddek. Annyi példány (fotókópia) kell a képregényről, ahány tagja van a csoportnak.

3. Előkészítünk egy szöveget (amelyet a befejezetlen képregény részben – hiányosan – ábrázol). Például: "Péter vallomása", Jn 6,67–71.

Levezetés

1. A vezető felolvastatja a szöveget a csoportnak.

2. Azután kiosztja a hiányos képregény példányait, és megkéri, hogy mindenki csendben próbálja a hallott szöveg alapján kiegészíteni a rajzokat és párbeszédeteket.

Például 6,67–71 szerint:

3. Ennek végeztével, még mindig csendben, mindenki megnézi, hogy a többiek hogyan egészítették ki a képregényt.

4. Csoportos eszmecsere következik, összehasonlítás az evangéliummal, kérdések feltevése; hagyjuk, hogy a szöveg kérdőre vonjon: "Manapság milyen üzenetet intéz hozzánk ez a történet?"

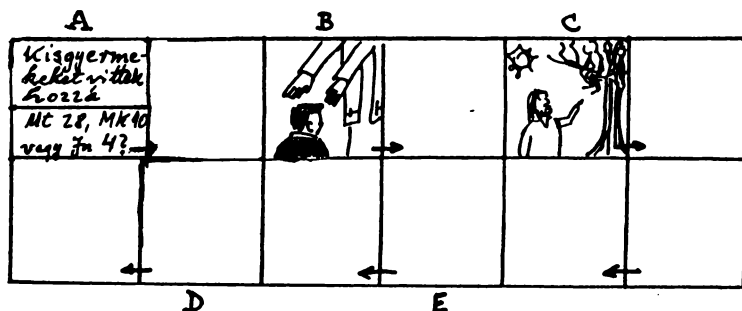
84 – A TITOKZATOS KOCKÁK JÁTÉKA

Előkészítés

1. A csoport minden tagjának adunk tollat vagy ceruzát.
2. A vezető minden csoporttag számára elkészít egy sokszorosított vagy fénymásolt lapot, amelyre vízszintes, majd függőleges vonalakat húz, úgy, hogy kb. 2x2 cm-es kockákat kapjon.
3. Piszkozatpapírt ad minden résztvevőnek.
4. Néhány Bibliára is szükségünk lesz.

Levezetés

1. A vezető a csoportot két csapatba osztja. Az egyik csapat kérdéseket fog feladni, míg a másik megkísérli, hogy a titkokat kibogozza.
2. A vezető javasolja ennek a második csoportnak, hogy keressen valami külső elfoglaltságot.
3. Ez alatt az idő alatt a vezető a kutató csoporttal elkészítteti a "titok-kérdéseket". Ezek vagy abból állnak, hogy két vagy három lehetséges lelőhely közül ki kell találni a megadott bibliai idézet tényleges helyét (A), vagy hogy Krisztus, papok vagy keresztények vázlatosan felrajzolt tetteinek értelmét kell kitalálni (B), vagy pedig hogy Krisztus magatartását, gesztusát ábrázoló rajzon fel kell ismerni azt a személyt, akivel éppen párbeszédet folytat (C). Természetesen lehet másfajta "titok-kérdéseket" is feltenni, vagy a különféle módokat társítani.
4. Minden kérdést úgy kell felírni vagy összeállítani, hogy a rácsozatban a felelet számára egy kocka üresen maradjon.
5. Ennek az első csapatnak minden tagja kidolgoz egy vagy két kérdést, azt rámásolja minden egyes lapra, és pedig mindig ugyanazon elhelyezkedésű kockába. Például: Lajos a kérdését mindig a második sor balról számított második kockájába írja (D), Lujza két kockával odébb Lajostól (E), és így tovább.

6. Amikor aztán minden kockát betöltöttek (azaz minden "titok-kérdést" beírtak vagy berajzoltak), és a második csapat visszaérkezett, akkor ennek a második csapatnak minden tagja kap egy lapot, és meg kell próbálnia, hogy válaszoljon, olyan gyorsan, ahogy csak tud, és a lehető legpontosabban.

7. A feleleteket kijavítjuk. Azután a második csoport cserél az elsővel, hogy most ők fogalmazzák meg a "titok-kérdéseket".

85 – KEZES-LÁBAS KIÉRTÉKELÉS

Előkészítés

1. Annyiszor négy (gépirópapír méretű) ív papírra van szükségünk, ahány személy ezen a foglalkozáson részt vesz.

2. Mindenki számára toll vagy színes ceruza.

3. Előkészítünk egy olyan szöveget, amely a kezek értékét emeli ki, és egy olyant, amely a lábak értékét idézi fel. Például: "Jézus kezével megérintette a leprást" (Mt 8,1–3); és: "Ha valaki visszautasít benneteket, lábatokról a port is verjétek le" (Mt 10,14).

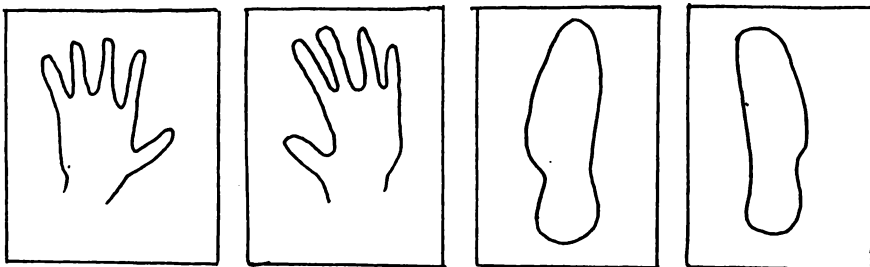
4. A vezető négy kérdésből álló kiértékelést készít elő. A kérdéseket úgy kell megfogalmaznia, hogy azok kidomborítsák a kezek és a lábak munkáját. Például: "Milyen képességei vannak kezünknek, melyeket a csoport szolgálatába állítottunk legutóbbi tevékenységünk során?" vagy "Kik azok a személyek – a saját csoportunkon kívül –, akikhez lábunk elvezetett közös tevényünk megvalósítása érdekében?"

Lásd a 48. sz. eljárásmódot!

Levezetés

1. A kiértékelés normális megkezdése mellett – amikor is pontosan meghatározzuk, mit fogunk kiértékelni – a vezető még mindenkinek négy papírlapot oszt ki, golyóstollal vagy színes ceruzával.

2. Azután azt kéri, hogy az első lapra mindenki rajzolja fel bal keze körvonalait, a második lapra a jobb kezéét, a harmadik lapra a bal lábát, a negyedikre pedig a jobb lábát.

3. Valaki felolvassa a kiválasztott szöveget, és közösen megbeszélik annak fontosságát, hogy a csoportban mindenki lépést tartson a többiekkel (lábak), és együtt dolgozzon, osztozzon (kezek) a közös terven.

4. A vezető most felteszi a kiértékelés első kérdését (amelyben például a kéz szerepel), és kéri, hogy rövid reflexió után mindenki írja fel feleletét a "bal kéz" című lapra.

5. A második kérdés a "jobb láb" laphoz igazodik; a harmadik a "jobb kéz" laphoz, a negyedik a "bal láb" laphoz.

6. Hogy a válaszokat megosszuk, többféle sorrendben vehetjük őket: vagy mindenki sorban felolvassa az első kérdésre, a másodikra stb. adott válaszát, vagy pedig felerősítjük külön-külön a kezek és a lábak lapjait, és csendben ki-ki elolvassa a csoport többi tagjának feleletét az egyes kérdésekre.

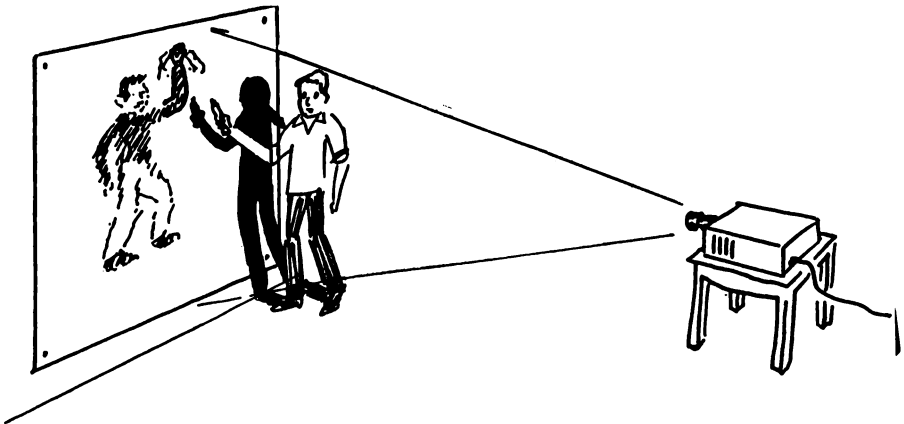
86 – PLAKÁTRA VETÍTETT DIAPOZITÍV

Előkészítés

1. Gondoskodunk egy diapozitív-vetítőkészülékről.
2. Szükségünk lesz a lehető legnagyobb fehér papírvékre.
3. Gyűjtünk diákat egy választott tárgyra vonatkozóan.
4. Gondoskodunk ceruzákról, radírgumikról, színes ceruzákról, rajzszögekről és egy deszkatábláról.
5. Vetítívászon.

Levezetés

1. A csoport valamely tagja felidézi a kiválasztott témát.
2. A különféle diákat, amelyeket a csoport összegyűjtött, levetítjük a vászonra.
3. A csoport kiválasztja azokat a diákat, amelyeket plakátokká akar változtatni.
4. Miután egy ív papírt felerősítettünk a deszkatáblára, levetítjük az első kiválasztott diát. A diát most már nem a vetítívászonra, hanem a fehér ívlapra vetítjük.
5. Ezek után lerajzoljuk az ívre a vetítés körvonalait és részleteit. Ügyelni kell a két következő dologra: a rajzoló úgy helyezkedjék el, hogy a teste egészen oldalt legyen, és a lehető legkisebb árnyékot vesse a fehér ívre; azonkívül vigyáznia kell arra is, hogy a vetítőkészülék teljesen mozdulatlanul álljon az egész vetítési idő alatt.
6. Amikor úgy látjuk, hogy a ceruzavázlat elég jól sikerült, színes ceruzával kihúzzuk a vonalat. Esetleg ki is lehet színezni a képet.

Előkészítés

1. Gondoskodunk egy vagy több, a fajgyűlöletre, valamint a javak megosztására és az igazságosságra vonatkozó szövegről.

2. Ezt az eljárásmodot csak akkor lehet megvalósítani, ha a csoport étkezésen vesz részt. És ha a konyha két különböző kiszolgálást tud biztosítani.

3. Előkészítünk néhány táblát a következő szöveggel: "Szókének tilos a belépés!"

Levezetés

1. Egy szép napon, egy közös étkezés alkalmával (miután a meglepő fordulatról előre csak a konyhaszemélyzet kapott értesítést) az étkezés megkezdése előtt, amikor a csoport már asztalhoz ült, a vezető kijelenti, hogy ezentúl tilos lesz a terembe lépni mindazoknak, akiknek szóke a hajuk.

2. Rögtön ezután kifüggeszti a "Szókének tilos a belépés!" felírású táblákat.

3. Kitéssékeli tehát a teremből mindazokat, akiknek szóke a haja, és kijelenti, hogy az étkezés addig nem kezdődik meg, amíg csak egy valaki is a teremben tartózkodik, akire a tilalom ráillik.

4. Nem ellenzi, hogy olyanok is távozzanak a szókéekkel együtt, akik ellenszenvüket akarják nyilvánítani az ilyesfajta intézkedésekkel szemben, és akik támogatni akarják kizárt társaikat.

5. Akik a teremben maradnak, normálisan étkeznek.

6. Az étkezés befejeztével a csoport – mindenki részvételével – gyűlést tart. Elemzik az egyes tagok viselkedését. És ekkor a vezető jelzi, hogy ezt a foglalkozást azért rendezte, hogy a csoportot a rasszizmus abszurd voltára rádobbantse. Az, hogy valakinek szóke a haja, semmivel sem furcsább vagy kevésbé furcsa, mint az, hogy sötét a bőre vagy más az anyanyelve.

7. A kiválasztott szöveget (szövegeket) felolvassák.

8. Azoknak, akiket az első étkezésből kizártak, felszolgálják a második menetet.

88 – BETŰREJTVÉNY (LOGOGRIF)

Előkészítés

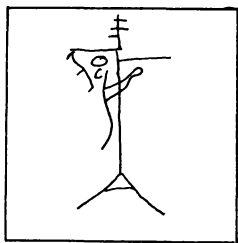
1. Papírlap és színes ceruza minden csoporttag számára.
2. A kidolgozandó téma alapos megismerése.
3. Elkészítjük egy olyan szó logogrifját, amelyik a kiválasztott témában nem fordul elő.
4. Deszkatábla, rajzszögek (vagy gombostűk).

Levezetés

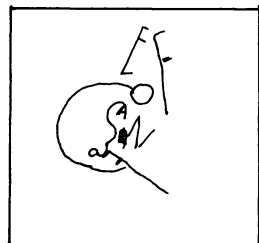
1. A vezető ismerteti a kiválasztott témát.
2. Minden résztvevő kap egy papírlapot és színes ceruzát.
3. A vezető kiemeli, hogy a témát mindenki logogrif (betűrejtvény) formájában fogja kidolgozni.
4. Majd elmagyarázza, hogy a logogrif olyan rajz, amelyet egyedül a témát kifejező betűkből állítunk össze.

Például: ha a téma a "kiengesztelés", akkor olyan helyzetet kell felrajzolni, amely ezt a témát foglalja össze, mégpedig úgy, hogy csakis a szóban előforduló betűket használjuk fel: K-I-E-N-G-E-S-Z-T-E-L-É-S, vagyis 3xÉ, 1xÉ, 1xI, 1xN, 1xG, 1xT, 1xK, 1xL, 2xS, 1xZ.

5. Ha a csoport tagjai első ízben szerkesztenek logogrifot, a vezető példaképpen szerkeszt egy ilyen betűrejtvényt egy másik szó alapján, mégpedig úgy, hogy a csoporttagok alkotóképességének minél nagyobb teret biztosítson. Példa: a francia "souffrance" (szenvedés) szó logogrifja:

*keresztre feszített
Krisztus*

*ülő kolosus
mankóival*

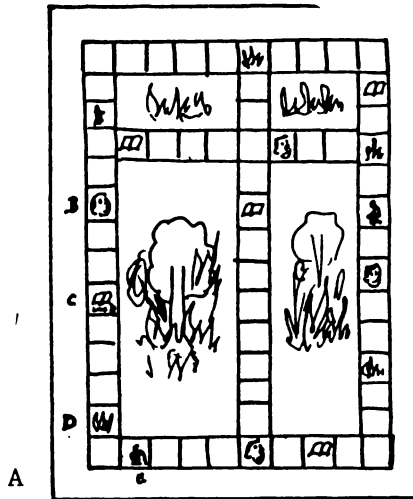
6. Mindenki megszerkeszti a maga logogrifját.
7. Amint valaki elkészült a sajátjával, kifüggeszti a deszkatáblára.
8. Mikor már mindenki felerősítette a munkáját a táblára, a vezető minden résztvevőt felhív a többiek munkájának megismerésére.
9. Végül meg lehet beszélni, ki hogyan látja a témát, a saját betűrejtvényéből kiindulva. Például az egyik a szenvedést a keresztre feszített Krisztussal gondolja megvilágítani, a másik viszont a szenvedőkkel vállalandó szolidaritást domborítja ki.

Előkészítés

1. Egy nagy (kb. 60x80 cm-es méretű) táblára és táblatartóra van szükségünk.
2. Rajzszőgek kellene még, s 50 kis kártyalap (kb. 5x5 cm-es méretben).
3. Azonfelül fehér papír, különböző (pl. zöld, piros és sárga) színű papír az alcsoportok számának megfelelő mennyiségben.
4. Ollók, ragasztószer, játékkocka, toll és festék.
5. Előkészítünk néhány szöveget, amely a természet, a növények és az állatok megbecsüléséről szól. Például:
 - Hódítsátok meg a földet; nektek adok növényeket és állatokat! (Ter 1,27–30.)
 - Műveljétek és őrizzétek meg a földet! (Ter 2,15.)
 - Isten segít abban, hogy mindent felfedezzek. (Bölcs 7,16-20.)
 - Hasznosítsátok a földet kiegyensúlyozott módon (Lev 25.)
 - Mivé tettétek az én országomat? (Joel 1,7.)

Levezetés

1. Rajzolunk a nagy papírra 5x5 cm-es kockákból álló keretet és keresztformát (A). Előrebocsátjuk, hogy most egy olyan játék előkészítésébe kezdünk, amely a természet és Isten iránti megbecsülés felfedezésére segít.

2. A rajz egyes kockáiba berajzolunk egy személyt, aki elmélkedik, és aki így módon Isten Lelkének "helyes elgondolásait" jelképezi (B).
3. Más kockákba rajzolunk egy Bibliát, valamelyik kiválasztott szöveg leközlésével (C).

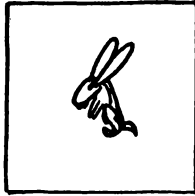
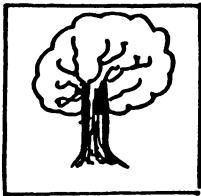
4. További kockákba rajzolunk lángokat (D).

5. Egyéb kockákba rajzolunk valakit, aki nem tiszteli a természetet, aki például szemetet szór szét az erdőben, vagy aki egy állatot kínoz, vagy aki szárazság idején cigarettavéget dob el a mezőn. Ilyen példákat csoportmunkával lehet kiválasztani beszélgetés során (E).

6. Mielőtt a játékhoz szolgáló tábla előkészítése így befejeződött, veszünk annyi kis kártyalapot, ahány csapat játszani fog (pl. három vagy négy csapat). Ezekre a kártyalapokra különböző színű papírt ragasztunk. Ha tehát három csapat fog játszani, lesz például egy sárga, egy zöld és egy piros kártyalap.

7. A megmaradt kartonok egyik felére a csoporttal felrajzoltatjuk erdei állatainkat (nyulakat, vaddisznókat, gímekeket, szarvasokat, rókákat, süneket, legyeket stb.).

8. A fennmaradó kartonok másik felére erdei növényeket (füveket, fákat, virágokat) rajzoltatunk.

9. Amint ez megvan, a vezető kifejti a játékszabályokat és a játékosszerepét, a következő elbeszélés formájában: "Egy meggondolatlan és gonosz ember eldobja cigarettacsikkjét az erdőn. Ez tűzvészt jelent. A tűzoltók (sárga csoport) és a természetbarátok (piros csoport) egyesült erővel igyekeznek annyi fát, növényt és állatot megmenteni, amennyit csak tudnak. Midőn ezt teszik, együtt dolgoznak Isten teremtett világának megőrzésében."

10. Feldobjuk a játékkockát. Kezdi az a csapat, amelyet kisorsoltak. A csapat színét viselő kártyát, amely a játékmező valamelyik sarkába volt elhelyezve, bármelyik irányba továbbvisszük, annyi négyzettel, amennyit a játékkocka jelez.

11. Ha a kártyalap rajz nélküli rovatkockába ér, akkor a csapat "megmentett" egy növényt vagy állatot, és ezért kap egy kártyát, amelyre a természet egy eleme van rajzolva.

12. Ha a kártyalap bibliás rovatkockához ér, akkor a csapatnak meg kell találnia a Bibliában azt az idézetet, amelyre hivatkozás történt, hogy ezért megkaphassa egy állat vagy növény kártyáját.

13. Ha a kártya olyan rovatkockához ér, amely "láng"-ot ábrázol, ez azt jelenti, hogy a tűz nagyon gyorsan terjed, és ezért ebben az erdőrészen már egyetlen növényt vagy állatot sem lehet megmenteni.

14. Ha a kártya egy "jó ötlet" rovatkockához ér, akkor valakinek az éppen játzó csoportból egy jó ötletet kell találnia a természet megmentésére vagy védelmezésére. Ha ezt megteszi, két növény- vagy állatkártyát kap.

15. Ha végül a kártya a "természet rombolása" rovatkockához ér, a vezető ettől a csapattól elvesz egy növény- vagy állatkártyát.

16. Ekkor kezd el a másik csapat játszani: kockát dob, elindul az egyik sarokból tetszés szerinti irányba, kiszámítja, melyik rovatkockába kell tennie csapatkártyáját. A rovatkocka rajzának, amelybe érkeztek, felel meg az eredmény.

17. Most a harmadik csoporton van a sor. Azután a játék azzal folytatódik, hogy a csapatok egymás után másodszor is feldobják a játékkockát, és így tovább.

18. A játék akkor fejeződik be, amikor a csapatok elnyertek minden "állat és növény" kártyát. Megszámlálják, kinél van a legtöbb kártya.

19. A játék befejeztével újra átolvassuk a bibliai szövegeket. A vezető vitát javasol, és ez néhány percnyi imával fejeződhet be; témája: a Teremtés iránti tisztelet.

90 – EVANGÉLIUMVERSENY

Előkészítés

1. Legalább egy Biblia kell a csoport minden két tagja számára (egy húsztagú csoportnak tehát tíz vagy lehetőleg még több Biblia).
2. Evangéliumi idézeteket készítünk elő egy bizonyos témára vonatkozólag.
3. Lemásoljuk az idézetek lelőhelyeit (pl. Lk 2,1–7) kis cédulákra. Kiválasztunk egy a témára vonatkozó fényképet vagy rajtot.
4. Legyen egy deszkatáblánk, legyenek rajzszokeink.

Levezetés

1. Előadjuk az összejövetel témáját a fénykép vagy rajz segítségével, amelyet felerősítünk a deszkatáblára.

2. A vezető akkor pontosabban részletezi, hogy evangéliumkutatási játékkal igyekszünk tisztázni, mit mondott és mit élt meg az Úr Jézus az adott témával kapcsolatban.

3. Ha szükséges, a csoporttagok emlékezetébe idézzük, hogy a bibliai hivatkozásokban az első számjegy a fejezetre, a következők pedig a versekre utalnak.

Például: Lk 2,1–7:

–Lk: a Lukács-evangélium

– 2: fejezete

–1– 7: az 1–től a 7. versig

4. Ha a csoport még egyáltalán nem járatos a bibliai idézetek kikeresésében, a játék előtt gyakorlatként próbakeresést végzünk. Először csak a fejezeteket keressük (pl. Lukács 3, Márk 11 stb.).

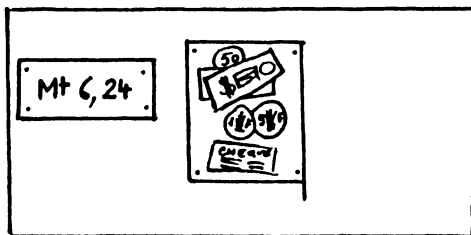
5. Azután kikeressük a fejezeteket és a verseket (pl. Lukács 3,2; Márk 11,4; János 6,5–10).

6. Amikor aztán a csoport már jobban kiismeri magát ebben a keresésben, a vezető mindenkinek ad egy Bibliát (ha nem lenne elegendő Biblia, két tagból álló csoportokat alkot, akik együttesen keresnek a Bibliában).

7. A vezető kifüggeszti az első kis cédulát. Mindenki igyekszik - a lehető legrövidebb idő alatt - megtalálni a helyet, és az első csapat, amely fel tudja olvasni a helyes idézetet (amely megfelel a kifüggesztett lelőhelynek), megkapja a cédulát. Az idézetet rámásoljuk a cédulára.

8. Ezután a vezető kifüggeszti a második idézetet, és a keresés újra kezdődik. Az a csapat lesz a győztes, amelyik a legtöbb idézetet találta.

9. Végül valamennyi bibliai idézetet kifüggesztjük a fénykép köré. Ily módon a téma evangéliumi szövegekkel jól alátámasztva áll előttünk.

91 – MOZGÁSMŰVÉSZETI KÖLTEMÉNY

Előkészítés

Lejátszható lány zenére van szükségünk.

Levezetés

Ez az eljárásmód akkor alkalmazható, ha egy csoport imádkozni akar, és elfogadja, hogy mozdulatokkal fejezze ki magát.

2. A vezető megkéri a csoportot, hogy oszoljon csapatokra.

3. Azt javasolja minden csapatnak, hogy készüljön fel egy közösen választott téma mozdulatok által való bemutatására.

Például: "Isten barátsága".

– Az egyik csapat előkészítheti két személy találkozását.

– Egy másik az örömet fejezheti ki.

– Egy harmadik csapat mozdulataival szerencsétlen embereket alakít, akik a barátságból ki vannak zárva.

– Egy negyedik csapat Isten barátságának felfedezését egy virág kinyílásával (kibomlásával) hasonlítja össze.

– Végül egy ötödik csapat Isten barátságát imamozdulatokkal fejezi ki.

4. A vezető minden csapatnak elegendő időt hagy a felkészülésre.

5. Amikor mindegyik csapat elkészült, a vezető javasolja, hogy egymás után játsszák el a többiek előtt mozdulatjátékukat.

6. Ezután az egyes csapatok halk zenekíséret mellett előadják és kifejezik azt, amit a témával kapcsolatban testmozdulatokkal alkottak. Ha a csoportnak hangfelvétel- vagy lemezgyűjtemény áll rendelkezésére, akkor mindegyik csapat megteheti, hogy egy, teljesen az előadáshoz szabott dalt választ.

7. Az egyes csapatok alakításai után a vezető jelzi, hogy most egy egész mozdulatkölteményt lehetne szerkeszteni, amelyben (a fentebb választott példához tartva magunkat) a barátság részletei, egyik a másik után, kifejezésre jutnak.

8. E célból a csoport megbeszéli a sorrendet, amelyben a bemutatás történik. A vezető pedig azt is pontosan meghatározza, hogy az egyik résznek a refrén szerepét kell betöltenie (tehát minden egyéb rész között szerepelni fog), a többi rész viszont a mozdulatköltemény versszakaszait alkotja.

Például: a mi esetünkben refrénként az ima gesztusait választhatja, a versszakok rendjét pedig így alakíthatja:

– első versszak: virágfakadás (+ refrén)

– második versszak: két személy találkozása (+ refrén)

– harmadik versszak: a szerencsétlen emberek (+ refrén)

– negyedik versszak: az öröm kifejezése.

9. Ez a vallásos mozdulatköltemény néha imaként vehető; szerepelhet celebrálás vagy ünnep alkalmával is, stb., ismétlésekkel, jelmezekkel (testhez feszülő ruha, magas gallérú pulóver) és ügyesen alkalmazott zenekíséret mellett.

92 – FÁBA FARAGOTT EVANGÉLIUM

Előkészítés

1. Gondoskodunk fadarabokról (asztalosműhelyből vagy házbontásból származó hulladékról) vagy száraz faágakról (minél nagyobb darabokról).

2. Minden csoporttagnak legyen több napon keresztül állandóan Bibliája, bicskája, kése, golyóstolla és többszínű festéke.

Levezetés

1. Meglehetősen hosszú időszak (többnapos csoportos utazás, táborozás, üdülés, zöldben tartott oktatás, hétvége, magányba vonulás stb.) kezdetén a vezető bejelenti, hogy mindenki kap egy fadarabot, vagy amennyiben a hely erdő közelében fekszik, ahol könnyű találni, keres magának egyet (A).

2. Egy későbbi időpontban a vezető bejelenti, hogy mindenki kap egy Bibliát. Ezt épp olyan gondosan kell megőrizni, mint a fadarabot.

3. Végül egy harmadik időpontban bejelenti, hogy minden csoporttag kap egy bicskát vagy kést.

4. Később a vezető megkéri a csoportot, hogy mindenki olvassza az evangéliumokat, és találomra, amikor jónak gondolja, válasszon ki egyet.

5. Amikor már biztos a választásában, egy tetszése szerinti időben belefáraghat a fadarabba egy rajzot, amely erre az evangéliumra emlékeztet. E célból mindenképp le kell hántani a fát, el kell távolítani egy rétegét, úgy, hogy a fadarab lapossá váljék (B). Azután az illető a bibliai rajzot golyóstollal rárajzolja, vagy ha ügyesebb, bicskával belefáragja a fadarabba (C).

6. Az időszak vége felé a vezető azt javasolja, hogy mindenki kínálja fel a saját fába faragott evangéliumát egy másik csoporttagnak.

7. Mindez történhet egy igeliturgia vagy több egymást követő virrasztás alkalmával.

8. Egyáltalán nem fontos, hogyan történik a kiválasztása annak, aki a fába faragott evangéliumot megkapja. Fontos csak az, hogy a vezető meggyőződjék arról, hogy minden csoporttag kap egyet, és hogy a szerző elmondja annak, aki a fadarabot kapja, miért választotta éppen ezt az evangéliumot, és ez mit jelent számára.

A

B

C

93 – EVANGÉLIUM GYURMÁBÓL

Előkészítés

1. Kiválasztunk egy olyan szöveget, amelynek mondanivalója van a csoport előmeneteléhez.
2. Gondoskodunk elegendő mennyiségű gyurmáról.

Levezetés

1. A vezető hozzásegít a bibliai szöveg felfedezéséhez.
2. A csoport igyekszik megérteni a szöveget: mindenekelőtt a fellépő személyek és cselekvésük részletezésével.
3. Azután részletezi a természeti elemeket (hegység, folyó, út, fák) és a tárgyakat (bútorzat, pénzdarabok stb.).
4. A csoporttagok most egymás közt felosztják a gyurmából megformálandó elemeket: egyikük Jézus alakját fogja elkészíteni, egy másik egy szekrényt stb. Vigyázni kell arra, hogy a gyurmából körülbelül egyforma méretű szobrocskákat készítsünk.
5. E célból a vezető mindjárt kezdetben megkéri a csoport egyik tagját, hogy gyúrjon az egész csoport előtt egy szobrocskát, amely aztán mértékmintául szolgál. Ha tehát például egy 7 cm magas szobrocskát készít, akkor a többi személynek, tárgynak stb. ennek megfelelő méretekben kell készülnie.
6. Amikor már mindenki elkészítette gyurmafiguráját, sorjában bemutatja a csoportnak, megnevezvén, ki ez a személy, ill. mi ez a tárgy. Rámutat az evangéliumban betöltött fontosságára is. Miközben így előadja a szobrocska részleteit, egyben azt is kifejezi, amit megért belőle, s amit vele kapcsolatban érez.
7. Mindezen bemutatások után megbízzuk a csoport néhány tagját, hogy állítsák össze az összes szobrocskából az olvasott evangéliumi szakasz teljes képét.
8. Valaki újra felolvassa a szöveget.

94 – EVANGÉLIUMI ILLATOK

Előkészítés

1. Kiválasztunk egy szöveget az összejövetel témájának megfelelően.
2. Igyekszünk felfedni, hogy a választott szövegben van-e utalás illatot idéző elemekre (pl. parfüm, erjedés, konyha, por).

Példák:

- Lk 17,6 = az eperfa = gyümölcsillat.
 - Jn 11,39 = Lázár halála = bomlás.
 - Lk 7,38 = a bűnös asszony illatos olajjal keni be az Üdvözítő lábát = illatszer.
 - Mt 3,1 = a sivatag = por.
 - Lk 10,40 = Márta konyhája = ételszag.
3. Előkészítünk olyan tárgyakat, amelyek a szöveg által említett szagokat előidézik.

Például:

- Jézus útnak indul = por.
- Asztalhoz hívnak = konyha = zeller.
- Az asszony illatos olajjal keni Jézus lábát = illatszerszóró (szag-talanító).

Levezetés

1. A vezető jelzi, hogy az evangéliumnak teljesen át kell hatnia egész lényünket: szívünket, értelmünket, emlékezőtehetségünket, továbbá érdekeinket: látásunkat, hallásunkat, tapintásunkat, ízlelésünket és szaglásunkat.

2. A mai napon – folytatja – elsősorban a hallásunknak és szaglásunknak kell "ébren lenniök" (hallani kell a szöveget, és "szagolni" kell a szöveget). De nem árulja el, hogyan kell a szöveget "szagolni".

3. Most a vezető felolvastatja a szöveget. És valahányszor egy, a szaglást ingerlő részlethez ér, egy kis csomagból olyan tárgyakat vesz elő, amelyek a szagokat felidéznek; ezeket aztán a csoportban körbeadja: akár kis üveget (rothadó gyümölcsrel vagy illatszerrel), vagy egy közletről megszagolható tárgyat (pl. zellerlevet), akár parfümszóróval illatszert permetez, akár kiráz egy poros szőnyeget, stb.

4. Miután mindez megtörtént, és miután kiemelte, hogy érzéki módon (testünkön keresztül) is fel kell fedeznünk az evangéliumot, tovább olvastatja a szöveget.

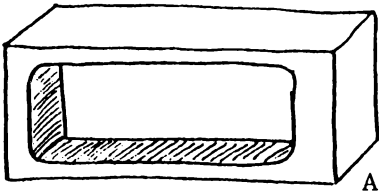
95 – BIBLIAI NÉZŐSZEKRENY

Előkészítés

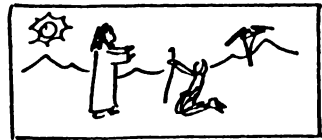
1. Kiválasztunk egy szentírási szöveget.
2. Szükségünk lesz néhány kartondobozra (a lehető legnagyobb mére-
tűkre).
3. Kell papír is a doboz magasságának megfelelő méretekben.
4. Gyűjtünk a festéshez szükséges anyagokat: fedőfestéket, ecseteket,
bögréket.
5. Ollók, kések, ragasztópapír.

Levezetés

1. A vezető kivágatja az egyik doboz egyik oldalát (felületét) olyan for-
mában, mintha televízió képernyője lenne (A).
2. Azután felolvassák a szöveget, és felosztják egymást követő szaka-
szokra.
3. A csoport alcsoportokra oszlik. Ezek mindegyike megfesti – egy vagy
több lapon – a szöveg egy részlegét, mégpedig oly módon, hogy a
"képernyőn" egy részleg – de csak egyetlen egy – teljes egészében látható
legyen (B).

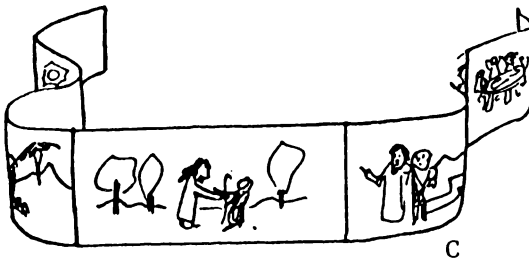

A

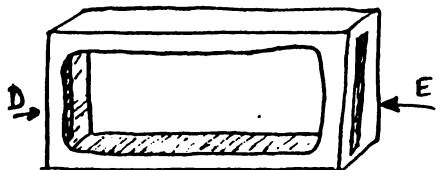
B

4. Amint a festési munka befejeződött, a papírra festett részlegeket
ragasztószalag segítségével egymáshoz ragasztjuk, mégpedig szélükben
(C).

C

5. A kartondoboz két oldalába két hasítékot vágunk (mindegyik oldalra egyet), hogy ezeken keresztül húzhassuk a szöveg részlegeiből összeragasztott hosszú lapot (D és E).

6. A hosszú képszalag elejére és végére egy ún. "jelzőlapot" ragasztunk (azaz egy fehér lapot), amelyet előbb (a vetítő felől nézve) a jobboldali, majd a baloldali hasítékon húzunk keresztül (F).

7. Ily módon a szöveg újraolvasásakor egymás után fel lehet vonultatni a szöveg valamennyi megfestett részlegét a nézőszekrénynek nevezett dobozban.

(A kiosztandó cédulácskák kiszámítására a következő képlet szolgál: oszlopok száma – szorozva kettővel – megszorozva a résztvevők számával. Ha tehát például hét kiértékelendő oszlopom van és egy húsztágú csoportom, akkor $7 \times 20 \times 2 = 280$ önragasztó cédulácskára van szükségem. Ezek az önragasztó cédulácskák általában üzletekben beszerezhetők.)

4. Ki-ki odaragasztja a 2, 1 vagy 0 cédulácskáját a megfelelő oszlopba. Azután visszatér a helyére, és egy papírlapon megindokolja, miért ragasztotta így a cédulácskáit.

5. Megvitatjuk a "szembeötlő" eredményt. (Nyilván ez a módszer erősen vizuális, "szembeszökő" jellegű.)

97 – AZ EVANGÉLIUMI ÖRÖMHÍR A KÖZÖSSÉG ALAPOKMÁNYA

Előkészítés

1. A csoport minden egyes tagja számára legyen egy Bibliánk, vagy pedig fényképezzük le vagy sokszorosítsuk a következő szövegeket: Mt 5,1–12 (a nyolc boldogság) és ApCsel 2,42–47 (az első keresztény közösség).

2. Golyóstollak, papírlapok.

3. Egy nagy tábla, rajzszögek és színes ceruzák.

Levezetés

1. A vezető megmagyarázza a csoportnak, hogy egy "alkotmányt", alapokmányt kell a közösségi életről kidolgoznia, amelyben a csoport papírra veti a maga sajátos szellemét.

2. A csoport minden egyes tagjának kiosztatja a lapot (vagy felolvastatja a Bibliából a szöveget) az első keresztények közösségéről.

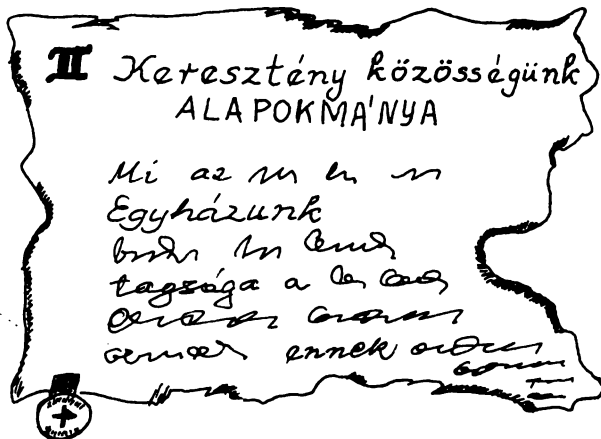
3. A csoport megvitatja a szöveget. Hogyan éltek az első keresztények? Lehetséges lenne számunkra is? Egyetértünk vele?

4. A vezető jelzi, hogy az Úr Jézus volt az, aki ezt a közösséget lelkesítette, Jézus, aki jelen volt köztük, és velük tevékenykedett, ahogyan ez egy másik szövegből kitérnik.

5. Ekkor elővesszük a boldogságokról szóló szöveget.

6. A két alapszöveg értelmében a vezető arra kéri a csoport tagjait, hogy oszoljanak alcsoportokra, és próbálják megfogalmazni közösségünk alapokmányát.

7. Mikor ez a munka befejeződött, a vezető egybegyűjt mindenkit, és mindegyik alcsoport egymás után előterjeszti alapokmány-tervezetét.

8. Minthogy azonban az egész "közösség" számára egyetlen alkotmányra van szükség, a vezető indítványozza, hogy vitassák meg a témát. Ily módon mindegyik terv gazdagodhat a többiekből. Valahányszor nehézség merül fel a vitában, valahányszor a párbeszéd megakad, a vezető ráébreszti a csoportot annak tudatára, hogy amikor egy közösségi okmány szövegét fogalmazzuk, ravasz mesterkedésünkkel eltávolodunk a céltól.

9. Amint a szöveg kész, felírjuk egy nagy táblára. Minden csoporttagnak alkalmat nyújtunk arra, hogy a szöveg egy részét írhasa, hogy így a munka még közösségibb legyen.

10. Az okmány széleit meg lehet kissé pörkölni, hogy az valóban "alkotmány" lássék, és állandó jelleggel helyiségünk falára függesztve hagyhatjuk, hogy emlékeztető és hivatkozási pont legyen.

Előkészítés

1. Gondoskodunk két (a lehető legvastagabb) botról, amelyeket 30 cm hosszúra vágunk.
2. Gondoskodunk papírlapokról, ollókról, ragasztószerről és golyóstollakról.
3. Legyen néhány Bibliánk.

Levezetés

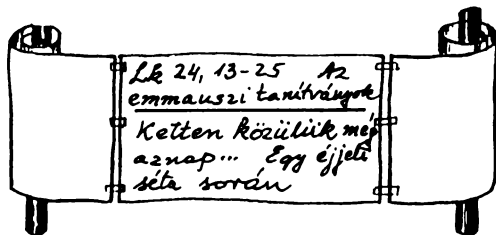
1. Ha a csoport virrasztás, celebrálás, egyéb csoportmunka alkalmából vagy egy csoporttag előadásában olyan szövegre bukkan, amelyet emlékezetében akar tartani, lemásolja ezt a szöveget egy, a botok hosszának megfelelő méretre levágott papírra.

Például: ha a botok mindegyike 30 cm hosszú, a papír szélessége 26 cm lesz.

2. A lemásolt szöveg alá a csoport valamelyik tagja feljegyzi, milyen körülmények között fedezte fel a csoport ezt a szöveget, ki választotta, hogyan adták elő (felolvasás, vetítés közben, több alcsoport által indítványozott táblák segítségével stb.). Ily módon a szöveget megfelelően elhelyeztük, s az mintegy megszemélyesül a csoportban és a csoport számára.

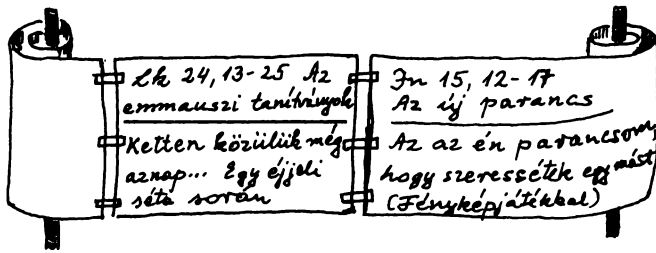
3. Ezután a szöveget hozzáragasztjuk két azonos méretű üres laphoz. Ezek védőlapként szolgálnak.

4. Ezeket a védőlapokat odaillesztjük (ragasztjuk) a botokra, amelyekre azután felcsavarjuk a papírokat.

5. Valahányszor a csoport további hasonló szövegre lel, feljegyezheti azt egy papírlapra (amelynek az eddigiekkel azonos méretűnek kell lennie), és beilleszti a tekercsbe (mint a zsidók Tórája), mégpedig a szöveg elé vagy a szöveg után, ahogy a Bibliában következik.

Például Lk 24,13–35 eléje kerül Jn 15,12–17-nek.

6. Így a csoport, szöveget szöveg után illesztve, megszerkeszti saját Bibliáját, saját Tóráját.

Előkészítés

1. Kiválasztunk egy szöveget, amelyben az Úr Jézus egy testileg szenvedő emberrel (leprással, vakkal, megszállottal) találkozik.
2. Gondoskodunk a szemek lekötésére szükséges kendőről.

Levezetés

1. A csoport úgy határoz, hogy aki akarja, egy egész napon át tapasztalhatja, mit jelent egy testi korlátozottság. Például: milyen a vakság.
2. A vezető elmagyarázza, hogy itt nem egy párperces játékról van szó. Megkér mindenkit, igyekezzék segítségére lenni annak, akit az egész összejövetel tartamára (ha lehet, egy egész napra) megfosztanak a látás lehetőségétől.
3. Amikor valaki felajánlja, hogy ő lesz a "vak", tudatja a csoporttal az indítókat is, amely erre a tapasztalatszerzésre készíti.
4. Az illetőnek bekötik a szemét. Egész nap így kell élnie (a játékok, tevékenységek, étkezések, öltözködés, kirándulások alatt is).
5. A nap végeztével, még mindig bekötött szemmel, a csoporttag beszámolhat tapasztalatairól, a nehézségekről, a segítségről vagy magárahagyottságáról, a kíváncsiságról, amelynek tárgya volt, stb.
6. A többi csoporttag is bekapcsolódhat, kérdezhet, beszélhet benyomásairól.
7. Ezek után a csoport igyekszik kiértékelni, milyen álláspontot kellene képviselnie a testileg korlátozott embertársakkal szemben, azokkal, akiknek a legnehezebb beilleszkedniük a társadalomba.
8. A kiválasztott bibliai szöveget felolvassák, és felfedik Jézus kapcsolatát a nehézségek közt élő emberrel (tiszteletét, szeretetreméltóságát, beszélgetését, szolgálatait, tapintatát).
9. Döntést hoznak valami konkrét cselekvésmódról, a csoportnak az élettal kapcsolatos magatartásairól.
10. Azt is elhatározhatják, hogy egy következő találkozás során valaki bénaként székhez kötve tölti majd a napot.

100 – EGY ÜNNEPLÉS SZERKEZETI KARTONJAI

Előkészítés

1. Összegyűjtünk egy tucatnyi, kb. 15x20 cm méretű kartonlapot.
2. Gondoskodunk egy deszkatábláról, rajszögekről és színes ceruzákról.
3. Egy feljegyzésekre alkalmas táblát is beszerzünk.

Levezetés

1. A vezető jelzi, hogy most olyan eszközöket fognak szerkeszteni, amelyek segítségével a csoport bármely eseményt bármikor megünnepelhet.
2. A csoport utánagondol, melyek azok az elemek, amelyek egy ünneplést alkotnak. Amint egy ilyen elemre lelnek, feljegyzik a táblára.

Voltaképpen (hogy példát mondjunk) a következő elemeket kell megtalálni:

- egy keretet, az ünnep tárgyait
 - a csoport fogadását
 - a belépési éneket
 - a befejező éneket
 - a hallgatási időt
 - Isten szavát
 - a téma előterjesztését
 - a rögtönzött imádságot
 - a hangulatteremtő éneket
 - az irányított imádságot
 - az elmélkedési éneket
 - az átélt tanúságtételt
3. Elosztjuk a munkát olyanképpen, hogy az elemek mindegyikét felírjuk egy kartonra. Így megkapjuk az ünneplés elemeinek gyűjteményét.
 4. A vezető indítványozza, hogy a csoport rögtön állítsa össze a következő összejövetel vázlatát (szerkezetét) is.

Például: a csoport úgy határoz, hogy az összejövetelt egy olyan tárggyal kezdi, amely az ünnepet jelképezi, azután egy bevezetési ének előzi meg a csoport fogadását és a téma bemutatását. Isten szavának olvasására irányított ima, majd rögtönzött ima következnek. Végül a befejező ének előtt valaki a csoportból tanúságtételt tesz.

5. Az ünneplést úgy építjük fel, hogy a deszkatáblára elhelyezzük a kívánt sorrendben a kartonlapokat.

6. Lehet még az ünneplés egyes elemeinek levezetésével egy-egy személy megbízni, és máris együtt keresni a megvalósítás módjait.

Például: az Isten igéjét az 59. sz. módszer szerint (Evangélium papírból) játszuk.

TÁRGYMUTATÓ

1. Összeállítottunk egy tárgymutatót, amelynek a segítségével az olvasó könnyen megtalálja azokat az eljárásmodokat, amelyek érdeklik. Ez a tárgymutató a felhasználandó anyagok, a kifejezési módok és a különféle tevékenységek alapján csoportosít.

2. Nincs olyan rubrika, amely azokat a módszereket foglalná össze, melyek a Biblia használatát igénylik, vagy amelyek az ünneplésekhez alkalmazhatók, mert gyakorlatilag valamennyi módszer Isten szavára épül, és úgy tekinthető, mint lehetséges celebrációs elem.

3. Megjegyzendő még, hogy minden rovatban az eljárásmodok számjelzése, nem pedig az oldalszám szerepel.

ANYAGOK

Táblák: 4, 5, 10, 11, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 26, 35, 39, 40, 47, 49, 50, 51, 53, 57, 58, 64, 71, 72, 75, 76, 78, 80, 82, 87, 88, 89, 90, 96, 97, 100.

Borítékok: 21, 77, 78.

Dobozok, zacskók vagy kosarak: 36, 61, 62, 66, 67, 70, 81, 95.

Illatszer, illatot árasztó tárgyak: 94.

Fényképek: 6, 7, 13, 20, 21, 35, 45, 46, 47, 49, 57, 58, 78, 90.

Újságcikkek vagy könyvek: 17, 57, 87.

Folyóiratok: 6, 7, 13, 20, 21, 35, 57, 58, 78.

Gyapjúfonal: 15, 35.

Vetítő: 32, 47, 79, 86.

Tűz: 38, 55, 56, 63, 65, 97.

Szentkép: 16, 79.

Térképek: 15.

Fadarabok vagy ágak: 9, 67, 68, 92, 98.

Különféle összegyűjtendő tárgyak: 9, 17, 38, 64, 65, 68, 70, 82, 98.

Papír vagy kartonlap: gyakorlatilag valamennyi eljárásmod.

KIFEJEZÉSMÓDOK

Rajzolás és festés: 3, 6, 7, 8, 10, 12, 14, 16, 22, 23, 33, 36, 39, 40, 41, 57, 58, 59, 75, 79, 83, 84, 85, 86, 88, 90, 92, 95.

Kifejezés testmozdulatokkal: 17, 32, 91.

Színház: 32.

Szerepjátás: 29, 59, 60, 87.

Lélegzés és lehelet: 17, 63.

Álarcok: 61, 66, 67.

Mozi: 50, 52.
Televízió: 51, 52.
Hangfelvétel: 10, 17, 18, 28, 31, 44.
Hanglemez vagy dal: 19, 25, 50, 53, 63, 65, 73, 91, 100.
Fényképezés és/vagy diapozitív-vetítés: 27, 45, 46, 47, 49, 50, 53, 78, 79, 86, 90.
Szójátékok és mondatjátékok: 1, 2, 4, 5, 12, 17, 22, 23, 26, 80, 84, 89.
Bábjáték: 59, 60.
Imádság: 16, 17, 18, 25, 33, 46, 47, 48, 49, 55, 56, 62, 79, 81, 91, 100.
Szóbeli alkotás és/vagy vita: 9, 14, 16, 18, 19, 27, 33, 35, 40, 41, 43, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 59, 60, 68, 70, 71, 73, 74, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 85, 87, 88, 89, 96, 97, 100.
Írásbeli alkotás: 25, 29, 41, 44, 46, 47, 48, 49, 53, 62, 63, 64, 65, 68, 69, 70, 71, 74, 76, 77, 80, 81, 84, 85, 98.

TEVÉKENYSÉGTÍPUSOK

A helyiség előkészítése és fogadás: 9, 17, 24.
Összehívás és felkészítés: 12, 34, 78, 80.
Kiengesztelődési foglalkozás: 24, 48, 63, 64, 65, 68, 69, 70, 76, 85, 99.
Személyek bemutatása: 71, 74.
Étkezési foglalkozás: 87.
Felállítani programot és/vagy kiértékelést: 14, 15, 33, 47, 48, 50, 71, 73, 75, 76, 78, 85, 96, 97, 99.
Benti játékok: 1, 2, 10, 14, 34, 42, 73, 82, 84, 89.
Menetelés: 55, 56, 66, 67.
Látogatás, riportkészítés: 27, 28, 43, 44, 47, 57.
Saját hitvallás megalkotása: 44, 53, 76.
Címkészítés: 11, 24, 37, 57, 78, 82.
Kivágás, szétszedés, barkácsolás: 8, 13, 33, 36, 37, 43, 59, 60, 61, 64, 66, 67, 68, 69, 92, 93, 95, 97, 98, 100.
Aktualításokból kiindulva: 15, 27, 43, 57, 82, 89, 99.

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐLJÁRÓBAN	3
Jaques Píton:	
A KERESZTÉNY ANIMÁLÁS IDEJE ÉS ALKALMAI	5
A barátság ideje	5
A szó ideje	8
Az ünneplés ideje	10
Néhány megfontolás	11
Luc Aereus: BEVEZETÉS	13
Gyakorlati munkaeszköz a csoportvezető számára	13
Többféleképpen felhasználható módszerek	13
A teremtőkészséget ösztönző nyomok	14
Leegyszerűsített bemutatás	14
Kétféle eredetiség	14
Olyan eljárások, amelyek a csoportvezetést felosztják	15
Hogyan használjuk ezt a könyvet?	16

100 ELJÁRÁSMÓD

1 – Olvasmány és keresztrejtvény	17
2 – Keresztrejtvény-rácszat készítése	18
3 – Kiegészítendő tükörkép	20
4 – A megcsonkított biblia	21
5 – Papírszalagcskák megcsonkított szöveg kiegészítésére	22
6 – Kockás rajz	23
7 – Felnagyításos újrarajzolás	24
8 – Lerajzolni Istent, a lerajzolhatatlant	25
9 – Tárgyak az oltáron	26
10 – Zengésükről felismert ismeretlenek	27
11 – 5x3 arányú betűkből való kirakás	28
12 – Bibliai posta	30
13 – Széttépett papír	31
14 – Kártyajáték személyekkel	32
15 – Isten földrajza	33
16 – Az asszonyok között . . .	34
17 – Elmélkedés három választásról	35
18 – Megosztott (osztozásos) ima	37
19 – Megosztott (osztozásos) ének	38

20 – "Félig igen – félig nem" személyiség	39
21 – Meglepetésboríték	40
22 – A rajzolt szöveg	41
23 – Kitalált szöveg	42
24 – Rögtönzött (itt és most) liturgia	43
25 – Új dalszöveg rácsszerkesztéssel	44
26 – Az Úr a celebrálásban szól hozzánk	46
27 – Diapozitív-riport	47
28 – Rádióriport	48
29 – Párbeszédbe foglalt szöveg	49
30 – Egy szöveg részleges felfedezése	50
31 – Egy szöveg zenés felfedezése	51
32 – Árnyjáték	52
33 – Ötletfa	53
34 – "Helyjegyes" játék	54
35 – Időszerűsítés-tábla	55
36 – Dobozos domborművekből szerkesztett rajz	56
37 – Dobozos domborművekből szerkesztett szöveg	57
38 – Animációs kerettárgyak	58
39 – Személyek – bekarikázott tudnivalókkal	59
40 – Akiket látunk – és akiket nem látunk	60
41 – Csoportjelvény	61
42 – Igen vagy nem?	62
43 – Testvéreink lakónegyede	63
44 – Hiszekegy – a béke rádiója	64
45 – Fényképjáték	65
46 – Csendes elmélkedés fényképekkel	67
47 – Egy lelki tevékenység kiértékelése	68
48 – Lelki kiértékeléshez szolgáló rács	69
49 – Zakeus-nap	71
50 – Diszkóforum	72
51 – Telefórum	74
52 – Cineforum	75
53 – Saját hitvallás szerkesztése	76
54 – Ötletkereső agytorna	77
55 – Menetelés a csillagos ég alatt két tűz fényében	79
56 – Menetelés a csillagos ég alatt több tűz fényében	80
57 – Faliújság	81
58 – Párhuzamos képek	82

59 – Evangélium papírból	83
60 – Új evangéliumok szerkesztése papírból	84
61 – Papírzacskókból készített bibliai álarcok	85
62 – Az imádság kockái	86
63 – Isten lehelete a rossz hamuján	87
64 – A kiengesztelődés vonata	88
65 – A közösségi kibékülés	91
66 – A biblia óriásai	93
67 – Az óriások – székkal vagy bottal	95
68 – A jó és a rossz fája	96
69 – Elszakítjuk a rossz láncait	98
70 – A kollektív bűn súlya	99
71 – Kitalálósdi körvonalrajzok alapján	100
72 – Jézus, az eszményi ember körvonalrajza	102
73 – Zenés szék – új játékszabályokkal	103
74 – Keresztény történetem	104
75 – A nekiindulás rakétája	105
76 – Szétmorzszolt virág	107
77 – Levél Jézushoz	109
78 – Szolgáló közösség	110
79 – Képelemelkedés	112
80 – Jézus ellentétes tulajdonságai	113
81 – Éjjeli imádság	115
82 – Az öt földrész játéka	116
83 – Kiegészítendő képregény	118
84 – A titokzatos kockák játéka	119
85 – Kezes-lábas kiértékelés	121
86 – Plakátra vetített diaposzítív	123
87 – Rasszista étkezés	124
88 – Betűrejtvény (logograf)	125
89 – Erdőtűz	126
90 – Evangéliumverseny	129
91 – Mozgásművészeti költemény	131
92 – Fába faragott evangélium	133
93 – Evangélium gyurmából	134
94 – Evangéliumi illatok	135
95 – Bibliai nézőszekrény	136
96 – Pontozó kiértékelés	138
97 – Az evangéliumi örömhír a közösség alapokmánya	140

98 – A csoport tórája	142
99 – A vak, a béna	144
100 – Egy ünneplés szerkezeti kartonjai	145
TÁRGYMUTATÓ	147
Anyagok	147
Kifejezésmódok	147
Tevékenységtípusok	148

